



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, 1634

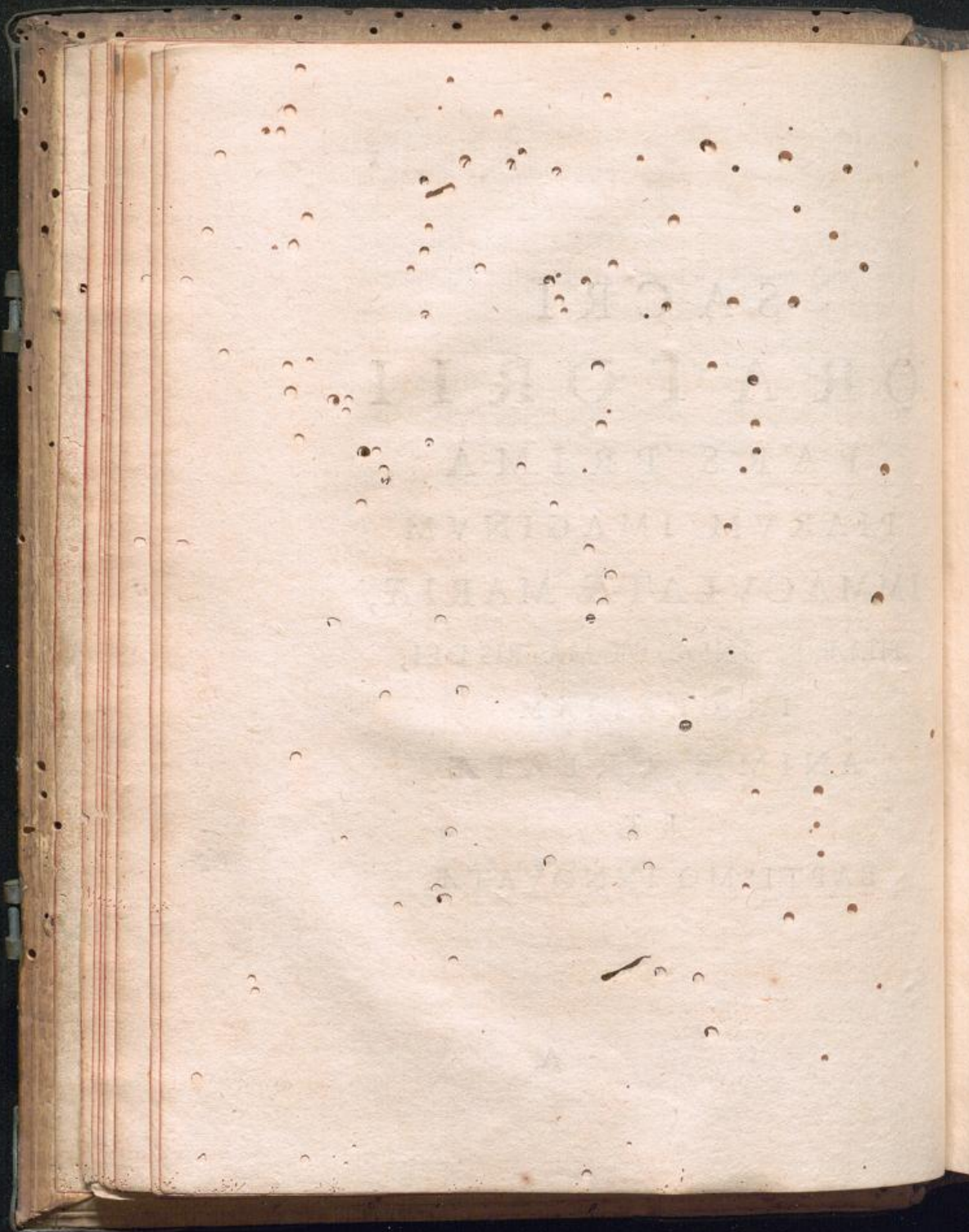
Sacri Oratorii Pars Prima Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ, Filiæ,
Sponsæ, Et Matris Dei; In Gratiam Animæ Creatæ Et Baptismo Innovatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

I
SACRI
ORATORII
PARS PRIMA
PIARVM IMAGINVM
IMMACVLATÆ MARIAE,
FILIAE, SPONSÆ, ET MATRIS DEI;
IN GRATIAM
ANIMÆ CREATÆ
ET
BAPTISMO INNOVATÆ

A

Oratorium
Mariæ etc.
IN VESTI
VII
5



3

I M A G I N E S P A R T I S P R I M Æ .

Filia Dei Primogenita M A R I Æ,
Filia nomen Dei sanctificantis,
Filia regnum Patris exposcentis,
Filia voluntatem Patris imitentis,
Filia panem vitæ poma preferentis,
Filia immunis à debito culpa & pœna,
Filia caput serpentis calcantis,
Filia creatæ Sponsa Spiritus sancti in Conceptione,
Sponsa Spiritus sancti in Natiuitate,
Sponsa Spiritus sancti in Præsensatione,

Sponsæ & Matris Dei in {
Annuntiatione,
Visitatione,
Expectatione,
Purificatione,
Assumptione,
Festiuitate ad Nives.

Hæ nouem celebritates Immaculatæ M A R I Æ,
Celebres nouem triumphos de culpa Eue, & eius pœnis.
Triumphat cum M A R I A
innouata sacro Baptismo anima.

IMAGINES
PART. PRIM.
ORATIO
IMMACVLATÆ FILIÆ

ET
ANIMÆ CREATÆ,

Matt. 6, 9. PATER NOSTER, QUI ES IN CÆLIS.

Ars antiqua benè viuendi,
figurata & illustrata.

*Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum
Deum verum, Ioan. 17, 3.*

Sit in tabula mentis prima omnium imago repræ-
sentans Primogenitam MARIAM electam à
constitutione mundi, vt præ omnibus creaturis
colat Deum Patrem qui est in cælis.

*Sit in singulis MARIAE anima, vt magnificet Dominum.
Attrib. brosius in cap. 2. Luc.*

DEVS PATER MARIÆ:

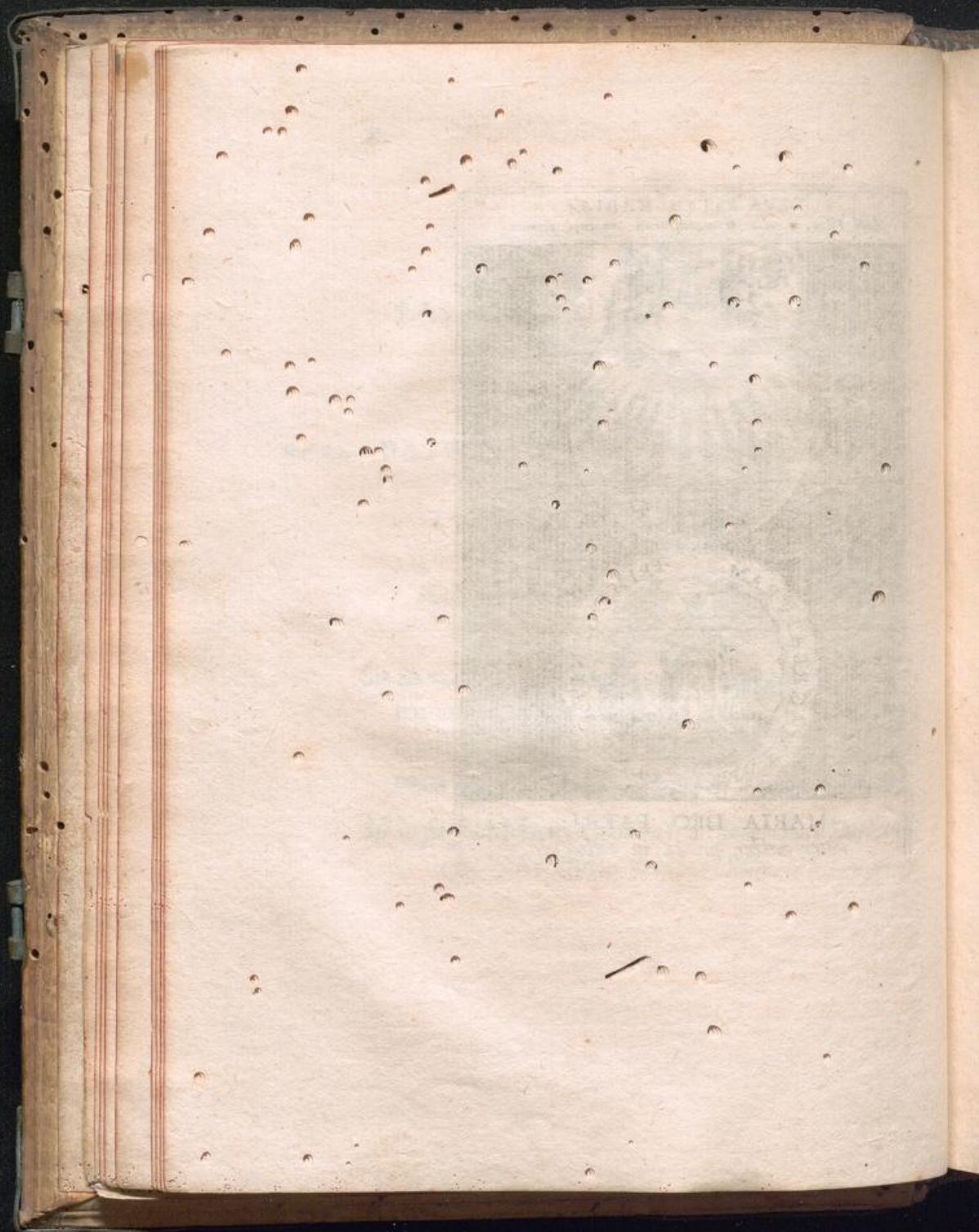
Audi Filia, et vide te creaturarum omnium primam.



MARIA DEO PATRI:

Pater noster, qui es in cælis

atorem
Vna etc.
NEA
VII
S



SACRI ORATORII
IMAGO PRIMA
EXPLICATA.

MIRA effigies Primogenitæ Dei Mariae PRIMæARIÆ, quæ cum adhuc esset in diuina uinæ mentis Sacrarumiq, Creatori omninium Deo præsens erat, & opera creationis promouebat, & componebat. Primam
in primam
omnium crea-
turarum
voluit sibi
esse Ma-
riam Deam.

in sancto: Quando preparabat celos, aderam: quando certa Prou. 8, 27.
lege, & gyro vallabat abyssos: quando æthera firmabat
sursum, & librabat fontes aquarum: quando circumda-
bat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne
transirent fines suos: quando appendebat fundamenta ter-
ra. Cum eo eram cuncta componens. Aderat in effigie,
refulgebat in idæa, prima Dei filia MARIA; tanti
apud Deum Patrem habitæ, vt cum mundus con-
deretur, nihil in eo creati, nihil voluerit fabricari,
cui non assisteret ipsa: de quâ Bernardus Scotusim. super
Salue enuntiat: Propter hanc totus mundus factus
est. Ipsa est quæ primo fundamenta mundi iecit: qua-
propter Bonauentura Psalm. 118. Dispositione tua, in-
quit,

quit; *perseuerat mundus, quem & tu cum Deo fundasti ab initio.* Digna filia tanto Patre, dignus Pater tanta filia. Hanc charissimam filiam suam monet diuinus Pater primatus sui ac principatus: *Audi filia, & vide te creaturam omnium primam.* Respondet illa:

Math. 6, 9 Pater noster, qui es in caelis.

Prima, quam Deus vocauit filiam, & prima filia quæ caelestem Patrem nouit, coluit & adorauit, MARIA est. Esto, seriùs producta fuerit, & immaculatam Conceptionem plures generationes præcelsferint; primum apud Deum locum tenuit, ac proinde creaturarum omnium prima, cum intrat & prodit in mundum, ritè & rectè censenda est. Contingere interdum solet, vt Summus Pontifex in Cardinalium creatione primum locum viro primario reſeruet, quem in sui pectoris scrinio retinet; cumque declaratus tandem fuerit, ceteris Purpurariis præferatur. Cum summus Deus de creaturarum omnium ageret formatione, præſiniuit apud se, vt prima omnium MARIA foret, quamuis nonnihil tardiùs conciperetur, & seriùs generaretur. Ergo cum Immaculata concipitur, ceteris creaturis præfertur, quæ & in sua creatione præuenta rationis vsu, suum recognoscit auctorem, & Deum inuocat Patrem; ad cuius cultum & adorationem prima omnium

omnium creaturarum nos inuitat, & prouocat MARI-
 A virgo, cuius vox Dauidica esto:

ADORATIO.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pf. 94, 6.

In similitudinem Primogenitæ
 Dei Patris numen cole.

DEi templum mundus hic uniuersus, cuius Sacra-
 rium sit cælum, vt ait Philo lib. 2. de Monarch. Ad Maria
 exemplum
 colat Deum
 Totus ergo mundus sit nobis loco magni ac ma-
 gnifici templi, in quo vnum & trinum Deum, qui Patrem
 omnis
 creatura.
 Pater noster in cælis est, colamus & adoremus.
 Præit MARIA, nos sequamur. Venite adoremus, &
 procidamus ante Deum, qui Conditor noster est, & si-
 mul Genitor. Gaudet hoc nomine, gaudet hoc titu-
 lo Creator, cum dixerit Moyses: *Numquid non ipse* Deut. 32, 6
est Pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

Præit MARIA, sequitur MARIAM Cyillus li-
 bro II. in Leuiticum. *Nomen Patris grande mysterium*
est, & nomen Matris arcana reuerentia est. Pater tibi Deus
secundum spiritum dicitur. Mater Ierusalem cælestis est:
Propheticis & Apostolicis hæc aucte testimoniis. Hoc ipsum
Moyses scripsit in Cantico. Nonne hic ipse est Pater tuus, Deut. 32, 6

B qui

Galat. 4, 26 qui acquisiuit te, & possedit te? Apostolus verò dicit de
 Ierusalem caelesti, quia libera est, quae est mater nostra. Pri-
 mò ergo tibi Pater Deus est, qui genuit spiritum tuum,
 Isai. 1, 2. qui & dicit: Filios genui, & exaltaui. Sed & Paulus
 Heb. 12, 9. Apostolus dicit: O'temperemus Patri Spirituum, & vi-
 uemus.

Præeuntem quoque MARIAM sequitur Augusti-
 nus lib. 59. Homiliarum, Homil. 42. Inuenimus Pa-
 trem in caelis, attendamus quemadmodam viuamus in ter-
 ris: sic enim debet viuere qui talem inuenit Patrem, ut
 dignus sit venire ad hereditatem. Dicimus autem commu-
 niter: Pater noster. Quanta dignatio! Hoc dicit Impera-
 tor, hoc dicit mendiculus, hoc dicit seruus, hoc dicit Domi-
 nus. Quod amplius est, sic orat & adorat Primoge-
 nita Dei MARIA, & cum illa omnis humana crea-
 tura, memoret Creatoris sui: in templo enim Dei
 summi, cuius sacrarium est caelum, recitat & cla-
 mat:

PATER NOSTER, QUI ES IN CAELIS.



ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Inuestigabilem Conditoris tui sapientiam meditare, vt simul cum Propheta dicas: *Mirabilis facta est scientia tua ex me.* Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. Hæc Basilius Sermon. in verba Moysis, *Attende tibi ipsi.*

Attende Deo, qui PATER in cælis est: attende tibi ipsi, tanti Patris in terris proles. Respice, & fac secundum exemplum Primogenitæ Dei MARIAE. *Doctrinæ enim est disciplina Dei, & electrix operum illius.* Sap. 8, 4. Et quidem in hunc eundem finem elegit eam, & prælegit eam Deus, vt Magistra nostra sit: cuius magisterio doctus Iustinianus cap. 10. de Contemptu mundi clamat: *Pater noster, qui es in cælis. quæ oratio fiducialiter pronuntiatur ab omnibus credentibus, adeo vt nullus vereatur vocare Patrem Deum.* Etenim quid maius, quidve excellentius prærogari hominibus potuit, quam vt fierent Dij, atque Excelsi filij? *Mirabilis excellentia. Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur & simus.* Ne tantus titulus inanis sit, præmiserat D. Ioannes: *Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam & omnis qui fa-*

cit iustitiam, ex ipso natus est. Natus ex Deo, virtute bonorum operum vel ipsi Dei Unigenito conformis est, vs ait Cyrillus lib. II. in Ioan. cap. 24. *Ex limo & terrâ sumus, sed equitate operum ac fide conformitatem Christi assequimur.* Quod vt ritè ac rectè fiat, *assiduitas variat picturam.*

Eccli. 38,
28.

Matth. 6,
10.

SANCTIFICETVR NOMEÑ TVVM.

Sit in tabula mentis imago Primogenitæ MARIÆ, electæ ad colendum Deum Patrem, & sanctum nomen eius.

Respice, & fac secundùm exemplar.



IMA-

DEVS PATER MARIE:

Audi Filia, et vide sanctificatum in celo nomen meum.



MARIA DEO PATRI:

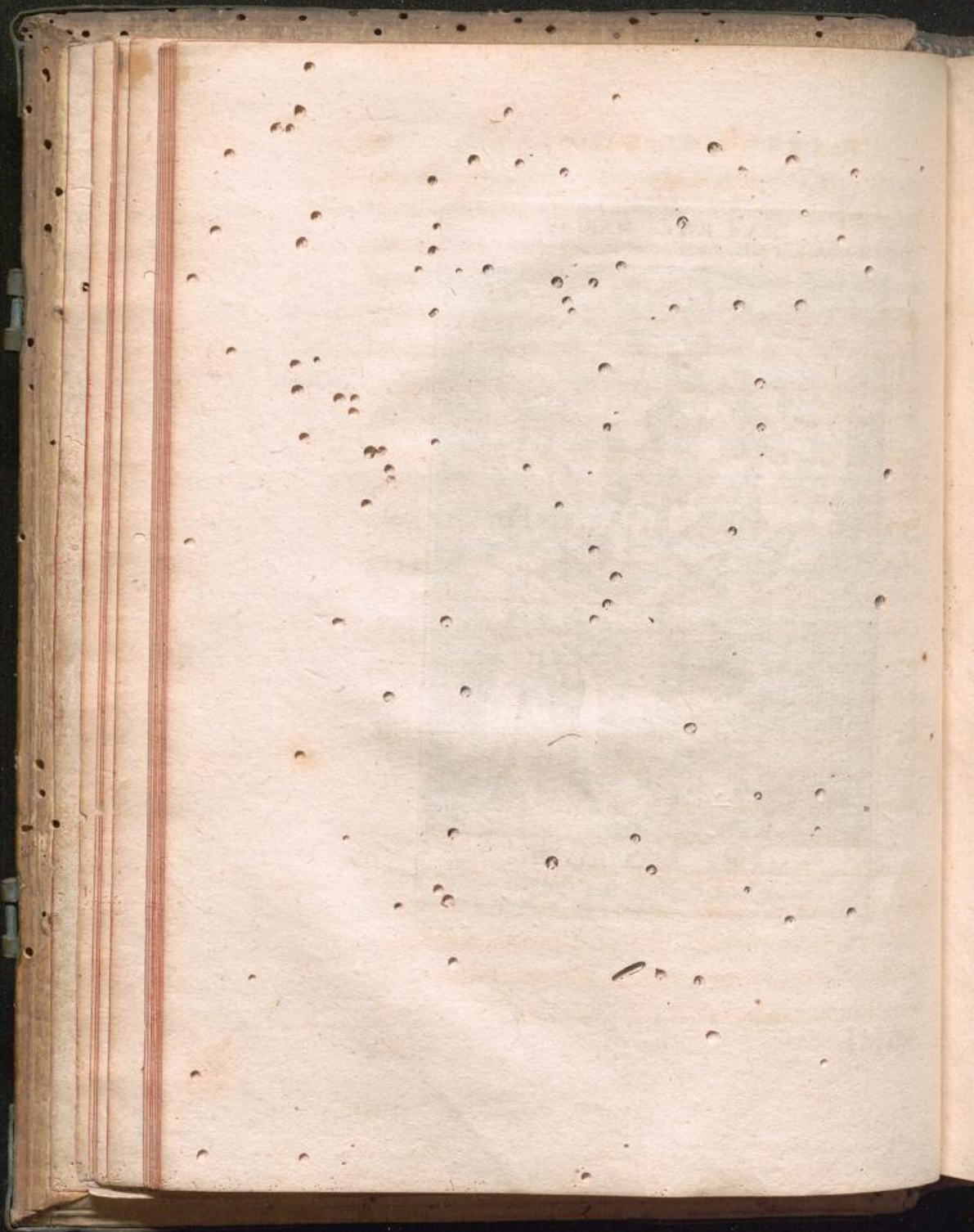
Sanctificetur nomen tuum.

arorium

Maria etc.

VERI

VI



IMAGO SECUNDA
EXPLICATA.

CREATURA, quemadmodum lib. 2. de Ge-
nesi ad litteram cap. 8. monet Augusti-
nus, prius erat in Verbo Dei secundum geni-
tam sapientiam : deinde facta est in creatura

*Primam in
notione &
laudatione
nominis sui
voluit Ma-
riam Deus.*

spiritali, hoc est, in cognitione Angelorum, secundum crea-
tam in illis sapientiam ; deinde in genere proprio. Ergo
Primogenita Dei filia, quæ in diuina idea erat, nunc
exhibetur in cognitione Angelorum, quos in cæ-
lo Deus condidit ; & eorum, erga se obedientiam
experiri statuens, intimauit, vt numen Creatoris
etiam post assumptam humanitatem colerent, &
humiliter adorarent. Restitit imperanti Deo Luci-
fer, cui adhæserunt spiritus perduelles, eorumque
impudentiam zelator diuini nominis Michaël retu-
dit ac fregit hac vna voce : *Quis vt Deus?*

Certabatur de gloria nominis Dei, & in eo qui-
dem certamine præcessit & simul excessit Angelos
omnes MARIA, cui Christus apud S. Birgittam li-
bro 1. Reuelat. cap. 10. dicit : *Tu radiasti super omnes
calos, lux tua & serenitas tua excellit omnes Angelos.* Ad
excellenciam hanc vocat cælestis Pater filiam suam,
cùm

cum ait: *Audi filia, & vide sanctificatum in celo nomen meum.* Filia videt, audit, & simul orat, *Sanctificetur nomen tuum.* Prælucebat iam in spiritali creatura MARIA, & præfulgebat in cognitione Angelorum, ac pariter præcinebat: *Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.* Angelis iniunxit Deus, vt Primogenitum suum ex femina aliquando nasciturum colerent & adorarent. Negauit Lucifer cultum, exhibuit Michaël in consortio & comitatu MARIAE, quæ Primogenita ante omnem creaturam diuini nominis veneratione præit, sanctificatione præcedit. Associemur ergo Angelis, adiungamur & MARIAE, quæ tota Angelica clamat:

A D O R A T I O.

Pl. 94, 6. Venite adoremus, & procidamus ante Deum.

In similitudinem Primogenitæ
Dei Patris cole nomen.

Ad eius exemplum creatura nomen Dei Patris veneretur.
Luc. I. 49. **S**acrarium, in quo sublime numen & nomen Creatoris Dei honoratum est, cælum exiit, & quidem excelsos & sublimes cultores sui diuina postulat gloria. Hinc factum, vt cum MARIA immaculata cantauit, *Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum*

sanctum nomen eius, in excelsis montanis esse descri-
batur; vbi & illud pro diuini nominis sanctificatio-
ne addidit: *Fecit potentiam in brachio suo, dispersit su-* Luc. 1, 51.
perbos mente cordis sui. superbos scilicet angelos, qui
suo Conditori dare gloriam recusarunt. Venite ergo,
ascendamus mente in caelum, adoremus, & cum
MARIA procidamus ante Deum, vt sanctum eius
nomen extollamus. Dicat, reclamet, acclamet vnus-
quisque, *Quis vt Deus in maiestate sua? quis vt Deus*
in humanitate sua? Psallam nomini tuo Altissime, so- Ps. 9, 3.
cius factus Angelorum, atque in eorum consortio
nomini tuo cantabo: Gloria in altissimis Deo, & in ter-
ra pa. hominibus bonae voluntatis. Laudamus te, benedi-
cimus te, adoramus te, glorificamus te. Gratias agimus
tibi propter magnam gloriam tuam, Domine Deus Rex ca-
lestis, Deus Pater omnipotens.

Quis tantum Regem non colat? Quis tantum
Patrem non adoret? Discamus praestare cultum &
reuerentiam diuinam, ex Angelis Dei, & Angelo-
rum Reginae, cuius anima sublimis se totam in Dei
laudes effundebat, & resolvebat. *Magnificat,* inquit, Luc. 1, 47.
anima mea Dominum. Cum edidit cantum MARIA,
fatis ostendit, quam insignis esset & sublimis in
sanctificatione nominis serenissimi Dei. Deus tunc
temporis ita innotuit, vt adhuc in vtero clausus

C

Ioan-

Ioannes, cæcus, mutus & surdus, gloriam æterni Patris auscultaret, loqueretur, contemplaretur. Cæcutiebat iam præ senectute Elisabetha, & tamen sanis oculis ex ore MARIÆ claram Dei percepit notitiam: & mutus coniux nouit didicitque canere, & Luc. 1, 68. cecinit; *Benedictus Dominus Deus Israël.* Ad hunc ergo cultum Mariana institutione formati, & Angelici facti, dicamus:

SANCTIFICETVR NOMEN TVVM.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, cuius nomen ab Angelis in cælis colitur & adoratur. Attende tibi ipsi, vt cum eius proles existas, in te quoque sanctum fiat, veluti per MARIAM & in MARIA Primogenita Dei Patris sanctificatum est. Cui bono, nisi tuo, hanc facis supplicationem? Audi sanctum Augustinum Serm. de Orat. Dominica: *Cum rogas vt sanctificetur nomen ipsius, non pro illo rogas, sed pro te: quia rogas, vt quod semper est sanctum, sanctificetur in te, hoc est,*

est, ut sanctum habeatur, nec contemnatur à te. Tibi ergo optas bonum; quia malum tibi est, si contempseris nomen Domini, quod nihil est aliud, quam contemnere ipsum Deum. Nomen Patris seruetur, custoditur in proli- bus, in filiis æstimatur, si tamen opera nominis pa- terno respondeant, veluti Christus monet: Sic luceat ^{Matt. 5, 16} lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bo- na, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est. Ac- cedat Cyrillus in Ioannem lib. 11. cap. 14. Quemadmo- dum bene agere non ad nostram, sed ad Dei gloriam de- bebimus (luceat enim, inquit, lux vestra coram homini- bus, ut videant bona opera vestra, & glorificent Pa- trem vestrum, qui in caelis est) sic cum orandi tempus ad- sit, gloria primò Dei petenda est: hoc enim patet orare nos docuit, Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur no- men tuum. Hoc ipsum nos docet edocta vel ab ipso Deo MARIA: sequamur eius doctrinam, ut eius no- men colamus, cuius regnum concupiscimus. Vna- queque creatura id appetit, ad quod nata & condi- ta est, quemadmodum vniuersitas rerum omnium contestatur: ergo cum omnes ex Deo generati si- mus, & eam propterea nobis indiderit propensio- nem, ut non ad abiecta declinemus, sed ad subli- mia & caelestia feramur, & aspiremus; oportet, ne degeneres existamus, & præter naturam creatura- rum

20 SACRI ORATORII PARS I.
rum procedamus, sed more ipsarum, &, quod amplius est, ad imitationem Filiae Dei, regnum patrum postulemus.

Matt. 6, 10 ADVENIAT REGNUM TVVM.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitae MARIAE electae ad Patris nomen honorandum, & eius Regnum petendum.

Respice, & fac secundum exemplar.

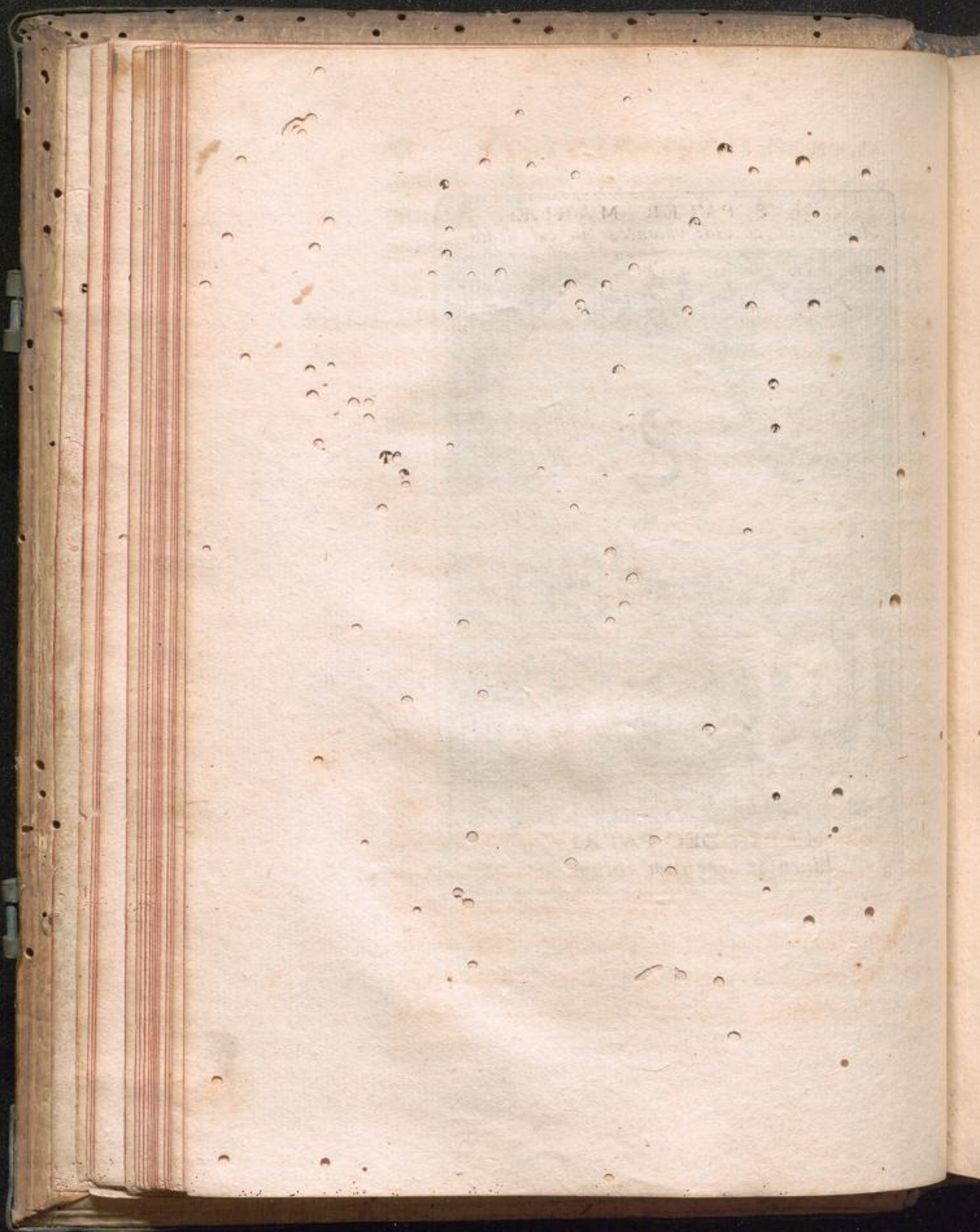


IMA.

DEVS PATER MARIÆ:
Audi. Filia, et vide vacantes in calo sedes.



MARIA DEO PATRI:
Adueniat regnum tuum.



IMAGO TERTIA

EXPLICATA.

PRAEVALUIT Michaël in praelio, & im- Prima ad regnum vocat in illud collisura Maria.
 manem illum draconem, qui cauda sua
 magnam stellarum partem è sedibus suis
 abstraxit, è superis deturbavit. Postquam
 verò Lucifer, & Luciferi sequaces, è cælo depulsi
 sunt, sedes eorum vacarunt; quæ ne vacuæ rema-
 nerent, condidit homines Deus, vt illas omnes re-
 plerent. Nouit hoc mysterium Virgo, nouit præ-
 lium, & triumphum, quem pulchro suo carmine ce-
 lebrauit: *Fecit potentiam in brachio suo: dispersit super-* Luc. 1, 51.
bos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede, & exalta-
uit humiles. Potuisset conditor Deus nouos Angelos
 creare, maluit tamen humiles homines condere, qui
 cæli subsellia occuparent. Nec quidem sedes illas te-
 nuissent, nisi filia Dei interuenisset, cui dicit Pater:
Audi filia; & vide vacantes in cælo sedes. Respondit
 illa: *Adueniat regnum tuum.* Cum dignitas in Aula
 vacat, & pro eius petitione & impetratione accedit
 Regina auctoritas, certa spes affulget felicitis exitus.
 Vacarunt in cælo honores post defectionem prodi-
 torum Angelorum; accedit M A R I A, accedit cun-
 ctorum

etorum hominum Regina, sedesque vacantes petit, postulat, ut in deserta iam loca fideles homines euehantur.

Non est inanis & irrita postulatio Mariana, cuius meritis exigentibus *illuc ascenderunt tribus Domini, testimonium Israël ad confitendum nomini Domini. Quia illic sederunt sedes in iudicio, sedes super domum David.* Succurrit dictis Birgitta in Angelico Sermone: *Virtus illa, quæ te, ô Virgo desiderabilis, ad suam æternam gloriam creauit, ipsam te glorificauit, quasi coronam tertiam, per quam Angeli rupturæ priorum coronarum redintegrari debere cognoscebant.* Sedes, quæ diuini negatione cultus amittuntur, exhibitione honoris Dei, quem MARIA non solum impendit, sed etiam impendendum docet, acquiruntur. Nouerat itaque Deus, qualis aliquando futurus esset cultus & oratio Mariana, eiusque respectu & intuitu cælestes sedes cultoribus decernebat. Eapropter à constitutione mundi cæleste regnum paratum Sanctis & electis suis in vltima sententia expositurus Iudex est, ut nouerint creaturæ humanæ, quàm antiquum sit Deo Patri, earum felicitatem curare, & affectare.

ADORATIO.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pſal. 94, 6.

In ſimilitudinẽ Primogenitæ
paternum regnum poſtula.

Simus omnes Mariani, omnes adoremus, & ^{Ad eius exemplum regnum Dei Patris querendum. Pſ. 144, 10.} procidamus ante Deum. Cũ necdũ in mundo eſſemus, ſedesque vacarent in cælo, de dando nobis regno cogitavit. *Confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & ſancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur. Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui. Regnum tuum regnum omnium ſæculorum, & dominatio tua in omni generatione & generationem.* Hoc ipſum regnum eſt, de quo Chriſtus ſuis Sanctis dicturus eſt aliquando: *Venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis regnum à conſtitutione mundi.* ³⁴ Bènè Auguſtinus lib. 50. Homiliarum, Homil. 43. *Optare, & orare vt veniat regnum Dei, nihil eſt aliud, quàm optare ab illo, vt dignos nos faciat regno ſuo, ne forte, quod abſit, veniat, & nobis non veniat. Multis enim non eſt venturum, quod tamen venturum eſt eis quibus dicitur: Venite benedicti Patris mei, percipite*
D regnum.

regnum. Quamuis singulis creaturis præscripserit Au-
ctor naturæ, vt in terminos sibi præfixos vergant,
ac in fines suos necessariò moueantur; dispensauit,
vt interdum ad implendum inane & vacuüm præ-
ter ordinem sibi datum, mirabiliter cicerentur, licet
homines terreni sint, & ex se in terram tendant,
tamen ad replendas illas sedes, quas vacuas angeli
reliquerunt, sursum assumuntur, & assurgunt, vnde
conuenienter Agnes ait: *Congaudete mecum, & con-
gratulamini, quia cum his omnibus lucidas sedes accepi.* Ac-
cepit meritis & exemplis Marianis, quibus adduci-
tur Deus, vt ipse præter naturæ conditionem sursum
euehat orantes simul, & clamantes:

ADVENIAT REGNUM TVVM.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul
attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, qui caeleste tibi regnum ab
orbe condito parauit: attende tibi ipsi, vt
pro meritis illud possideas, quod pro meritis sibi &
nobis Primogenita Dei MARIA postulauit & impe-
trauit:

trauit : ad caelestia quippe nos vocat sublimis Dei Patris generatio, quemadmodum cap. 10. de Contemptu mundi monet Iustinianus. *Per hanc atque spiritualem generationem, qua omnipotens Pater voluntarie genuit nos verbo veritatis suae, ut essemus initium aliquod creaturae eius, magni procul dubio sumus, ad alta tendimus, supernaque desiderantes, caelestis dignitatis generationem seruamus, dedignamurque remunerari paruis, sentientes nos naturali impulsu ad excelsa proficere.* Cum terrenum Adamum & Euam condidit summus Deus, rerum omnium dominatum illis contulit. *Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subiicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus caeli, & vniuersis animantibus, quae mouentur super terram.* Largitus est Deus homini quidquid sub caelo erat, & quidem ante omnem orationem ac petitionem ipsius, ut omnes suas preces eo dirigeret, vbi Deus sibi & filiis regnum paratum habet. Hoc imprimis quaerendum. *Querite primum regnum Dei, & iustitiam eius.* Hoc imprimis petendum est & postulandum, quod sibi & nobis MARIA precatur, mundialium immemor rerum, memor diuinarum & caelestium, quarum impetratio pendet ex obseruatione voluntatis Dei Creatoris. Quid aequius, quidve iustius esse queat, quam ut pro-

les placitum paternum præstet, & exequatur? Hoc natura ipsa docet, & monet, & quidem sine præmio aut remuneratione, ad honorem Patri præstandum vltro inducit. Deus autem Pater ad id quod naturæ lege teneris, inuitat, & allicit mercedem proposita, si diuinæ eius voluntati obtemperes.

Matt. 6, 10 FIAT VOLUNTAS TUA SIVT IN CÆ-
LO ET IN TERRA.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitæ MARIÆ, regnum Dei Patris petentis, & voluntati eius obtemperantis.

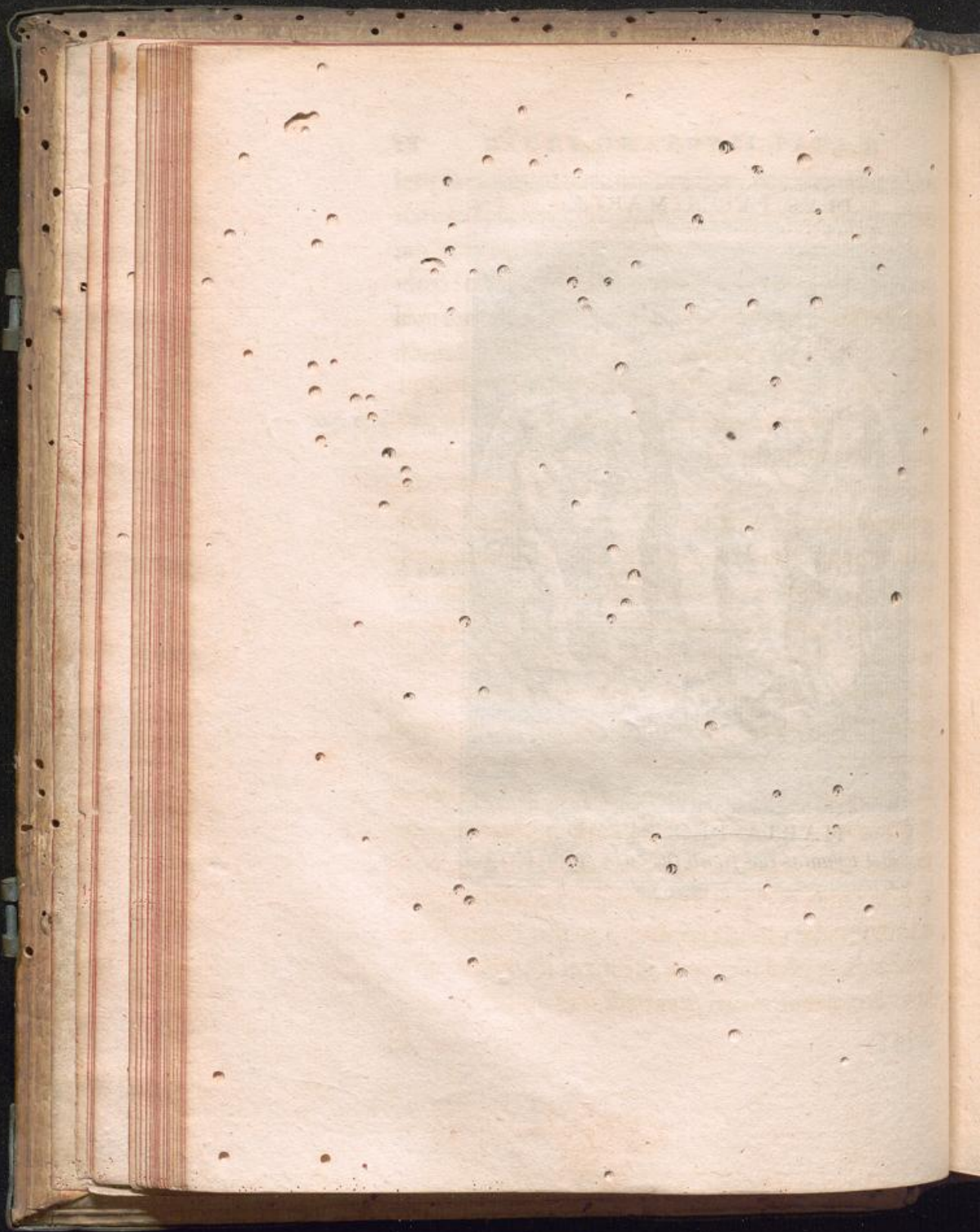
Respice, & fac secundum exemplar.




DEVS PATER MARIAE:
Audi Filia, et vide mandatum primo homini datum.



MARIA DEO PATRI:
Fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra.



IMAGO QUARTA
EXPLICATA.


 ONDIDIT homines Deus, ut supernos Prima in voluntatis diuine obseruatione Maria. gloriae thronos, quos angeli deseruerant, occuparent. Amiserant sedes gloriae, qui facti Deo hostes, salutare mandatum violauerunt. Iactura, quam inobedientia induxerat, instauranda erat per humanam subiectionem. Deis propterea statim post creationem quamdam legem Adae, humani generis capiti, & simul membris eius ac posteris, sub poena mortis custodiendam promulgauit. *Tulit ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur & custodiret illum. Praecipitque ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scientiae boni & mali ne comedas: in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris.* Admonet Deus Pater filiam suam Primogenitam constitutam in proprio genere, quod est humanum, *Audi filia, & vide mandatum primo homini datum.* Filia mea es, & filia Adae: mea per gratiam soboles, per carnem iam in semine Adae proles: memor esto mei, memor voluntatis meae, ne degeneres. Occurrit Deo Patri MARIA: *Fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra.*

Quam

Quam ingenitâ & innata voluntas Dei fuerit semper **MARIAE**, vel ex hoc intelligi potest, quod libro **I. Reuelationum**, cap. 1. dixerit Birgitta Christus: *Præpone voluntatem meam voluntati tuae, quia mater mea, Domina tua, à principio usque ad finem nunquam aliud voluit nisi quod ego.* Consonant benè **IESVS CHRISTVS**, & **MARIA. CHRISTVS**, dum ait: *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.* **MARIA**, dum dicit Patri, *Fiat voluntas tua.*

Hæc filia, cui Deus dicit per **Isaiam**: *Vocaberis Voluntas mea in ea.* Vnūquisque suum nomen perpetuò retinet: & si Deus illud imponit, æternum ac sempiternum est. Hoc igitur nomen, *Voluntas mea in ea* erit in ea perpetuū, erit æternum, ut licet communi omnium præcepto **MARIA** subiaceat, ab eius violatione præseruetur. Communis lex naturæ est, ut omnia elementa effectus suos producant: sub qua lege ignis etiam ille tenebatur & comprehendebatur, qui tres pueros in fornace Babylonis non læsit, nec dubium, quin & ipsi sacri pueri tenerentur ea lege, ut ab igne læderentur, nisi diuinitus fuissent erepti. Commune decretum est, ut esca ex prohibita arbore sumpta, **Adam** & posteris noceat: nocebit & **MARIAE** filia **Adæ**, nisi diuinitus illa euadat;

dat; cuadet tamen, quæ nos inuitat, vt cultores Dei
cuiusque voluntatis existamus.

A D O R A T I O.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pf. 94. 6.

In similitudinem Primogenitæ, venerare
Dei Patris voluntatem.

Templum Dei mundus hic vniuersus est, in Ad eius
exemplum
Regnum
Dei obe-
dientiam
acquiren-
dum. quod templum sui cultum induxit Deus, cum
temperare sibi & abstinere à prohibito fructu Ada-
mum, & posteros iussit. Dedicatum hoc templum
est, cum in statu innocentie Deus beneplacitum
suum indicauit & intimauit. Vna vox cunctorum
erat, vnum naturæ votum: *Venite adoremus, & pro-
cidamus ante Deum.* Omnes vno naturæ sensu consen-
suque dicebant: *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in ter-
ra.* Hoc est, vt ait Augustinus: *Quomodo tibi seruiuerunt
Angeli in celo, & nos tibi seruiamus in terra. Angeli au-
tem ipsius sancti obediunt illi, non illum offendunt, sed fa-
ciunt iussa, amando Deum. Hoc ergo oramus, vt nos præ-
ceptum Dei cum charitate faciamus.*

Pulchra petitio, & simul fortis munitio contra
diabolici serpentis insultus, vt testatur Cyprianus,
E quem

quem lib.4. contra Epistolam Pelagiani, cap.9. idem Augustinus allegat: *Addimus quoque & dicimus, Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra, non ut Deus faciat quod vult, sed ut nos facere possimus quod Deus vult. Nam Deo quis obstitit, quò minus faciat quod vult? sed quia nobis à diabolo obstititur, quò minus per omnia noster animus atque actus Deo obsequatur, oramus & petimus, ut fiat in nobis voluntas Dei.* Hæc igitur congrua postulatio, hæc totius naturæ oratio, hoc solemne votum immaculatæ MARIÆ, quæ non ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex voluntate Dei nata est.

FIAT VOLUNTAS TVA, SICVT IN CAELO ET IN TERRA.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth.4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, ut Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, cuius voluntas seruatyr & impletur in caelesti regno & imperio: attende tibi ipsi; more caelesti; audi, & adhære disciplinæ Patris tui, sicut Primogenita Dei & simul filia Adæ

MARIA

MARIA auscultauit & adhæsit. Benè & satis opportunè cap. 10. de Contemptu mundi aduertit Iustinianus: *Cum Dei perscimus voluntatem, cum diuinam in nobis per virtutum studia custodimus imaginem, rectissime filij Excelsi sumus.* Pater noster cælestis *voluntarie* ^{Iacob. 1. 18.} genuit nos *verbo veritatis, vt simus initium aliquod creature eius:* & hinc fit, vt diuinæ eius voluntatis adoptione, dignitatem filiorum eius habuerimus. Fit præterea, vt quoties oramus, *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra,* filiationem eius, in qua Dei formâ, imago & similitudo consistit, ratam & firmam in nobis seruare postulemus. Si quis autem benè attendat, cum sic postulat, terram simul & cælum esse deprehendet apud se, vbi voluntas Patris impicatur, cum lib. 4. contra Epistolam Pelagianorum cap. 9. loquatur in hæc verba Augustinus: *Fieri petimus voluntatem Dei in celo & in terra, quod vtrumque ad consummationem nostræ incolumitatis pertinet, & salutis.* Nam cum corpus è terra, & spiritum possideamus è celo; ipsi terra & cælum sumus, & in vtroque, id est in corpore & spiritu, vt Dei voluntas fiat oramus. Et quidem vt nostris omnium votis respondeat præfata oratio, Mariana tota sit. Sit & perfecta obseruatio, ne quis nitatur in veritum, & in negata feratur. Atque hoc est quod S. Paulus Romanis tamquam rem maximè

ad salutem necessariam tam sedulò inculcat dicens:

Rom. 12, 1 *Obsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei, &c. ut
probetis quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens & perfecta,
id est ut primò deitè, mox meliùs, ac demum per-
fectissimè, sanctissimam Dei voluntatem in omni-
bus cognoscere & complere studeamus: hæc enim
Dei voluntas regula est, mensura, fons & origo om-
nis virtutis & sanctitatis, cui proinde nostra volun-
tas planè conformanda est, si sancti & perfecti esse
velimus.*

Matt. 6, 11

PANEM NOSTRUM QUOTIDIANVM
DA NOBIS HODIE.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitæ MA-
RIÆ filæ Euæ, seruantis Dei voluntatem, & pa-
nem vitæ affectantis.

Respice, & fac secundùm exemplar.



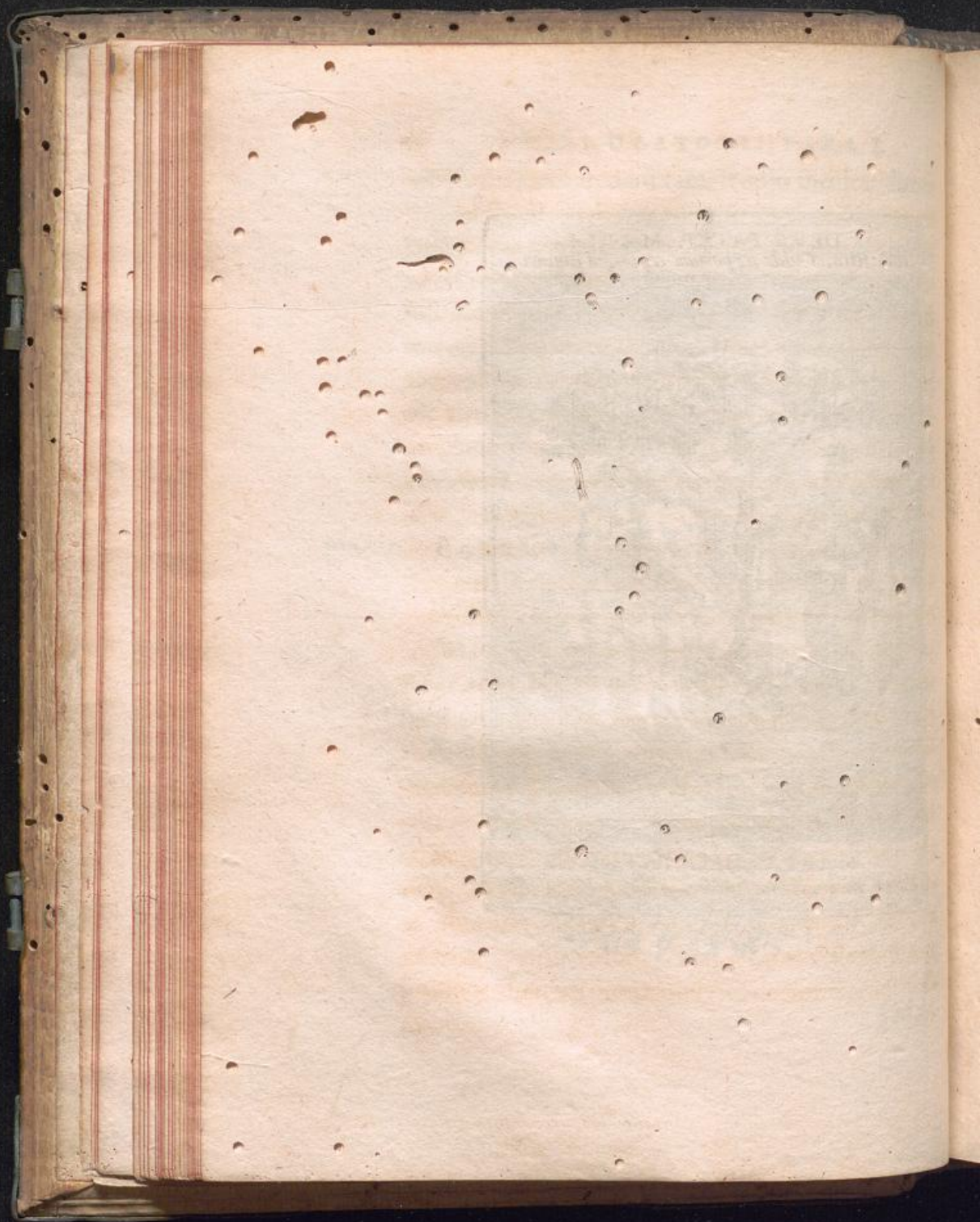
IMA-

DEVS PATER MARIÆ;
Audi Filia, et vide ne pomum capias, sed panem vite.



MARIA DEO PATRI;
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

atodiam
Mare cro.
IVEAT
VII
S



IMAGO QUINTA

EXPLICATA.



HOSTIS felicitatis humanæ ferre minime Prima in redemptione. Et in communiōne Mariae potuit, ut humiles homines ad honores, quos ipse in cælo perdiderat, vocarentur; ac proinde induxit Adamum & Euam, ut datum sibi præceptum infringerent, & oblatas sedes amitterent. *Sed & serpens erat cillidior cunctis animalibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de ligno paradisi? Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, & ne tangeremus illud, ne fortè moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus, quòd in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut dii, scientes bonum & malum. Vidit igitur mulier, quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuque delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit: & deditque viro suo, & comedit. Comedit uterque pomum, & panem Angelorum uterque amisit. Quis autem sit iste panis, definit in Declamatione Bernardus: Panis*

anime

anime nostra iusticia est, & soli beati qui esuriunt illum.
 Beata igitur immaculata M A R I A , cui Deus Pater
 dicit, *Audi filia, & vide, ne pomum capias, sed panem
 vita.* Respondit esuriens filia, cuius naturae necessi-
 tas, extremaque euries loquitur: *Panem nostrum quo-
 tidianum da nobis hodie.*

Reclamat intus conscientia, cum quis delinquit
 in Deum: & cum Adamus & Eua cibum prohibitum
 sumerent, reclamavit tunc temporis quodam modo
 M A R I A E spiritus, ne fides fallaci serpenti haberetur:
 instabat, & urgebat, ut panis vitae cibo mortis
 praeferretur; nihil profuit Mariana reclamatio, imo
 potius reclamantem Dei filiam naturae iure secum
 Adamus & Eua in perniciem attulissent, nisi gratia
 succurrisset. Iure teneri, debere est. Tenebatur quidem
 iure, sed non communi iniuria M A R I A . Hinc Bern-
 hardus de verbis Apocalypsis *Crudelis Eua, per quam
 serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus insudit;*
*sed fidelis M A R I A , que salutis antidotum & viris &
 mulieribus propinauit: illa enim ministra seductionis, haec
 propitiationis: illa suggestit praevaricationem, haec iniecit re-
 demptionem.* Accipit à patre proles alimentum suum,
 à quo & similitudinem ducit. Accipit igitur panem
 vitae à Deo & Patre suo M A R I A . Quotquot defi-
 ciunt, genimina viperarum fiunt; nec iam à diuino
 Patre,

Patre, sed à serpente communicatum sibi cibum capiunt. Hinc dolor, hinc lacrymæ.

ADORATIO.

*Venite adoremus, & procidamus ante Deum: PL. 94. 6.
ploremus coram Domino qui fecit nos.*

Ecce, à Deo & eius Primogenita defecimus.

Augustinus in suis Meditacionibus dolens & Iactura
humani
generis. lugens exclamat: *Quàm durus & dirus casus ille!* Manducabat tunc homo panem Angelorum, quem nunc esurit. Heu! heu! Deum iustitiæ nostræ, & simul vitalem panem amisimus. Tanti stetit primum pomum, quod accepit à serpente primus homo, ut se & suam posteritatem ad summam miseriam redegerit. Depauperavit ita se ac posteros suos, ut ne quidem panis frustum in tota eius familia reliquum foret. Inuentus est hic panis iam demessus, & maturus, confirmans cor virginicum, apud solam immaculatam **MARIAM**. Maius hoc miraculum est, quàm illud cuius meminit Scriptura, cum tempore famis extremæ Deus per feminam prouidit de pane, quo Elias aleretur, ne periret. 3. Reg. 17. 15.

Periisset quidem **MARIA**, nisi prouidisset Deus

F de

de pane, quo & ipsa confirmaretur, & genus huma-
 num reficeretur ac restauraretur. Quem habet MA-
 RIA panem, nos amisimus: habet illa, quæ Deum
 auctorem vitæ fræcolit & adorat; nos amisimus,
 qui panem Angelorum mortis pabulo posthabui-
 mus. *Ploremus coram Domino, qui fecit nos. Ploremus*
coram immaculata MARIA, quæ tenens in manu
panem, præuenit Ieremiam, dum dicit: In animabus
nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto.
Accedit Bernardus, & ipse quidem Marianus, Serm. 1.
Omniū Sanctoꝝ: Unde nobis animarum panis in
deserta terra, in loco hororis & vastæ solitudinis? Unde
nobis sub celo spiritualis cibus, vbi nihil est nisi labor, &
dolor, & afflictio spiritus? Scio qui dixerit: Petite, &
accipietis.

Pl. 9. 6.
Thren. 5. 9
Ioan. 7. 24.

PANEM NOSTRUM QVOTIDIANVM
 DA NOBIS HODIE.

Primogenita ante redemptam creaturam
 immaculata MARIA.

Non solum ante omnem rem creatam, sed et-
 iam ante omnem redemptam creaturam Pri-
 mogenita MARIA consideranda est. Et quidem
 sanctus Bernardinus Senensis Serm. 51. cap. 3. PRI-
 MOGE-

MOGENITAM Redemptoris eam nuncupavit. Nisi Primogenitam Redemptoris eam sanctus Ildephonus recognosceret, non sic oraret lib. de Virginitate cap. 52. *Concedas mihi tibi famulari, & Domino: illi sicut Redemptori meo, tibi sicut operi redemptionis meae; quod enim in mea redemptione est operatus, in tua persona veritate formavit.* Cum ergo S. Thomas 3. part. quaest. 83. art. 2. asserat, *Fructu Dominicae passionis quotidie indigemus: unde & Dominus nos petere docet Luc. 11. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie:* consequens est, ut illo eodem die, quo primus homo deliquit, & Christus notavit lignum, damna ligni ut solueret, Dominicae passionis fructu MARIA indigeret, & ut staret, illum perciperet. Nos itaque cum in Adamo essemus, pabulum mortis gustauimus: immaculata MARIA cibum vitae praelibavit, & spiritalem eius effectum sortita & experta est.

Quod si passionis sacrae fructus resplendet in Eucharistia, & eius effectus est, ut anima in statu gratiae perseveret; tribuendum est Eucharistiae, ut virtute eius MARIA in gratia semel recepta permaneret. Christus quidem Agnus est immolatus, & occi- Apoc. 13, 8
sus ab origine mundi, ut ait Ioannes. Immolabatur ab origine mundi, non solum in cruce, sed etiam in altari; & utriusque sacrificij virtus in MARIAM praef-

seruatam & conseruatam in statu gratiæ deriuabatur. *Primum mandatum*, vt ait Basilius Serm. 1. de Ieiunio, accepit Adam: *De ligno sciendi bonum & malum non manducabis. Non manducabis autem, ieiunium est, & legis institutionis initium.* Comedit itaque Adamus, & legem ieiunij violauit; violauit tota posteritas eius, quæ propter fractum ieiunium cælesti se pane priuauit: vnde & nunc ieiunus homo de cælesti pane communicat. Sola tunc ieiunauit à culpa originali **MARIA**, quæ digna inuenta est, vt panem à cælo delapsum acciperet, & simul suo tempore conciperet: inuenta digna est, vt manducaret panem Angelorum, & quidem more ipsorum qui ab omni culpa ieiuni, panem vitæ degustarunt.

Hæc communio prima est, quam prima & primogenita filiarum Dei immaculata **MARIA** sumpsit, cum loco prohibiti pomi, cælestem prægustauit panem, cuius illa virtus est, vt cor humanum confirmet: quem quidem panem si gustasset primus homo, nec cecidisset, nec post lapsum dolens dixisset: *Percussus sum vt fœnum, & aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum.* Adiungamus opportunum **D. Gregorij** commentarium. *Panem in paradiso primus homo habuit conditus, quam diu inconcusso mentis vestigio Conditoris sui præcepta seruauit. Panis autem fuit diuina*

visio

visionis delectatio, verbi Dei satietas, intimæ quietis gaudium, lucis inaccessibilis splendor, sapientia refectio, Angelorum societas, amor Dei, iubilum spiritus, contemplationis suauitas, securitas mentis, præsentia Creatoris. Quem panem tunc profecto perdidit, cum serpentis suggestioni consensit. Concludit tandem: Sequatur ergo obliuionem commemoratio, & esuriam refectio comitetur; vt panem illum, qui de celo descendit, manducantes, & pœnam eadamus mortis perpetuæ, & vitæ participemus æternæ, sicut Dominus ait in Euangelio: Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Ioan. 6, 52.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basiliius in Homil.*

Attende Deo, qui verum panem mittit de celo: attende tibi ipsi, ne cælesti pane priueris, sed ligno vitæ fruaris, de quo Apocalypsis 2, 7. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei.* Vincenti datur; & quidem, teste Augustino lib. de Vera religione, cap. 48. *inquieti esse volumus, & recte: hoc enim habet animi nostri natura post Deum, à quo ad*

imaginem eius factus est homo; sed eius erunt praecepta seruanda, quibus seruatis, nemo uos uinceret. Inuicta propterea MARIA, quia praeceptum Dei seruauit, & de serpente triumphauit. In hoc signo uincas. Vincas serpente, atque proditores sensus, qui contra Euam in Paradiso rebellarunt. Conspirarunt cum serpente oculi, qui pulchrum esse pomum iudicarent: coniurauit auditus cum oculis, quatenus percepit uerbum deceptoris: defecit tactus, quatenus apprehendit prohibitum cibum: & gustus peccauit, delinitus dulcedine fructus. In hoc igitur signo uincas communem hostem, carnem & eius rebelles sensus.

Matt. 6. 12. DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA,
SICUT ET NOS DIMITTIMUS
DEBITORIBUS NOSTRIS.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitae MARIAE, filiae Euae, panem uitae gustantis, & simul periclitantis.

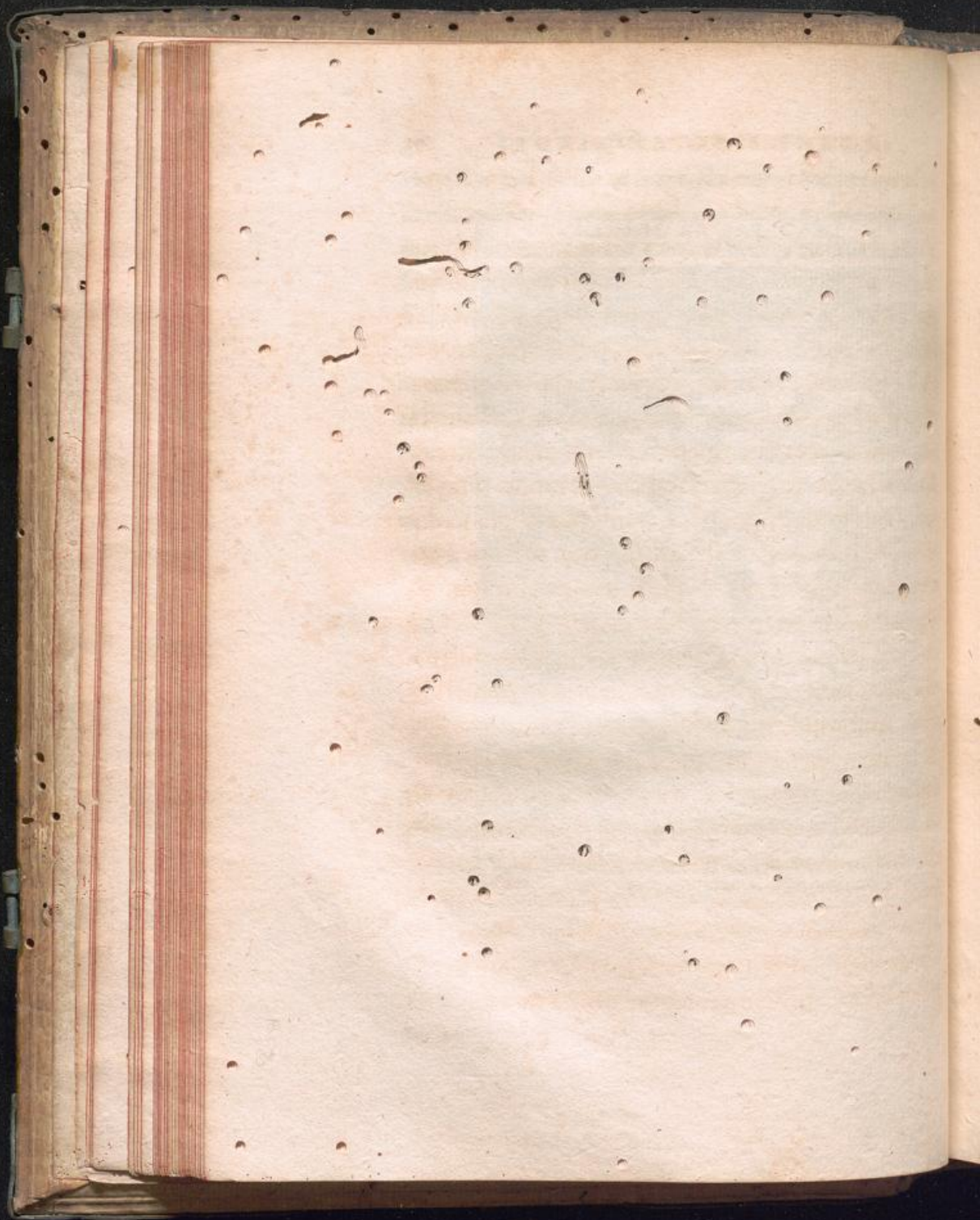
Respice, & fac secundum exemplar.

DEVS PATER MARIÆ:
Audi Filia, et vide debita natura tua. Euafisti.



MARIA DEO PATRI:
*Dimitte nobis debita nostra, sicut et nos
dimittimus debitoribus nostris.*

aromum
Maria etc.
VERA
VII
S



IMAGO, SEXTA

EXPLICATA.



ECIDERUNT cadauere toto Adamus Prima au-
xilium gra-
tia pran-
ta Maria.
Proc. 6,
28.
& Eua: lubricus serpens est, lingua eius
fallax & lubrica. *Lingua fallax non amat
veritatem, & os lubricum operatur ruinas.*

Lubricum os serpentis aperuit peccati viam, quam
ingressus labilis Adam, traxit secum totum huma-
num genus: ruit illo, corrui illud. Erat filia Dei in
lubrico, cui Deus Pater occurrit, *Audi filia, & vide
debita nature tuæ. Euasisti.* Deus Pater illam tenuit,
ne ruinam pateretur, quæ iam periclitabatur. MA-
RIA non naturâ, gratiâ stetit, quæ dicit: *Et dimitte
nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus
nostris.* Ambrosius lib. 6. de Sacramentis, cap. 4. ex-
plicans hunc locum, ait: *Habuiſti pecuniam, cum qua
diues nacereris. Diues eras, ad imaginem & similitudi-
nem Dei factus: perdidisti quod habebas, hoc est humilita-
tem; dum arrogantiam desideras vendicare, perdidisti pe-
cuniam, sicut Adam nudus es factus: accepisti a diabolo
debitum, quod non erat necessarium.* Adamus quidem &
Eua, ac simul posterius omnes, peccati debitum acce-
perunt: debitum naturæ solum contraxit, non cul-

G pæ,

pæ, MARIA; & hoc à primo parente, cuius filia erat, suscepit. Accepit debitum, incurrit periculum, cum Adamus in lubrico eam constituit.

Verè Esther MARIA est, quæ dicit in oratione sua
 Esth. 14, 3. *Domine mi, qui Rex noster es solus, adiuua me solitariam.*
 Et quidem *Deus in medio eius, non commouebitur; adiuuabit eam Deus manè diluculo.* Verè Esther MARIA est, cuius causâ Deus spiritum suum in mansuetudinem vertit, festinansque exiit de solio suo, & sustentans in vltis suis, donec rediret ad se, his ver-
 Esth. 15, 12 bis blandiebatur: *Quid habes Esther? noli metuerè. Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.* Non comprehendit lex eam, quæ in periculo solum casus & ruinæ fuit, sed non cecidit; passâ est discrimen, non crimen. Verè Esther MARIA est, cui dixit diuinus Assuerus: *Quæ est petitio tua Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri?* Respondet illa: *Si inueni gratiam in oculis tuis, ô Rex, & si tibi placet, dona mihi animam meam, pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro.* Postulat MARIA vitam, quæ communi necessitati subiacebat. Et quidem vita subiecta necessitatibus debetur, & ab hoc debito cupit se liberam esse MARIA. Factum puta. *Sub arbore malo suscitauit te: ibi est corrupta mater tua, ibi violata est genitrix tua.* Filius Dei nec crimen nec discrimen passus est, filia Dei

Dei MARIA discrimen subiit primū parentis, & tota eorum posteritas crimen pariter incurrerunt, quorum Aduocata MARIA fuit, & orauit: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Etenim, testante Bernardo Serm. de Verbis Apocalypsis, *debitricem se fecit immaculata MARIA*, vt pro debitoribus oraret, & orare doceret pro venia.

ADORATIO.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino qui fecit nos. sal. 94, 6.

In similitudinem Adami & Eux cecidimus, stetit PRIMOGENITA Dei.

Ploremus coram Domino qui fecit nos, & nos in Ruina generis hu- mani. Adamo & Eux semine culpa originalis infecit. Pl. 35, 13. Cadauere roto ceciderunt Adamus & Eua; Ecclef. 7, 30. ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, expulsi sunt, & non potuerunt stare, & in ipsis nos peccando expulsi sumus, & stare minime potuimus. Solummodo, ait Salomon, hoc inueni, quod fecerit Deus hominem rectum, & ipse se infinitis miscuerit questionibus. Quis talis vt sapiens est? & quis cognouit solutionem verbi? Sapiens ergo Damianus, qui memor nostrae miseriae, & si-

mul felicitatis immaculatæ MARIÆ, Serm. de Assumptione ait: *In meridiano lumine primus ille parens creatus est, factus ad imaginem conditoris. Faciamus, inquit, hominem ad imaginem & similitudinem nostram: sed ille, tanti privilegij dignitate reiecta, à potestate spiritus, falsa promissione delinitus inhaesit, & secum posteritatem suam aeternæ morti destinavit, & tenebræ ab illa hora factæ sunt super terram usque ad Virginem. Usque ad Virginem, quæ numquam in tenebris fuit, sed semper in luce. Usque ad Virginem, quæ passa non est communem ruinam.*

Scribit itaque Hieronymus in Epist. ad Marcell. ante ortum Afellæ sanctissimæ puellæ, in somnis eius patri descriptam filiam & ostensam fuisse. *In phiala, inquit, nitentis vitri, & omni speculo purioris patri traditur per quietem. Erat Dei filia MARIA; in vasis fictilibus Adami simul & Euzæ nitebant vasa, & splendebant in statu iustitiæ & innocentiae, cum Deus ab opere, quod patrarat, requieuit. In phiala nitentis vitri, & omni speculo perioris, per quietem offert se Deo Patri MARIA, quæ cadente phiala, ipsa non cecidit, sed Dei beneficio stetit. Cum rebellem & perduellem Core, omnemque eius substantiam terra deuorasset, & vorax ignis absorbuisset, factum est grande miraculum, ut Core pereunte, filij eius non perirent.*

Num. 16,
11.

rent. Magis mirabile hoc est, vt Adamo percussit, & tota posteritate ruente, vnica ipsius filia salua, & incolumis euaderet, cum summus Deus grande miraculum illud patraret. Haud dubie proles Cote in summo discrimine erant, vt cum parente absumerentur & absorberentur: similiter filia Adæ MARIA in extremo periculo fuit, vt eandem cum patre suo ininam mortem que pateretur; cuius discriminis memor, orat illa, & nos quoque criminis nostri memores orare oportet:

DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA,
SICUT ET NOS DIMITTIMVS DEBITORIVS NOSTRIS.

Chrysostomus Homil. de Orat. Dominica: *Quæ sunt ista debita? Fortè cautionum debita. Fortè aliquid debemus Deo. Quid debemus Deo, nisi imaginem & similitudinem eius seruare illam? Hoc debitum immaculatæ Mariæ decens & congruum est. Sunt alia debita quæ debemus Deo. Peccauimus illi grauitè, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Aut quis castum se gloriatur habere cor, aut mundum se esse à peccatis? Si dixerimus, ^{1. Ioan. 1.} quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Ergo ista sunt debita, quia non est sine peccato, nec infans ^{8.} vnius diei natus super terram. Nam quomodo potest esse mundus de immundo conceptus semi- ^{Iob 14.4.}*

ne? quia in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis mater in utero nos aluit. Ieiuna ad hoc cibo, ab hoc debito libera, ab hoc peccato immunis exitit Virgo MARIA: non habuit debitum criminis, habuit delicti occasionem.

Debita nostra tria sunt, nempe naturæ, culpæ, & pœnæ, pro quibus Eux Aduocata MARIA orat, vnâ cum illa gerens personam: hæc enim lex est, vt aduocatus & cliens eandem personam agant. Cùm serpens primum hominem ad peccandum inclinaret, & in lapsum prona natura foret, in discrimine, non in crimine illa erat proxima ruina & quasi obstricta iam lapsui, cùm Deus accurreret, apprehendit & tenuit filiam ne corrueret. Vertebarur iam phiala, vertebarur iam natura, cùm gratia redemptionis afflante, MARIA liberata est, ne peruerteretur. Proxima ruinae fuit, & huic obstricta debito, quod culpam necdum patratam in decliu natura præcessit. Naturam sic labilem habuisse, non cedit in pœnam immaculatæ MARIAE, quandoquidem adhuc culpa patrata non erat, vnde pœna originem habet: redundat potius in maiorem Virginis gloriam, & simul victoriam, quæ in natura fragili splendet. Haud dubiè virginitas magis gloriosa apparet; & est in nostra natura fragili, quam in

in secura Angelorum conditione, vel ex eo maxime, quod caro humana de se in casum vergat, quem corporis expers Angelus nec timet, nec timere potest. Timuit casum natura *MARIAE*, unde de conceptu immaculato agens Damascenus, Orat. i. de Natiuitate ait: *Etenim natura gratiae cedit, ac tremula stat, progredi non sustinens.*

Pulchrum debitum, quod in maiorem gloriam Redemptoris, & honorem Redemptæ Virginis cedit. Cedit quoque in utilitatem nostram, quibus non solum labilem, sed etiam lapsam, pœnisque variis subiectam naturam Adamus dedit. Dedit labilem naturam, sed ante omne peccatum intemeratæ *MARIAE*: nobis verò post culpam, vt naturæ in inalum propensio pœna esset. Quàm utilis nobis sit præseruata sic *MARIA*, vel ex hoc intelligi potest, quod Sermone 61. S. Bernardinus affirmat: *MARIA sola per multa millia annorum, antequam nasceretur, primò & principaliter Adam & Euam præseruauit in esse. Cõstat nempe, quod ex propria transgressione Adam & Eua non solum mortem, sed & annihilationis exterminium meruerunt, & diuina ultio, que personarum acceptionem ignorat, sicut nec culpam Angelicam, sic nec humanam dimisisset impunem, sed propter præcipuam reuerentiam, & singularissimam deuotionem, quam habebat ad Virginem, præseruauit.*

AT-

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, qui te creauit & genuit: proles tamen facta Adæ, maiestatem Dei Patris ac Creatoris offendisti. Attende tibi ipsi, ac miseriam tuam expende, dole, & plora, te Marianum non fuisse, sed decidisse ac corruisse. Attende iustitiam Dei, punientem Adænum & Euam; misericordiam Dei, **MARIAM** immaculatam præuenientem. Satis benè Augustinus lib. 3. de Libero arbitr. post med. *Cum primi homines peccauissent, & in errorem, & ruinam, & in mortem præcipitati sunt; rerum Moderatori summo placuit iustissime, vt in ortu hominis appareret iustitia punientis, & in proeetu misericordia liberantis. Ritè ac rectè tempore casus communis, non parua sed proeeta **MARIA** describatur, in qua non iustitia punientis; sed misericordia liberantis elucet. Decreuimus in Adamo, in Christo crescimus, cum cap. 4, 13. scribat ad Ephesios Apostolus: Veritatem autem facientes in charitate, crescimus in illo per omnia, qui est ca-*
put

put Christus: ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iuncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram vniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in edificationem sui in charitate. Huius enim corporis politici, de quo ibi agit Apostolus, caput est Christus, corpus ipsum Ecclesia, membra sunt singuli fideles, iunctura est mutua fidelium vniō atque communicatio, anima est fides & charitas, spiritus vitales & animales sunt gratiæ præuenientes & excitantes, quæ à cerebro, id est à Christo, descendunt, & singulis membris, id est fidelibus, adspirantur. Charitas enim quasi anima facit nos crescere in Christo, vt crescente charitate, crescat totus homo in Christo; & singulis hoc modo in fide & charitate crescentibus, crescat totum Ecclesiæ corpus. Videte ergo, inquit, vt vnionem mutuatam studiosè colatis, seruetis, augeatis, vt per eam spiritus Christi & Ecclesiæ participes fiatis, crescatisque in fide & charitate; itaque singulis crescentibus, tota Ecclesia crescat & augeatur atque perficiatur. Magnitudo enim, profectus, incrementum, & perfectio cuiusque fidelis, ac consequenter totius Ecclesiæ, sita est in profectu, incremento, & perfectione fidei & charitatis, & consequenter aliarum virtutum quæ charitatem comitantur; ita vt, quantum in actibus

H fidei

fidei & charitatis, & consequenter in earumdem habitibus quisque fidelis proficit, tantum crescat illius magnitudo spiritalis: ac quantum in iisdem cre-
 icur. & omnes fideles, tantum crescat & perficiatur totius Ecclesie magnitudo. Pertinet huc quod aduertit Cyrillus lib. 12. in Leuiticum: *Peccatum hominum paruum facit & exiguum, virtus eminentem prestat & magnum. Sicut enim aegritudo corporis exiguum & exilium facit corpus hominis, sanitas vero letum reddit & validum: ita intelligi, quia & animam quidem aegritudo peccati humilem facit & paruum, sanitas vero hominis, & virtutis opera magnam faciunt eam & eminentem; & quanto magis in virtutibus crescit, tanto proceriorem reddit magnitudinem sui.* Signum magnum apparuit in caelis; apparuit in paradiso magna sine vlla culpa
 M A R I A primogenita Dei filia.

Mat 6, 13. ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM, SED LIBERA NOS A MALO.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitae MARIAE filiae Euae; discrimen superantis, & caput serpentis conterentis.

Respice, & fac secundum exemplar.

IMA.

DEVS PATER MARIÆ:
Audi Filia, et vide miserum hominum exilium.



MARIA DEO PATRI:
*Et ne nos inducas in tentationem: sed
libera nos à malo, Amen.*

aratum
Vnde est
IVERI
VIL
S



IMAGO SEPTIMA

EXPLICATA.

EXPLIIT iustus Deus ex cælesti aula sua Prima de serpente triumphauit Maria triumphauit spiritus proditores, amandauit quoque ex paradiso voluptatis homines peccatores, vt æquo iure agere se declararet. Dam-

nauit exilio Deus proceres naturæ nostræ, & in hoc ipso supplicio pietatis suæ magnum exhibuit iudicium, clarum dedit argumentum. Cùm voluptas paradisi parentibus nostris ac nobis plurimum nocuisset, censuit Medicus diuinus, vt pro salute carnis & animæ solum terræ mutaretur. Benè Bernardus ait de Modo benè viuendi, Serm. 6. *Sapè quibusdam, dum mutatur locus, mutatur mentis affectus. Congruum est enim, inde etiam quemque corporaliter recedere, vbi se meminit vitii deseruisse.* Sola MARIA, cui delicia paradisi nullum nocumentum pepererunt, in paradiso remansit. Cùm à peccati fuga pœnitentia exordium habeat, Adamus solum & Eua dum pelluntur ex paradiso, suam quoque pœnitentiam à fuga voluptatis ordiuntur. Huc alludens Isidorus cap. 5. in Genesim, ait: *Sic dimittitur Adam à paradiso beatitudinis, vt operetur terram, id est, vt in corpore isto*

H 3 labo-

laborat, & colloct sibi meritum redeundi ad vitam beatam, quæ paradisi nomine significatur, possitque aliquando manum porrigere ad arborem vitæ, & vivere in æternum. *Marcus* autem poenitentia benè significat crucem aut cruciatum poenitentia, per quam vita æterna reparatur.

Cùm in salutare suum exilium Adamus & Eva amandantur, dicit Deus Pater *MARIE*: *Audi filia, & vide miserum hominum exilium.* Patrique respondet filia: *Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo.* Calcat *MARIA* serpentem, criminis ac discriminis auctorem; & præcauens in futurum, immunitatem ab omni tentatione & peccato se esse expetit, & petit: *Et ne nos inducās in tentationem, sed libera nos à malo.* Postulat & insperat *MARIA*, de qua sic Agnes apud Birgittam lib. 30. cap. 30. *Habuit MARIA constantiam certaminis contra incisus diaboli.* Dixerat serpenti Deus: *Ipsa conteret caput tuum.* Tunc contriuit, cùm eius suggestionibus, inuasionibus, incurfibusque repugnauit. Benè Augustinus Serm. 4. in Psalmum 103. *Caput serpentis, prima peccati suggestio est: caput calca, & erades ceteros motus.* Euasit immaculata *MARIA*, quæ nihilominus ait: *Et ne nos inducat in tentationem, sed libera nos à malo.* Cùm quis sæua & immani tempestate iactatus vehementer horruit naufragium; etsi in portu securo iam sit, cùm tu-

mens

mens prospicit mare, adhuc timet. Collocata in tuto MARIA, quæ proxima ruinæ fuit, adhuc metuit ne incidat in tentationem, ne malum incurrat: nos reatus malum incurrimus, doleamus nostram miseriam, nostrum exilium lugeamus.

A. D O R A T I O.

*Venite adoremus, & procidamus ante Deum: Ps. 94, 6.
ploremus coram Domino qui fecit nos.*

In similitudinem Adami & Eux exules
ploremus & clamemus.

Ploremus coram Domino qui fecit nos, vt essemus in Exul. s. filij Edæ. paradiso: inde prima culpa nos eiecit & extorres effecit. Deplorat hoc exilium Augustinus libro Meditat. *Ad videndum te, Deus, factus sum, & nondum feci propter quod factus sum. O quam durus & dirus casus ille! Fieu! quid perdidit homo, & quid inuenit? Quid recessit, & quid remansit? Perdidit beatitudinem ad quam factus est, & inuenit miseriam propter quam factus non est. Abscessit sine quo nihil felix est, & remansit quod per se non nisi miserum est. Manducabat homo tunc panem Angelorum quem nunc esurit, manducat nunc panem dolorum quem tunc nesciebat. Quare sic nobis obscuravit*

rauit lucem, & obduxit tenebras? Ut quid nobis abstrulit vitam, & inflixit mortem arduosam. Unde sumus expulsi, unde precipitati, quo obruti? A patria in exilium, à conspectu Dei in caecitatem mentis, à iucunditate immortalitatis, in amaritudinem & horrorem mortis. Misera narratio est, sed de quanto bono in quantum malum! Graue damnum est, grauis dolor, graue totum est.

Habet Adamus, habet Eua, habemus & coram filij in miseria & exilio nostro Aduocatam apud Deum, immaculatam MARIAM, cuius opem & auxilium imploremus; cui & dicere possumus cum Athanasio Homil. de Deipar. Audi filia David & Abrahe, & inclina aurem tuam in preces nostras, & ne obliuiscaris populi tui, neque nostri qui sumus de familia & de domo Patris tui secundum generis prosapiaque rationem; nostraque filia es, quia ex nobis genita es. Accedat, oret, & clamet Ecclesia: Ad te clamamus exules filie Eue, ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo Aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Si respicis, lapsi stabunt, fletuque culpa soluetur. Satis bene Ambrosius de Secunda interpellat. David: Si quis ad grauiora peccata defluerit, nec egerit poenitentiam, imago eius aboletur, & eucitur, sicut Adam de paradiso eiectus est & exclusus. Expulsus & exclusus ille poenitentiam egit, & ab exilio liber

liber in patriam rediit, ductus simul & instructus diuinâ Sapientiâ. *Hæc illum, qui primus formatus est à Sap. 10, 2. Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit, & eduxit illum à delicto suo, & dedit illi virtutem continendi omnia.* Ergo qui sumus filij ipsius, & communicamus in culpa, *ploramus coram Domino qui fecit nos: oremus, ne rursus tentationi succumbamus, sed à malo liberemur. Liberemur & à malo quod ex prima lue & labe contraximus, & in regnum Dei restituamur, lauacro sacri Baptismi re-creati & innouati. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Ioan. 3, 8. Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.*

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende grande & graue malum, quod prima peperit culpa, cuius euades iugum, si noua efficiaris creatura. *In CHRISTO IESU neque circumcisio aliquid ualet, sed noua creatura, ut scribit ad Galat. 6, 8. D. Paulus. Noua creatura est illa, quæ ex aqua & Spiritu sancto renascitur. & monetur ab Ambrosio lib. de Viduis: Attende tibi, hoc est, imagini quam à CHRISTO accepisti. Ipsam serua imaginem, quam CHRISTVS in te operibus suis pinxit.* Audi rursus Ambrosium

I fium

fiunt in cap. 2. Lucae loquentem: *Sicut peccatum à mulieribus cœpit, ita etiam à mulieribus bonum inchoatur: ut femine quoque muliebria opera deponentes, infirmitati renuntiant; & anima quæ non habet sexum, ut MARIA quæ nescit errorem, religioso imitetur studio castitatis. Casta & pura redditur, ut MARIA, anima Christiana, quæ tingitur & pingitur in sacrosancto Baptismo, confors facta Spiritus sancti, qui primam omnium illam formauit, & ad eius imitationem Christianos omnes reformauit. Christiane igitur cultor, de malo, de peccato hereditario & eius pœnis, in formam Marianam & simul imaginem innouate & instaure, virtute Spiritus sancti triumphate.*

BAPTISMVS

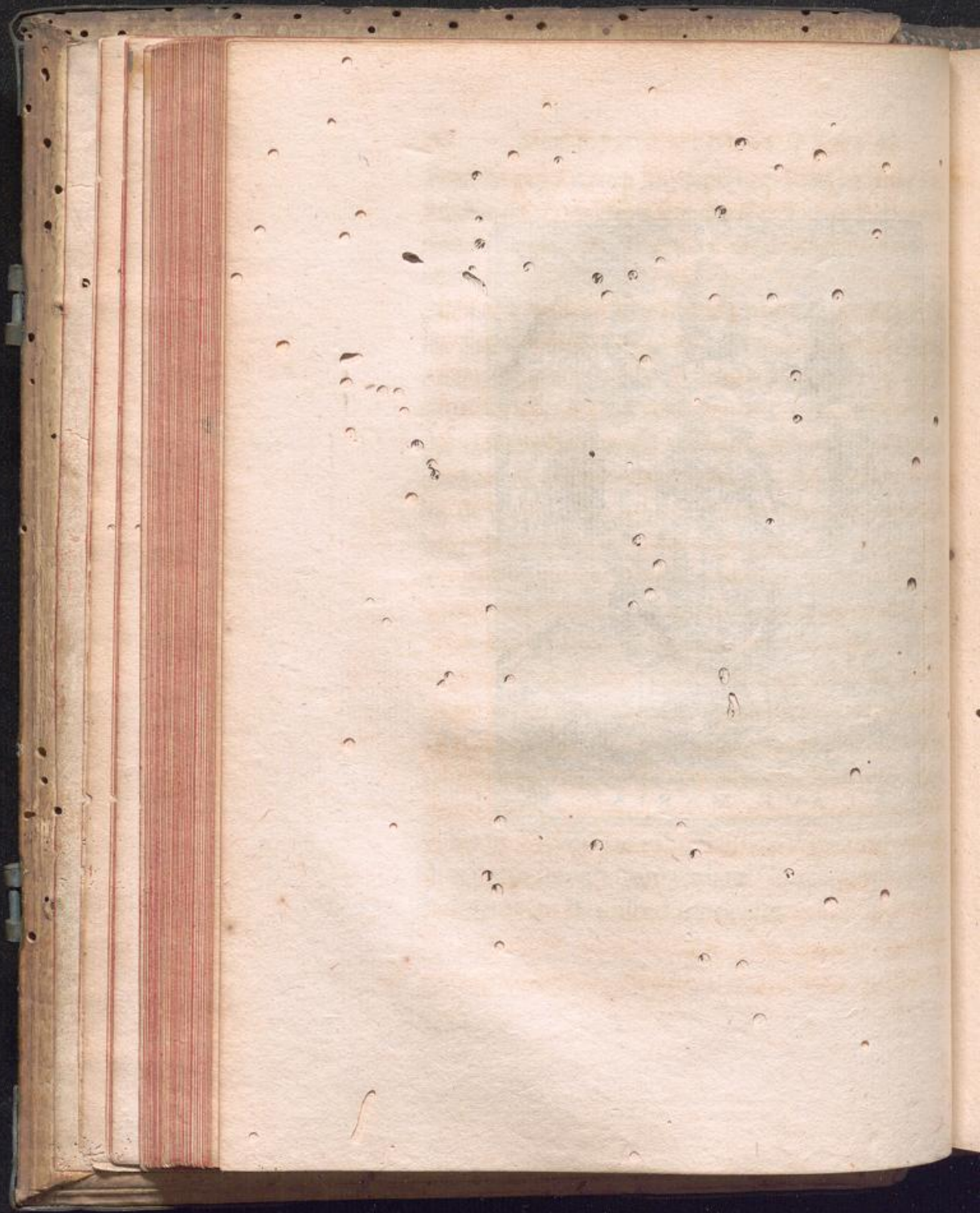
Ars noua benè viuendi & moriendi,
figurata & illustrata.

Sit in Tabula mentis Christianæ prima omnium imaginum imago immaculatæ Conceptionis, forma Animæ sacro Baptismo innouatæ.



aromum
Vine etc.
VERA
VII
S

à mu
tur: m
tati re
RIA
s. Ca
tiana,
imate,
nium
tianos
e ma
rman
taura
adi,
nium
onna
MA.



IMAGO OCTAVA
EXPLICATA.

REX David, Princeps secundum cor Dei, cultor summi Creatoris, & artis bene viuendi amator, & æstimator ante creationem immaculatæ MARIÆ, nomine Dei Patris eam vocabat FILIAM. *Audi filia, & vide.* Videbat & ipse, ac recognoscebat in ea formam primæuæ virtutis ac probitatis. Hæc forma sanctitatis & iustitiæ, quæ ab orbe condito emicabat & refulgebat, conditur & editur non tamquam filia Eæ, sed Gratiæ, in cuius purissima Conceptione præscribit Ecclesia, quod lib. 2. ad Virgines scripsit Ambrosius. *Sit vobis tamquam in imagine descripta* Prima triumphatrix Maria concepta sine peccato, agit in Conceptione solemne de peccato triumphum. *virginitas, vitaque beatæ Mariæ. Hinc sumatis licet exempla viuendi, vbi tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debetis, ostendunt.* Hinc noua viuendi ars principium sumit, sicut ars malè viuendi ab Eua habuit exordium.

Recessit à Deo Eua, non recessit MARIA. Cùm adhuc apud illam esset, accessit potius ad Deum, cui præsens fuit à mundi constitutione; & adest iam condita,

data, & ex sanctis parentibus edita, mundi restitutioni & reformationi prima post Christum. qui libro I. Reuelat. S. Birgittæ, agens cum Matre, ait: Tu fuisti sic dilectis Patri meo, quod ipse recepit te totam in Spiritum suum, & ulcedo tua super omnes placuit. Deus creauit illam in Spiritu sancto, & in Spiritum sanctum intromisit, ut in ipso tamquam in sacrario esset, essetque vicissim ipsa Spiritus sancti Sacrarium.

cap. 7, 22. Est enim in illa, ut ait Sapiens, spiritus intelligentie, sanctus, vnicus, multiplex, subtilis, disertus, mobilis, incoquinatus, certus, suauis, amans bonum, acutus, quem nihil vetat, benefaciens, humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, & qui capiat omnes spiritus: intelligibilis, mundus, subtilis. Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia: attingit, autem vbique propter suam munditiam. Hic Spiritus sanctus est, in quem Pater suum recepit filiam, que

1. Cor. 6, 17. caput serpentis contriuit. Qui adheret Domino, vnus spiritus est. Vnus ergo spiritus cum Deo MARIA fit,

Cant. 6, 8. vna columba. Vna est columba mea, perfecta mea, vna est matris sue, electa genitrici sue. Viderunt eam filie, & beatissimam predicauerunt; reginæ & concubine, & laudauerunt eam. Quæ est ista, que progreditur, quasi aurora confurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Postquam

Postquam generosa illa Iuditha caput Holofernis abstulit, scriptum legitur: *Erat autem diebus festis* ^{Iudith. 16. 27.} *procedens cum magna gloria.* Prima ac primaria Iuditha, quæ post partam de hoste victoriam gloriosissime triumphat, MARIA est, diebusq; solemnioribus & lætioribus, nouem scilicet Festiuitatibus, procedit ac progreditur magna cum gloria. Hæc singularis gloria filia Dei, vt IMMACVLATA sit. Quidni sit, quam Pater in Spiritum sanctum recepit? est enim in ea Spiritus intelligentiæ, contra omnem astutiam serpentis qui seduxit incautam Euam. Eua incauta & cæca, MARIA tota perspicax & oculata est. Satis benè Cyrillus lib. 6. in Ioan. cap. 25. *Omnes homines (excepto illo qui de homine natus est, & sacratissima etiam Virgine, ex qua Deus homo produit in mundum, exempta) cum peccato originali nascimur, & grauissima cecitate depressi in mundum venimus.* Tota oculata, & simul illuminata MARIA creata est in Spiritu sancto, qui mundus est & incoquinatus, & testimonium reddit quòd ipsa tota pura & immaculata procedat. Hæc Spiritu sancto ornata, & diuino eius testimonio munita comparet. Felix es sacra Virgo MARIA, & omni laude dignissima, intende, prospere procede, & regna, faustis auspiciis progredere, mutans nomen Eua. AVE MARIA Primogenita Redem-

Redem-

Judith 15, Redemptoris, forma nostræ regenerationis. Tu honorificientia populi nostri.

ADORATIO.

Ioan. 4, 24. Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare.

Ps. 95, 6. Venite adoremus, & procidamus ante Deum.

Nos autem populus eius,

in similitudinem immaculatæ Conceptionis.

Virtute sacri Baptismi anima Christiana mystica Maria sit, & cum Maria de peccato triumphat.

CHristus, teste Cyrillo lib. 2. in Ioan. cap. 3. non tam sibi, quàm nobis, columbam Spiritus sancti in fluuio Iordani accepit. Spiritus enim, qui à nobis propter peccatum deuolauit, cum nullum peccatum in eo intrinsecus, mansit in ipso. Nobis igitur in seipso accepit, & prisca nobis renouat bona. Hic idem Spiritus nullum peccatum reperit in MARIA, & mansit in ea, quæ prima proles populi Christiani est. Quæ immaculata MARIA, talis noua creatura, postquam cælesti lauacro illustrata & illuminata est. Unus est altissimus Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illius, & dominans Deus. Ipse creauit illam in Spiritu sancto. Ex hoc eodem Spiritu anima Christiana renascitur, cum Ioannis 3, 3. auferat

ferat Christus: Amen amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod enim natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spiritu, spiritus est.

Quod si creata in Spiritu sancto MARIA, tota pura, tota immaculata est, tota munda & sancta refulget; pariter anima post susceptionem Baptismi, quemadmodum definitum est in Concilio Tridentino decret. de Peccat. orig. In renatis nihil odit Deus, quia nihil damnationis iis qui verè consepulti sunt cum CHRISTO per Baptisma in mortem, qui non secundum carnem ambulant, sed veterem hominem exuentes, & novum, qui secundum Deum creatus est, induentes, innocentes, immaculati, puri, innoxij, & Deo dilecti effecti sunt. Heredes quidem Dei, coheredes autem CHRISTI, ita ut nihil prorsus eos ab ingressu cali remoretur. Exemplar huius puritatis MARIAM Deus in Spiritu sancto creavit, & quidem nobis formavit. Ipse creavit illam in Spiritu sancto, & vidit, & dinumeravit, & mensus est. Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem carnem secundum datum suum, & praebeuit illam diligentibus se imitandam, adorandam, salutandam, quam salutavit Angelus Ave.

Luc. 1, 28.

Accedit Ecclesia: Symens illud Ave Gabrielis ab ore, funda nos in pace, mutans Eua nomen. Mutata est Eua

K in

in MARIAM, coruus scilicet in columbam, de qua
 cap.8. Speculi asserit Bonaventura: MARIA fidelissi-
 ma mediatrix salutis, veluti fidelissima columbâ inter sum-
 mum Noë, & mundem spiritali diluuiò submersum. Eua
 velut coruus in diluuiò infidelissima, fuit mediatrix perdi-
 tionis. Benè & satis benè Bernardus Serm. de verbis
 Apocalypsis: Sic nimirum clementissimus & prudentissi-
 mus Artifex, quod quassatum erat non confregit, sed
 melius omnino refecit, vt videlicet ex nobis nouum formaret
 Adam ex veteri, & Eua transfunderet in MARIAM.
 Benè & satis benè in Salutat. Angelicam Andreas
 Cretensis: Gaude terra virginea, ex qua nouus Adam
 formatur, qui veterem Adam seruet. Gaude speculum, per
 quod iustitia Solem venientem è calo suspicientes ij, qui den-
 sis in tenebris peccati versabantur, illustrati sunt. Acco-
 dit Cyrillus lib.13. contra Hereticos, cap.3. Deus per
 Spiritum sanctum renouat creaturas ad se ipsum; & sicut
 luminis illuminatio opus est, sic & Spiritus sancti opus est
 in Deo per gratiam reformare participes suos. Quod vti-
 que fit in Baptismo; ita vt meritò cum sancto Dio-
 nysio Arcopagita Eccles. Hierarchiæ cap.1. §.4. iuxta
 Cordetij nostri interpretationem, dicere possimus,
 Dei principalem beatitudinem, quæ naturâ deitas est, &
 principium deificationis, ex quo ij qui deificandi sunt,
 deificentur, diuina bonitate sacrum ordinem [seu Sacra-
 mentum]

mentum hoc] in salutem & deificationem nostram concessisse.

ATTENTIO

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.

Factus est primus homo Adam in animam viventem, nouissimus Adam in spiritum viuificantem. Sed non prius quod spiritale est, sed quod animale; deinde quod spiritale. Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de calo, celestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem celestis. Sanctus Paulus 1. Corinth. 15, 45.

Sanctus Cyrillus lib. 2. in Ioan. cap. 3. Quoniam primus Adam libertate sua non bonum, vt debuit, sed malum, vt diximus, elegit; atque ideò morti addictus, Spiritum sanctum amiserat, qui malignus, vt scribitur, fugit, neque habitat in corpore peccatis subiecto; de calo nobis secundum Adam misericordia Dei misit. Accepisti itaque fumosam Adami terreni imaginem, cum ex ipso generatus es; regeneratus verò in Spiritu sancto, CHRISTI splen-

splendidam formam & effigiem recepisti, qualis in
 MARIA apparet, & qualem describit eam Chry-
 sostomus Homil. ad Baptizand. *Ut statuam auri me-
 tallo confectam, aequanti temporis metis fumo & puluere,
 & eruginis sordibus coinquinatam, cum artificis manus ac-
 ceperint, reuocauit fornacis ardore, & Splendidam nobis
 lucidamque demonstrant; ita & nostram naturam Deo
 eruginatam mole peccati, & malorum gestorum fumo rui-
 latam, & omni pulchritudine, quam primò ei donauerat,
 amudatam, in illos aquarum fontes tamquam in purgato-
 rium mittit, & pro flamma, Spiritus gratiam submini-
 strat, & exinde Solis radiis eleuat clarius lucentem, ve-
 terem hominem conterens, nouum autem ostendens longe
 meliorem.*

Accedit D. Chrysostomo Cyrillus lib. II. in Ioan.
 c. 15. *Quomadmum terrestris Adæ imago peccato, & sor-
 dibus, infirmitate voluptateque carnis, interitu ac denique
 morte cognoscitur; sic celestis Adæ imago vita, incorruptibi-
 litate, & sanctificatione, ceterisque huiusmodi perspicitur.
 Non erat autem possibile, ad pulchritudinem nos pristinam
 reduci, cum simul reformati fuerimus, nisi Deo coniunge-
 remur. Sic enim ab initio fueramus decorati) coniungi ve-
 rò Deo nemo aliter quàm Spiritus sancti participatione po-
 test, propriam nobis satisfactionem immittentis, & ad
 uitam suam interitui subiectam naturam hominum refor-
 mantis.*

mantis. Imago enim sincera Patris Filius est, naturalis autem similitudo Filij Spiritus sanctus & creditur & est. Idcirco cum in se animam hominis reformat, diuinam in eo imaginem imprimit.

Hoc priuilegium immaculatæ MARIÆ, hoc quoque beneficium & indultum Christianorum est. Rursus Cyrillus lib. i. contra Hæretic. cap. i. Sicut enim, inquit Apostolus, induimus imaginem terrestris, induamus & imaginem celestis. Terrestrem hominem, appellat primum omnium hominum, cuius imaginem induimus in similitudinem prauaricationis eius ad mortem, atque corruptionem impulsus: celestem autem, vocat Dominum nostrum IESUM CHRISTVM, cuius imaginem, hoc est viuificantem Spiritum, si acceperimus, ad ipsum Dei verbum reformamur, & ad incorruptionem reducimur, in æternam vitam renouati.

Impressa animæ figura immaculatæ

MARIÆ.

Ritè ac rectè monet Ambrosius c. 2. Lucæ. Sit in singulis MARIÆ anima, vt magnificet Dominum. Sit in singulis spiritus MARIÆ, vt exultet in Deo. Magnificet Dominum, qui hostem communem occidit, & nouam creaturam mysticam, nempe MARIAM,

K 3

RIAM,

RIAM, tinctam aqua lustrali, erexit. Exultet in Deo procedens cum magna gloria, & particeps facta mysterij & priuilegij MARIÆ immaculatæ, quasi modò ipsa genita, tota pura & munda, de culpa originali triumphet. Non solùm per similitudinem cultus & morum Christiana anima cum MARIA triumphum agat, sed etiam eandem ipsam in se imprimat & exprimat, quemadmodum cera figuram annuli impressam recipit, & reddit expressam. Hoc enim est habere in se animam & spiritum Virginis immaculatæ.

Luc. 1, 28.

GRATIA PLENA.

Sit in Tabula cordis imago Natiuitatis immaculatæ MARIÆ, de nuditate prima triumphantis, exemplar Christianæ animæ agentis MARIANVM triumphum.

Respice, & fac secundùm exemplar secundi Festi & triumphu MARIANÆ.

IMA-



atium
Natus est
VERA
VII

n Deo
a my-
quali
culpa
inem
RIA
in se
figu-
flam:
Vir-

laci-
neis,
NVM

Festi

A-



IMAGQ NONA

EXPLICATA.

MAGNUM ornamentum lex iustitiæ est, Prima de parentum nuditate in sua Natiuitate foliæ legis Mariae rimum. qua induti primi parentes, ornatu vestium externo non indigebant. Vestem legalis iustitiæ turpiter abiecerunt, & nudos se esse deprehenderunt. *Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognouissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata.* Ex legis violatione nuditatem prouenisse, ostendit Deus, cum Adamum reprehenderet: *Quis enim indicauit tibi, quod nudus es, nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes, comediisti?* Heredes culpæ sumus mortales omnes, sumus etiam nuditatis heredes. Nudos nos generat mater, nudos effundit, effudit & Iobum, qui miseriam suam deplorans aiebat: *Nudus egressus sum de utero matris meæ.* Egressus ex utero infans ideo sentit nuditatem, quia se iustitiæ lege, seque vestis gratiæ exiit. *Sicut enim mater, quæ habet infantem in ventre, preparat vestes puero, sic Deus preparauit legem, quem admodum traditum est lib. i. Reuelationum S. Birgittæ, cap. 47.* Hac veste mystica indutus Christus ingreditur, & in primo ingressu dicit: *In capite libri*

L scri

scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Consonat sibi CHRISTVS, cum de se apud Be-
gittam tēitatur, *Ego autem me vestiui & inuolui in
vestibus legis.* Ad formam CHRISTI MARIA vesti-
bus legis induta & inuoluta egreditur de utero An-
næ, egreditur pannis & pennis Spiritus sancti orna-
ta, *est enim in illa Spiritus intelligentia sanctus*, virtus
cuius gratia plena, statim ab ortu suo comparet. In-
Judith 16, 27. *uita, quæ caput Holofernis abstulit, erat diebus ju-
stis procedens cum magna gloria.* Procedit & infans
MARIA, quæ caput serpentis contriuit, tota glo-
riosa & gratiosa. Quæ est ista quæ progreditur? Ista
est cui dixerat Filius Dei: *Tu fuisti sic dulcis Patri meo,
quòd ipse recepit te totam in Spiritum suum.* Ista est, de
Cant. 6, 8. *quia Spiritus sanctus affirmat: Una est columba mea,
perfecta mea, vna est matris suæ, electa genitrici suæ.* Ita
proles Annæ, filia gratiæ, GRATIA PLENA, Pri-
mogenita Redemptoris, forma nostræ regeneratio-
Judith 15, 10. *nis, et honorificentia populi nostri.*

ADORATIO.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Ioan. 4, 24.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Psal. 94, 61.

Nos autem populus eius,

in similitudinem immaculatæ Natiuitatis.

SANCTA & immaculata MARI A pennis Spiritus Sancti ornata, comparet in mundo nata, in cuius elogium lib. 3. Hæresi 78. asserit Epiphanius: *Eua datum est operire corpus sensibile, propter nuditatem sensibilem; MARIAE vero datum est a Deo, ut pareret nobis Agnum, & ex gloria ipsius Agni fieret nobis, velut à vellere sapientia, per virtutem ipsius, indumentum incorruptibilitatis.* Hæc est, quæ lib. 1. Reuelationum cap. 7. docet Birgittam suam, quibus vestibibus Eua nuditatem tegat & operiat. *Tu debes esse ornata honestissimis vestibibus, quæ & quales esse debeant monstrabo. Voluntas scilicet euitandi commissa, & voluntas faciendi bona, calcei duo sunt. Tunica tua, est spes ad Deum; quia sicut tunica habet duas manicas, sic in te sit iustitia & misericordia. Pallium est fides: hoc pallium debet esse respersum signis charitatis sponsi tui; quomodo scilicet creauit te, quomo-*

L 2 do

do redemit, quomodo enutriuit, & induxit te in Spiritum suum.

Qualis MARIA, talis & anima inducta in Spiritum sanctum, talos & nos cum tingimur aqua lustrali, & caelestis Adami induimur sacram imaginem, quae inducta in Spiritum sanctum, liberatur à nuditate, quam primum crimen inuexit, induit gratiam & iustitiam, dicitq; apud Isaiam cap. 61. 10. *Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me vestimentis salutis, & indumento iustitiae circumdedit me.* Penae Spiritus sancti iustitia & gratia fuit, & hoc ipsum indumentum, & pariter ornamentum, cupiebat in Christianis Apostolus, cum scriberet ad Ephesios: *Renouamini spiritu mentis vestrae, & induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est.* Caelestis hic renascentium habitus est per vestem candidam, quam in Baptismo induimus, designatus, cuius meminit Dionysius Areopagita de Ecclesiast. Hierarch. cap. 2. Part. 3. §. 8. dicens: *Candidis deinde vestimentis induunt initiati: virili enim ac dei formi prauorum affectuum vacuitate, non inuenta in vnum animi affectione, tam id quod ornatum carebat, ornatur, quam id quod deforme erat, pulchrum efficitur, cum illustri omnino vita splendet.* Hic splendor filiorum Dei est, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate

Ephes. 4.
23.

Ioan. 1, 13.

libertate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Quam sint liberi à nuditate Adami, vel ex hoc perspici potest, quod in hunc locum Ioannis asserit Cyrillus Alexandrinus: *Qui fide Christi in adoptionem filiorum vocati sunt, humilitatem naturæ suæ deposuerunt, & honorantis Christi gratia, quasi splendida induti purpura, ad supernaturalem dignitatem ascendunt: non enim carnis, sed Filij Dei adoptione facti sunt.*

Rursus Cyrillus lib. 11. in Ioannem cap. 25. *Renouari ergo, ac reformari quodammodo ad imaginem primam, participatione Spiritus, naturam hominis, rogat Christus, ut primam illam gratiam induti, peccatum, quod in mundo regnat, superare possimus, charitati diuinæ inhaerentes, & virtuti toto animo studentes: ut, carnis lege superata, pulchritudinem immisse nobis imaginis inuiolatam seruemus. Hac est Christianæ religionis virtus. Facessat igitur, facessat è renatis pœna antiquæ nuditatis, cum firmum & stabile sit decretum Concilij Tridentini: In renatis nihil odit Deus, quia nihil damnationis iis qui verè consepulti sunt cum Christo per Baptisma in mortem, qui non secundum carnem ambulant, sed veterem hominem exuentes, & nouum, qui secundum Deum creatus est, induentes, innocentes, immaculati, puri, innoxij, & Deo dilecti effecti sunt. Dilecti Deo effecti sunt per gratiam sacri Baptismi, qua plena MARIA est, & de eius plenitu-*

nititudine omnes accepimus. Huc pertinet oratio Anselmi de Excellentia Virginis cap. 12. Rogamus te, Domine, per ipsam gratiam qua te pius & omnipotens Deus exaltauit, & omnia tibi secum possibilia esse donauit, quantum id apud ipsum nobis impetres & obtineas, ut plenitudo gratiae, quam meruisti, in nobis sic operetur, qui participium beati praemij nobis misericorditer quandoque donetur.

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de caelo, caelestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. Paulus I. Corinth. 15, 47.

Cum natus in mundo fuisti, Adami nudi, & spoliati vestibus iustitiae & gratiae, portans imaginem, ex utero matris tuae totus nudus prodiisti; renatus vero ex Spiritu sancto, Christi imaginem accepisti, vestitam & ornatam gratiis & donis ipsius Spiritus sancti.

sancti. Sic ornatus; sic indutus, mundum ingressus est Christus, iuxta oraculum Isaia: *Et requiescet super eum Spiritus Domini; spiritus sapientia, & intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiritus scientia, & pietatis, & replebit eum spiritus timoris Domini.* Horum autem donorum Christus per Baptismum nos participes effecit, ut S. Dionysius Ecclesiast. Hierarch. cap. 2. Part. 3. §. 2. tradit. *Nam mentis quidem nostrae, inquit, obscuritatem beato diuinoque lumine repleuit, deformitatemque nostram deiformibus ornamentis illustrauit; animi autem domicilium cum perfecta salute essentia naturaeque nostrae, quae ferme collapsa erat & conciderat, foedissimis quibusque passionibus atque inquinamentis noxiis liberauit, commonstratam nobis supermundialis anagogae ac diuinae uitae normam, per quam ad sacras eius similitudines, quoad eius fieri potest, euamur.*

Hoc ornamentum, hoc indumentum, Christianum simul ac Marianum est, quod veteris Adami nuditatem tegit & operit. Ac proinde Nazianzenus, cum Orat. in sanctum Baptisma variis ac diuersis titulis illud exornasset; Baptismum appellat *indumentum*, ex eo maxime, quia *ignominiae nostrae velamen est.* Velat & tollit simul ignominiam Adami, qui cum se nudum deprehendisset, ad folia ficus recurrit, nec suae nuditati succurrit. Accessit Deus, & pro foliis pelles

pelle dedit, quibus Adamus indutus, similiis Christo comparuit. *Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est,* Gen. 3, 22. Deus ait. Qui renascitur ex Spiritu sancto, Christum induit, & ornamento gratiæ similis ei efficitur. Similis quoque operibus reddatur & efficiatur, ut voto & officio nouæ suæ natiuitatis respondeat.

Impressa animæ figura immaculatæ
MARIÆ.

Sit in singulis renatis animæ nascentis immaculatæ MARIÆ, ut magnificet Dominum: sit in singulis spiritus Mariæ, ut exultet in Deo. Magnificet itaque Dominum, qui ad sacri Baptismatis gratiam eam vocauit, indumentisque iustitiæ eam ornauit: exultet in Deo, procedens cum magna gloria, de primâ nuditate agens solennem triumphum.

Luc. 1, 28.

DOMINVS TECVM.

Sit in Tabula cordis imago Præsentationis immaculatæ MARIÆ, de prima fuga triumphantis, exemplar nouæ creaturæ ad Deum per Baptismum accedentis.

Respice, & fac secundum exemplar tertij Festi & triumpho Mariani.

IMA-



M

atopium
Marie etc.
IVERA
VH

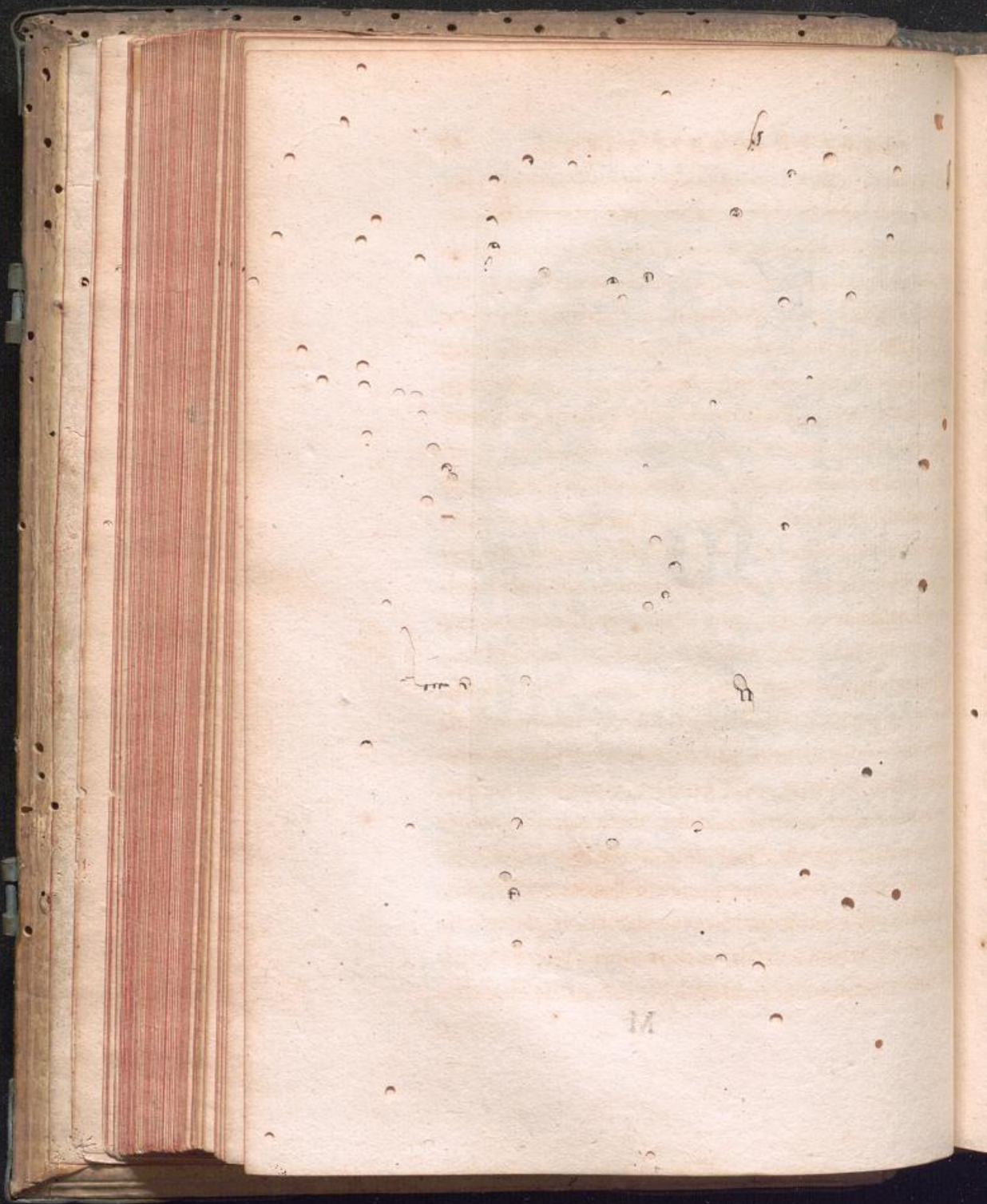
Chri
ius est,
atum
r. Si
ut ve

cula
fit in
agni
gra
m or
loria,
.

ma
antis,
um

ti &

MA-



IMAGO DECIMA
EXPLICATA.

PRIMVS Adamus & pudibunda Eua, Prima Maria de fuga Adami solemnem in resurrectione triumphum agit. Gen. 3, 8.
cùm primùm nudos esse se deprehenderunt, commiserunt se fugæ statim, ne in manus Dei inciderent. Fatetur Adamus.

Et cùm audissent vocem Domini Dei ambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & uxor eius à facie Domini Dei in medio ligni paradisi. Vocauitque Dominus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audiui in paradiso: & timui eò quòd nudus essem, & abscondi me. Fugauit culpa parentes; nec culpa sine fuga est, cùm à Deo auertat reum. Cùm totum genus humanum arriperet turpem fugam, sola MARIÀ perstitit iuncta & fixa Deo, quoniam sola immunis à culpa fuit, idcirco de se dicit lib. I. Reuelationum S. Birgittæ, cap. 42. Deitas conclusit me in se cum anima & corpore, & impleuit me virtute, & non sit virtus in Deo, quæ non splendeat in me.

Conclusa est Deitate Spiritus sancti MARIÀ, nec datus est locus fugæ. Longè ab illa est, quæ cùm esset adhuc trima, venit in templum, euecta Spiritus sancti pennis; & prætergressa infantilis suæ ætatis

tis conditionem, instituit religiosam vitam, quae
 parentibus Deum praefert, & ipsa praetulit. Felices
 Ioachimus & Anna, qui charissimam filiam Deo
 opt. max. vouent: felix proles, quae ostendit non
 esse se de numero filiarum Euae, quae post primum
 peccatum fugam in paradiso arripuerunt. Non arri-
 puit illa fugam, quae firma Deo adhaesit, & ita ad-
 haesit, ut dixerit ipsa de se lib. 3. Revelationum S. Bir-
 gitta cap. 8. *Ego sum illa, quae ab aeterno in charitate fui,*
& ab infantia mea Spiritus sanctus perfecte erat, mecum.
 Luc. 1, 28. inquam, cui Angelus Gabriel ait, **DOMINVS TE-**
CV M. Haec prima Spiritus sancti sponsa, forma no-
 strae regenerationis, *honorificentia populi nostri.*
 Iudith 15, 10.

ADORATIO.

Ioan. 4, 23. *Spiritus est Deus: & eos qui adorant eum, in*
spiritu & veritate oportet adorare.

Pf. 94, 6. *Venite adoremus, & procidamus ante Deum.*

Nos autem populus eius,
 in similitudinem immaculatae Praesentationis.

Anima in
sacro Ba-
ptismatis
fonte de su-
ga trium-
phat.

DVcitur in templum immaculata MARIA, cu-
 ius sanctam oblationem Ioachimus simul &
 Anna Deo faciunt, & praesentant. Non tam ista a
 sanctis

sanctis parentibus ducitur, quàm ab ipso Spiritu sancto, cuius chara sponsa est, & cui dicit Cantic. 2. *Surge amica mea, sponsa mea, & veni, columba mea, in foraminibus petrae, in caverna maceriae.* Sacramentum hoc magnum & mirabile est; ego autem dico in Spiritu sancto, & immaculata MARIA, *Venite adoremus, & procidamus ante eam,* quæ fert & præfert in se Christianæ professionis normam & formam, cuius dat Baptisma principium.

Sanctus Dionysius Ecclesiast. Hierarch. cap. 2. Parte 2. pulchrè describit ritum quo baptizandus, per patrinum, non secus ac B. VIRGO à parentibus in templo præsentetur, interprete Corderio nostro sic dicens: *Quisquis autem horum munerum verè supermundialium sanctè particeps esse cupit, accedens quemdam sacris initiatum, flagitat ab eo ad sacrorum præsidem manuduci, nec non integrè cunctis sanctionibus obsequi pollicetur, rogatque, suæ cùm admissionis, tum totius exinde vitæ curam suscipere ne recuset, &c.* Quibus Parte 3. §. 4. hæc adiungit: *Sic adductum, diuinæ beatitudo ad sui admittit communicationem, propriæque lucis, instar signi cuiusdam, ipsum participat, Deo intimum reddens, ac consortem munerum diuinorum, atque ordinis sacri, quorum sacra tessera est summi Sacerdotis accedenti datum signaculum, nec non salutaris descriptio Sacerdotum, saluandis eum aggregans,*

atque sacris inserens monumentis vna cum susceptore, tanquam salutifera ad veritatem via; illum quidem amantem sincerum ac comitem ductoris diuini; hunc vero, minime errabundum diuinitus traditis institutionibus sequendis manuuctorem.

Quapropter Ambrosius libro de Iis qui mysteriis initiantur, prope initium, mysticam quamdam esse præsentationem in susceptione Baptismi, hominem renatum ex aqua & Spiritu sancto monet iis verbis: *Referata sunt tibi Sancta sanctorum, ingressus es regenerationis sacrarium. Repete quid interrogatus sis, recognosce quid responderis. Renuntiasti diabolo & operibus eius, mundo & luxuria, & eius voluptatibus. Tenetur enim tu non in tumulto mortuorum, sed in libro viuentium: vidisti illic Leuitam, vidisti Sacerdotem, vidisti summum Sacerdotem. Noli considerare corporum figuras, sed mysteriorum gratiam.*

Adiungo & aliud luculentum eiusdem Ambrosij testimonium lib. 4. de Sacram. cap. 1. *Erat in secundo tabernaculo manna, erant etiam virga Aaron, que aruit, & postea refloruit. Quod spectat hoc? Ut intelligatis, quod sit secundum tabernaculum, quod nos intrduxit Sacerdos, in quo semel in anno summus Sacerdos intrare consuevit, hoc est, ad Baptisterium, ubi virga Aaron floruit. Antea arida erat, postea refloruit. Et tu aridus eras, & cepisti*

in fonte irriguo reflorescere. Arueras peccatis, arueras erroribus atque delictis, sed fructum iam ferre cepisti, plantatus secus decursus aquarum. Sed forte dicas: Quid hoc ad populum, si virga Sacerdotis aruerat, & residuit? Populus ipse, quis est nisi sacerdotalis? quibus dictum est, Vos 1. Pet. 2, 9. autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, ait Apostolus Petrus. Unusquisque ungitur in sacerdotium, ungitur in regnum, sed spiritale regnum, & sacerdotium spiritale. Conueniunt igitur inter se professio Christiana, & Præsentatio Mariana, in quibus tam immaculatam MARIAM, quàm animam aqua lustratam in se suscipit Spiritus sanctus, vtriusque factus sponsus, in cuius templum, domum, & familiam transit.

Non agitur hîc de fuga quam suasit prima culpa, agitur de regressu nostro ad Deum, ut qui se-
gam didicimus ab Adamo, in MARIA dediscamus. Memento filij prodigi, qui miseræ fugæ suæ pœnas luit, nec vitauit, donec in paternam domum reuerteretur. Luc. 15, 21. Cum adhuc longè esset, vidit illum pater ip-
sus, & misericordia motus est. Et accurrens, cecidit super collum eius, & osculatus est eum. Quid plura? dixit pater seruis suis: Citò proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manu eius, & calceamenta in pedes eius. Proferte primam stolam innocentiae iam amissæ,

amissæ, nouum hominem induat, accipiat annulum nuptialem, assumat sibi paratos Euangelij calceos, quibus ornatus in Ecclesiam ingrediatur, ut nullum sit de prioris fuga periculum. Dicant ergo nati de se, cum se Deo in templo præsentant: *Domine virtutum nobiscum, susceptor noster Deus Jacob*, & se ipsos in MARIA specularantes, adorantes, procedentesque ante eam dicent: *DOMINVS TECVM qui tecum nuptias in sancto suo templo celebrauit, & nos tibi assimilauit. Sancto spiritu accepto, ut ait Cyrillus lib.3. contra Hæretic. cap.2. domus & templum Dei efficimur, & Deum habemus habitantem, & ambulantes.*

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut.27,9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. *S. Ambrosius lib.3. de Viduis, p.3.*

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de celo, celestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portavimus imaginem terreni, portemus, & imaginem celestis. *Paulus 1. Corinth. 15, 47.*

Cum gestares foedam hominis terreni imaginem, comparere coram Deo non audebas, sed diuinos eius oculos formidabas: deposuisti effigiem, accepisti formam Christi, quæ semper apud Deum est, & dicis, *Mihi autem adherere Deo bonum est.* Reus tribunal iudicis vitat & fugit, quia supplicium timet: qui autem in Spiritu sancto renascuntur, & in Christo baptizantur, omni prorsus reatu liberi & immunes sunt. Mirabile sacrarium hoc sancti Baptismi est, quod ad se reos fugientes reddat omnino innocentes. Ita decernit Concilium Trident. sess. 5. *In renatis nihil odit Deus, quia nihil damnationis iis qui verè consepulti sunt cum Christo per Baptisma in mortem, qui non secundum carnem ambulant, sed veterem hominem exuentes, & nouum, qui secundum Deum creatus est, induentes, innocentes, immaculati, puri, immoxij, & Deo dilecti effecti sunt.*

Quanta vis in sacro Baptismate existat, vel ex hoc intelligi potest, quod cum tanta sit religio in oculis Dei; vt & in Angelis suis prauitatem deprehenderit, & stellæ mundæ non sint in eius conspectu, nihilominus renati in Spiritu sancto, innocentes, immaculati, puri; & immoxij, vel ab ipso Deo censeantur, & iudicentur. Non est cur vultum Dei subterfugiant, sed festinatò eum quarant, & in templo cælestis gloriæ se sistere affectent, vanis mundi pompis re-

AMI N nun-

nuntiantes, iuxta votum sanctæ Ecclesiæ, quod in
Oratione habita pro renatis ipsa exponit, ac proponit
in Vigilia Pentecostes: *Deus, qui nobis per Prophetarum
ora præcepti temporalia relinquere, atque ad æterna
festinare: da famulis tuis, ut quæ à te iussa cognovimus
implere celesti inspiratione valeamus.*

Impressa animæ figura immaculata

MARIE.

Sit in singulis renatis anima immaculata MARIÆ,
ut magnificet Dominum, qui ad se inspirat regressum,
& noua creaturæ suadet, ut virtute sacri Baptismi,
diuinis oculis se sistat, & presentet. Sit in singulis
Christianis spiritus Mariæ, ut exulet in Deo, de ignominiosa
parentum fugam triumphans.

Luc. 1, 28.

BENEDICTA TV IN MULIERIBVS.

Sit in Tabula cordis imago Annuntiationis
immaculatae MARIÆ Matris Dei, de maledictione
terræ triumphantis, exemplar nouæ creaturæ, de eadem
maledictione triumphum agentis.

Respice, & fac secundum exemplar quarti Felicitatis
& triumphus Mariani.

IMA



aromam
Nina ecc
IVERI
VII



IMAGO VNDECIMA
EXPLICATA.

DDVXIT & induxit in terram vniuersam prima culpa maledictionis supplicium, cum Deus Adamo dixerit. *Quia audisti vocem uxoris tuae, & comedisti de ligno, ex quo, praeceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vita tua: spinas & tribulos germinabit tibi.* Deus, qui terram totam maledictione puniuit, benedictione sua terram Marianam locupletauit, iuxta illud: *Benedixisti Domine terram tuam.* tunc nimirum, cum Deus ei per Archangelum Gabrielem Verbi diuini incarnationem annuntiasset, & vt S. Dionysius Caelst. Hierarch. cap. 4. §. 4. ait, *MARIAM erudiuit, quomodo in ipsa diuinum illud ineffabilis Deiformationis mysterium consummaretur;* tunc (vt Epist. v. dicit) *Dei Filius praecipuo quodam hominum amore captus, supra homines, & secundum homines, ex hominum substantia, cum supra substantiam existeret, substantiam assumpsit.* Haec utique benedicta terra, quoniam originali labe infecta non est. Bene Augustinus Sc. m. i. de Annuntiat. *Maledictio Euae in benedictionem mutatur MARIAE.* Accedit

dit Augustino Hieronymus Serm. de Assumpt. At per hoc quidquid maledictionis infusum est per Euam, totum abstulit benedictio MARIAE. Accedit Hieronymo Ildephonsus Serm. 3. de Assumptione: Hec est illa, per quam omnis maledictio soluta est primorum parentum, & celestis benedictio in toto venit mundo.

Idem ipse Ildephonsus lib. de Parturit. & virgin. B. MARIAE, improbens & damnans assertionem haereticorum, qui ore blasphemus dictitabant, & iactabant communi naturae iure prolem suam concepisse & effudisse, concludit: Quod si ita est, ut adstruunt & affirmant, ergo illa quae benedicta ab Angelis predicatur, in maledictione adhuc permanens, sub maledicto peperit: alioquin quid est quod legem naturae requirunt in MARIA, ubi totum quidquid in ea fuit, possidet Spiritus sanctus? Benedicta Virgo est, quae tota possidetur, tota tenetur Spiritu sancto. Confirmat apud S. Birgittam lib. 4. cap. 11. purissima Agnes, dum beatæ MARIAE dicit: Spiritus sanctus in te fuit, & extra te, & circumquaque tecum, qui te fecundavit confitentem nuntio Dei. Hoc nuntium attulit Gabriel, qui Luc. 1, 34. cum rogaretur à Virgine, Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? respondit: Spiritus sanctus superueniet in te. Quod si Iuditha, postquam Holoferni Iudith 13, caput abstulit, acclamatur benedicta. (Benedicta es tu
28. filia

filia à Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super
 terram.) acclametur & Virgo, quæ caput serpentis
 contriuit. Acclamatur ab Angelo, cui nos supplices
 quoque accedamus, & exclamemus, BENEDI- Luc. 1, 24.
 CTATV IN MVLIERIBVS, sancta Dei geni-
 tix, forma nostræ regenerationis, tu honorificentia Judith 1
 populi nostri. 10.

ADORATIO.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in
 spiritu & veritate oportet adorare. Joan. 4, 24.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Psal. 94, 6.

Nos autem populus eius,

in similitudinem immaculatæ Annun-
 tiationis.

ADoramus, & procidimus, cum in sancto Mis- Anima
 sse Sacrificio recitamus, Homo factus est, & lustrali
 enuntiamus, Verbum caro factum est. Summum est tingitur,
 Incarnationis mysterium, & summum cultum & triumphat
 adorationem exigit, vnde & in genua prouoluimur à maledi-
 adorantes Deum, & simul colentes immaculatam ctione ter-
 MARIAM, ex qua Verbum caro factum est, & in ra.
 qua natura sancti Baptismi refulgescit. Forma no-
 stræ

stræ regenerationis, generatio Christi est, teste Ambrosio lib. de Iis qui mysteriis initiantur, cap. 9. *dicamus, Quomodo regenerati sumus? Non agnosco usum naturæ. Sed nullus, hic naturæ ordo, ubi excellentia est gratiæ. Denique non semper usus naturæ generationem facit. Generatum ex Virgine Christum donum confitemur, & naturæ ordinem denegamus: non enim ex viro MARIAM concepit, sed de Spiritu sancto in utero accepit, ut dicitur*
Mat. 1, 18. Matthæus, quia inuenta est in utero habens de Spiritu sancto. Si ergo superueniens Spiritus sanctus in Virginem conceptionem operatus est, & generationis munus implevit, non est utique dubitandum, quod superueniens in fontem, vel super eum qui Baptismum consequitur, veritatem regenerationis operetur. Huc etiam pertinet, quod Sermone 1. de Epiphania affirmat idem Ambrosius, agens de Christi Baptismo, unde & nostrum suam originem habuit. Spiritus sanctus, qui tunc in cetero apparuit, modo in gurgite circumfulsit. Qui tunc MARIAM castificauit, nunc sanctificauit, & quasi mature re consilio, qui tunc umbram prestitit natiuitati, modo testimonium perhibet veritati. Cùm foret in Adamo caro humana, Eua concepit dolorem, & peperit iniquitatem, & quidem ex serpente concepit; venit ad sacrum Baptisma, venit ad Catholicam Ecclesiam, & referens in se immaculatam MARIAM, concepit Christum.

Christum, qui beneficio gratiæ in renatis efficitur & formatur. Unde & Paulus tinctus iam aqua lustrali dicit: *Viuo ego iam non ego, uiuit uero in me Christus*. Galat. 2. 20. Christus scilicet, qui non solum immaculatæ MARIÆ, sed etiam aquis & fluentis Iordanis suum ortum habere profitetur. *Uiuo uero in me Christus*, cuius incarnatio uirginalis mysticum Baptisma est, cum exclamet Isaias: *Rorate cali desuper, & nubes pluant iustum: aperiatur terra, & germinet Saluatorem*. Isa. 45, 8. Ros & nubes indices Incarnationis, sunt etiam indicia Baptifinalis ablutionis. *Uiuo ergo in me Christus*, qui soluens maledictionem, delit benedictionem, cuius meminit Dauid Psalmo 84. *Benedixisti Domine terram tuam, auertisti captiuitatem Jacob: remisisti iniquitatem plebis tue, operuisti omnia peccata eorum*. Benedicta terra Mariana, benedicta & anima Christina, quæ mystica MARIA est: teste enim Cyrillo lib. 3. contra Hæreticos, cap. 3. *Formatur Christus in nobis per operationem Spiritus sancti, renouatis nobis in similitudinem suam*. Et quidem similitudo Christi Spiritus sanctus est. Hinc (ut diuinus Dionysius de Ecclesiast. Hierarch. cap. 2. Parte 3. §. 8. de Baptismo agens ait) *Iacra diuine generationis initiatio ea quæ initiata sunt, diuino spiritui coniungit*. Accedit Basilius agens de Sacramento Baptifini: *Nunc quidem secundum*

O men-

mensuram Incarnationis interno homine in nobilitate
Christo configurato obedientiam illi prestamus.

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo
accepisti. *S. Ambrosius lib. 7. de Viduis, p. 3.*

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo
caelo, caelestis. Qualis terrenus, tales & terreni: &
qualis caelestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portauimus
imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. *Paulus*
1. Corinth. 15, 47.

Misit caelestis Pater, ut lib. 2. in Ioan. cap. 3. ex-
pendit Cyrillus, immutabilem naturam Filium suum, &
procul ab omni peccato remotum, ad carnem nostram assu-
mendam, ut quemadmodum praeuaricatione primi Adae ma-
ledictioni subiecti fuimus, sic obedientia virtuteque secun-
di, & maledictionem fugiamus, & quae ab ea sunt secun-
dum detrimenta ne timeamus. Praetulisti imaginem terreni
Adami, vocem serpentis audisti, & maledictionem
Dei in te ipsum deriuasti: venisti ad sacrum Bap-
tismi, in quo serpentis dolis renuntians, filius ho-
minis esse desisti, & in filium Dei translatus, ap-
par

pares similis Christo, & Matri, quæ serpentem non
 auscultavit, sed missum à Deo Angelum excepit,
 iussis diuinis obtemperavit, de quo Irenæus apud
 Augustinum lib.1. contra Iulianum, cap.2. *Quemad-*
modum adstrictum est morti genus humanum per virgi-
nam, solvatur per virginem, aqua lance disposita virginalis
inobedientia per virginalem obedientiam: adhuc enim
protoplasti peccato per primogenitum emendationem acci-
piunt, serpentis verò prudentia devicta per simplicitatem
columbæ, vinculis illis resoluti sumus, per quæ alligati mor-
ti eramus. Soluit Christus veteris Adami execrabilem
 maledictionem, & dedit benedictionem, quæ be-
 nedicta anima fiat similis immaculatæ MARIÆ,
 quæ ceteris feminis benedictionem præripuit: præ-
 ripuit & ipsa benedictionem infinitæ multitudini
 animarum, quæ expertes aquæ lustralis sub maledi-
 ctione vixerunt, & adhuc sub maledictione degunt.
 Benedicta anima cuius Deus Dominus eius. *Non* ps.147,11
fecit taliter omni nationi, & iudicia sua non manifestavit
eis. Manifestavit Deus per Angelum mysterium ge-
 nerationis Christi MARIÆ: Christianæ regenera-
 tionis Sacramentum declarat per Sacerdotem suum,
 qui nomine Ecclesiæ solemnij Sabbati sancti die ro-
 gat: *Omnipotens sempiternæ Deus, adesto magnæ pietatis*
tue mysteriis, adesto Sacramentis, & ad recreandos novos
 O 2 popu-

populos, quos tibi fons Baptismalis parturit, Spiritus adoptionis emitte, ut quod nostrae humilitatis gerendum ministerio, virtutis tuae impleatur effectu.

Impressa animae figurā immaculatæ
MARIÆ.

SIT in singulis Christianis anima immaculatæ MARIÆ, ut magnificet Dominum, qui felix evadens maledictionem, dedit benedictionem, ut virtute Sacramenti Baptismi, terra nostra priori maledicto liberaretur. Sit in singulis renatis ex aqua & Spiritu sancto spiritus MARIÆ Virginis, ut exaltet in Deo, de primâ maledictione celebrans gloriosam victoriam.

Luc. I, 43.

ET BENEDICTVS FRUCTVS VENTRIS TVI.

Sit in Tabula cordis imago Visitationis immaculatæ MARIÆ Matris Dei, de fructu terræ maledictione triumphantis, exemplar novæ creaturæ hunc eundem triumphum celebrantis.

Respice, & fac secundum exemplar quinti Felicitatis & triumphus Mariani.

IMA



atopium
Mina etc.
IVERI
VII



IMAGO DVODECIMA

EXPLICATA.

CUM dixerit Adamo Deus, *Maledicta terra* Gen. 3, 17.
in opere tuo, non in terra solùm, sed in eius Prima in
 etiam fetu imposita maledictio locum te- Visitatione
 nuit. Adumbratum est in terra, & eius Maria de
 fetu, quod Eux & prolibus eius accidit. Criminis maledictio
 prioris ergo maledictum Eua subiit, subierunt & ne fructus
 eius proles, quæ omnes sub maledicto formantur solemnem
 & concipiuntur. Fructus ventris generosi Christus, triumphum
 de quo dictum est Davidi: *De fructu ventris tui po-* agit.
nam super sedem tuam. & de quo iam dictum fuerat
 Abrahamo: *Benedicentur in semine tuo omnes gentes.* Gen. 22, 18
 Consonat sibi David, cum terræ simul ac fructui
 benedicens modulatur: *Confiteantur tibi populi Deus,* Pl. 68, 7.
confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
 Tulit MARIÆ fructum, qui tollens maledictio-
 nem, dedit benedictionem, & confundens mortem,
 donavit nobis vitam sempiternam. Terra ergo be-
 nedicta suo benedicto fructu, tota illustris & deco-
 ra apparet in Visitatione, procedens instar Iudithæ
 cum magna gloria, ut virtute Visitationis suæ Ioan-
 nem à culpa originis liberet. Processit in montana
 cum

cum tanta tamque excelsa gloria Spiritus, ut ex eius plenitudine Elisabetha acciperet, & repleta Spiritu sancto fuerit.

Ad stuporem Elisabethæ plena diuino Spiritu MARI A comparabat, & ad stuporem MARI AE apparebat Elisabetha venusta decore gratiæ, quem admodum apud Birgittam lib. 6. cap. 59. testatur in hæc verba ipsa Virgo: *Cum Elisabeth miraretur feruorem Spiritus qui loquebatur in me, & ego non dissimiliter mirabar in ea gratiam Dei: ambae benedicentes Deum, stetitimus simul aliquibus diebus.* Postquam caput Holo-

Iudith 13, 24. fennis ablatum est, Deus ipse benedicitur. *Benedictus Dominus, qui creauit cælum & terram, qui te direxit in vulnera capitis, principis inimicorum nostrorum.* Consequens ergo fuit, ut cum caput serpentis contriuisset

MARFA, non ipsa solum, sed etiam Deus quem *Luc. 1, 42.* gestabat in utero, laudaretur, ac diceretur, *BENEDICTVS FRUCTVS VENTRIS TVI*, sicut & tu benedicta es, forma regenerationis Christianæ,

Iudith 15, 10. *tu honorificentia populi nostri.*

ADORATIO.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in Ios. 4. 24.
spiritu & veritate oportet adorare.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Ps. 94. 6.

Nos autem populus eius,
in similitudinem immaculatæ Visitationis.

Ioannes mundatus à labe & lue originalis peccati, Anima
dñi Sa-
cramento
lauatur,
triumphat
de male-
dictione
fructus. repletusque Spiritu sancto, in vtero matris exulta-
uit. Deus virgineo inclusus ergastulo, gessit se cum
Ioanne, more domestico & familiari, quem apud
S. Birgittam lib. 4. Reuelat. cap. 16. describit eadem
gloriosa Virgo: *Deus quippe est quasi gallina calefaciens
oua, de quibus fiunt viuentes pulli. Omnia itaque oua quæ
subtus gallinam sunt, recipiunt calorem eius, non autem
oua circumstantia: nec mater frangit testam oui in qua pul-
lus concipitur, sed ipse pullus rostro suo tentans frangere;
quod videns mater, illi pullo calidum locum preparat, vbi
subsistat. Sic Deus omnes cum gratia sua visitat, eos verò
qui sic cogitant, Nos, inquit, abstinere volumus à pec-
cando, & in quantum possumus, conari volumus ad per-
fectionem, hos visitat Spiritus sanctus frequentius, vt per-
fectius possint.* Hactenus immaculata MARIA geni-

P trix

Mat. 23, 37 trix Dei, qui dicit de se: *Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas & noluisti?* Nobilis pullus Ioannes, quem visitat inuisit Spiritus sanctus, ut ad formam Marianam purum à macula originali illum reformet.

Qualis M A R I A, talis anima Ioannis, talis anima Christiana, quæ ascendit de sacro fonte, sicut & illa descendit in montana. Hæc lex inuiolabilis ignis est, ut sursum adspiret; & anima, quæ baptizatur in Spiritu sancto & igne, professione sua auhelat, ut eius mens ducatur & feratur ad sublimia. Colof. 3, 1. vnde & Paulus ascendentibus de lauacro dicit: *consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt querite, quia Christus est, in dextera Dei sedens. Quæ sursum sunt seruate, non quæ super terram.* Quicumque emergit è fonte Baptismatis fonte, confurgit cum Christo, & eius anima similis est M A R I A E, cui in sacra Visitatione, quemadmodum Ecclesia canit, ascendens in altum Christus adhuc in utero dicit: *Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, & veni.* Reperit verba, quia pulchra: *Surge, propera amica mea, speciosa mea, & veni: columba mea in foraminibus petreæ, in caverna maceræ, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis.*

Surgit columba Mariana, surgit columba Christiana.

stiana, in cuius elogium expendit Ambrosius in
 Psal. 118. litt. 16. locum illum Canticorum: *Oculi eius* Cant. 5, 12.
sicut columbae super riuulos aquarum, quae lacte sunt lotae,
& resident iuxta fluentia plenissima. Expendit autem in
 haec verba: *Baptizat in lacte Dominus, id est, in sinceritate,*
& isti qui sunt verè baptizantur in lacte, qui sine
dolo credunt, & puram fidem deserunt, immaculatam in-
duunt gratiam, idè candida sponsa accedit ad Christum,
quia in lacte baptizata est. Idè mirantur eam Virtutes &
Potestates, dicentes: Quae est ista quae ascendit dealbata? Cant. 8, 5.
Ante paululum dicebat, Nigra sum; nunc autem dealbata Cant. 1, 5.
cernitur, & ascendit in calum, & innixa Dei Verbo, iam
alta penetrat. Volat in altum M A R I A, volat & ani-
ma renouata Spiritu sancto, de qua Richardus Par-
te 2. in Canticorum cap. 15. Boni, inquit, Spiritus san-
cti renouatione & subleuatione ad hunc volatum & li-
bertatem nascuntur. Isti sunt, qui vt nubes volant, &
quasi columbae ad fenestras suas, quia ad aeterna deside-
ria subleuantur, & ad infirma nulla cupiditate ferun-
tur. Quem volatum columbinum Spiritus sanctus opera-
tur in anima, quae designatur per columbam. Montana
igitur penetrat innixa Verbo incarnato, cuius virgi-
nalis ventris benedictus fructus est; alta quoque pe-
netrat anima eidem inuolans Verbo, de quo Da-
uid: Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt. Ps. 22, 4.

Sis mihi tu virga, tu baculus; sis mihi fructus benedictionis, cuius virtute tendam ad sublimia. Et quidem, ut ait Cyrillus lib. 11. in Ioan. cap. 25. Nonquam ad supremam naturam imaginem humilitas nostra conscenderet, nisi Spiritu, voluntate videlicet Patris, confirmaretur.

ATTENTIO.

Attende; & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. *S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.*

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de celo, caelestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. Paulus 1. Corinth. 15, 47.

Gestasti, homo, imaginem Adam terreni, qui te rebus terrenis affixit. Filius Adæ erat David, & Pf. 118, 25. memor conditionis suæ, & tuæ, dicebat: *Adhæsit pavimento anima mea.* & rursus: *Adhæsit in terra venter noster.* Regeneratus in Spiritu sancto & translatus in Ioan. 8, 23. Christum fuisti, qui dicit de se: *Ego non sum de hoc mundo,* quia caelestis: & Christianis suis ait: *De mundo*

do non estis, quia mecum caelestes estis, & in vobis imaginem meam praefertis. Christus hospitatus in vtero matris, venit hospes in montana, vt sursum Ioannem attolleret, quem in ventre matris iacentem culpa communis tenebat. Mundo, & mundialibus pompis, cum aqua sacra lustrareris, renuntiasti, vt more Christi & MARIAE, hospes in mundo esses. Ergo ne agas in terra ciuem, sed peregrinum, qui terrena non curat, sed caelestia meditatur.

Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, Ephes. 1.3. qui benedixit nos in omni benedictione spiritali, in caelestibus, in Christo.

Benedixit nos in caelestibus, tam in Christo quam in Spiritu sancto, quo repleta Elisabeta, caelo potius quam terrae prolem suam consecrauit. Erat in vtero Ioannes, erat palmes in sua vite, & quidem omnino incultus; coluit Deum, & ipse cultus & ex cultus est. Vitis instar Ecclesia est (*uxor tua sicut vi-* Pl. 1.27.3. *tis abundans in lateribus domus tuae*) palmites Christiani sunt. Deus illos colit & excolit, vt fructus benedictionis existant. Huc pertinet sacra Oratio quae pro renatis Sabbato sancto ab Ecclesia recitatur: *Deus, qui in omnibus Ecclesiae tuae filiis sanctorum Prophetarum voce manifestasti, in omni loco dominationis tuae satorem te bonorum seminum, & electorum palmitum esse cultorem:*

tribue quas sumus populis tuis, qui & vinearum apud te nomine censentur, & segetum, Et spinarum & tribulorum squalore resecatō, digna efficiantur fruge secundi.

Impressa animæ figura immaculatæ
M A R I Æ.

Sit in singulis renatis anima immaculatæ MARIÆ, vt magnificet Dominum, qui spinarum & tribulorum squalore resecatō, fructibus benedictionis Ecclesiam tuam fecundet. Sit in singulis renatis spiritus Mariæ, vt exultet in Deo, cuius sacri Baptismi virtute benedicta creatura floret, fructificat, & triumphat.

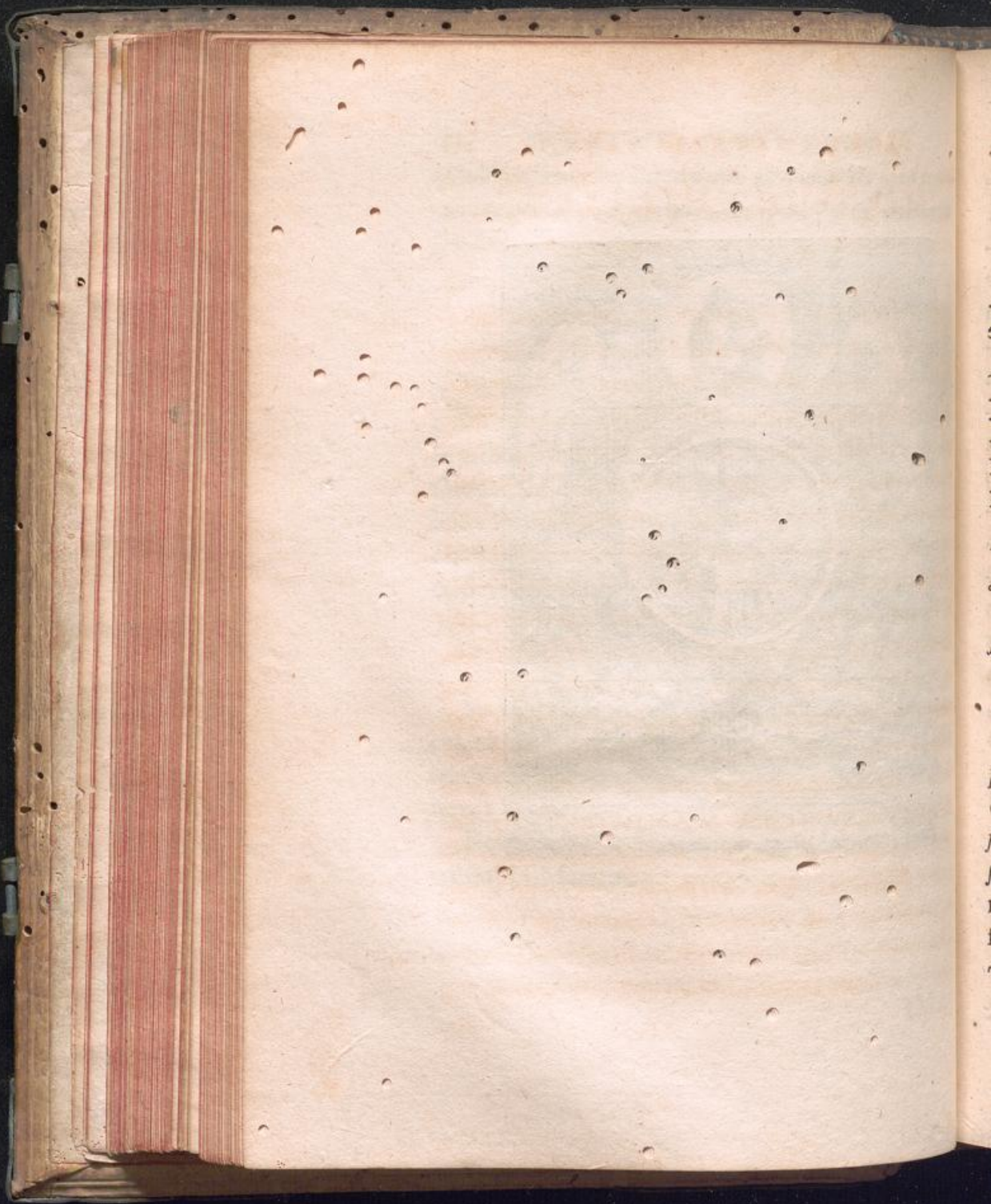
SANCTA MARIA.

Sit in Tabula cordis imago Expectationis immaculatæ MARIÆ Matris Dei; de doloribus partus triumphantis, exemplar Ecclesiæ cum exultatione factus huius enitentis.

Respice, & fac secundum exemplar sexti Felsi & triumpho Mariani.



arolum
Maria etc.
INVERI



IMAGO DECIMATERTIA
EXPLICATA.

ANTE puerperium suum timent ac trepidant feminæ, nec sine causa: Eux enim & eius sexui dicta sententia est: *In dolore paries filios.* Dignas luit pro commissis poenas Eua, & rea in ipso partu punitur. Timet supplicium reus, non sperat. Expectat MARI A partum sine dolore futurum. Præuenerat Gabriel Virginem, ne timeret: *Ne timeas MARI A: inuenisti enim gratiam apud Deum.* Quæ verba sapienter versat Idiota. Inuenisti, inquit, MARI A, gratiam caelestem, quia fuerunt in te ab originali labe præseruatio, Angelica salutatio, Spiritus sancti superuentio, & Filij Dei conceptio. Sed qualiter, ô felicissima Virgo, has gratias inuenisti? Certè, ô superbenedicta Virgo, sicut Eua gratiam amisit per superbiam, & inobedientiam, & curiositatem vanam; sic tu è diuerso gratiam inuenisti, quam numquam amisisti, quæ futura eras omnium humillima, obedientissima, & in Dei scientia solidissima. Idem caelestis Angelus, qui timorem eliminauit ex Virgine, in bonam spem & expectationem illam induxit, dum ait, *Ecce concipies in utero, & paries filium.* addit deinde, Spiritus sanctus

Q super-

Prima de doloribus partus sollemnem in Expectatione agit Maria triumphum. Gen. 3, 16.

Luc. 1, 30.

Luc. 1, 31.

superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Illi
eoque quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei.

Deus promissis stetit, & superuenit Spiritus sanctus, cuius virtutē M A R I A concepit Filium, et
spectationem vnam & vnicam Israël, desiderium
collium æternorum. Sacrum M A R I A E nomen sonat
spem & expectationem, cuius virgo mater est.
Illam Matrem sanctæ spei Patres omnes recogno-
scunt, inuocant, & implorant, cuius auidè partum
optantes exclamant: *O sapientia, que ex ore Altissimi
prodiisti, attingens à fine usque ad finem fortiter, suauiterque
disponens omnia, veni ad docendum nos viam prudentiæ.* Benè sperauit, & benè sperare docuit Iuditha,
quæ Holofernem decollauit. Hæc spes magis
splendet in M A R I A, magis fulget: caput serpentis
contriuit, & præferens nomen spei, procedit cum
magna gloria, digna quæ vocetur & inuocetur.
S A N C T A M A R I A, spes nostra saluæ, forma no-

Judith 15,
10.

stræ regenerationis, honorificentia populi nostri.

ADORATIO.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Ioan. 4, 24.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Psal. 94, 6.

Nos autem populus eius,

in similitudinem immaculatæ Expectationis.

O Sapientia, & Sapientiæ parens immaculatæ Anima, cum vitiis
MARIA, in cuius partu totam suam spem Sacramentali ablutione, triumphat de timore, sigillis Mariæ spei.
 collocarunt Patres omnes, & filij omnes qui ortus
 sui originem ex ipsis traxerunt & habuerunt. Te-
 cum, ô Virgo, loquitur Angelus ille cælestis, qui
 sermonem tuæ Birgittæ dictavit: Dolebant vehemen-
 ter Propheta, videntes filios Israël pro superbia & carnis
 petulantia legem Moysis deserere, & elongata ab eis diui-
 na charitate, iram Dei super eos venire. Exultabant, an-
 tē pranoscentes, quod ipse legis dictator, & Dominus, ex
 tua humilitate, & tuæ vitæ puritate, ô **MARIA**, stella
 præfulgida placaretur, & quod reciperet eos in suam gra-
 tiam, qui ipsum ad iram prouocauerant, & suam indigna-
 tionem miserabiliter incurrerant. Dolebant etiam, quia
 destructis muris & portis Ierusalem, inimici Dei fuerant
 ingressi, expugnantes corporaliter, satanas autem spiri-
 tua-

Q 2

tua-

tualiter. Sed exultabant de te, ô MARIA, porta dignissima, præscientes in te Deum fortissimum gigantem assumpturum arma, quibus diabolum & omnes inimicos decedere debebat, & sic Verè Prophetæ, sicut Patriarchæ, de te, ô dignissima Mater, permaximè consolati fuerunt.

Expectatio virginalis, quàm conueniat mysterio sacri Baptismi, vel ex hoc percipi potest, quòd cum sancti Patriarchæ clament & exclament, *Rorate caelos desuper, & nubes pluant Iustum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem*: exclamatione sua rorem & pluuiam, lustralem aquam nimirum, videantur postulare, non semel tantum, sed etiam iterum, apud eundem Isaiam. *Utinam dirumperes celos, & descenderes, à facie tua montes disfluere, sicut exustio ignis turbescerent, aquæ arderent igni: ut notum fieret nomen inimicis tuis, à facie tua gentes turbarentur.* *Nec dubium, quin probatica piscina, quæ erat ante Ierosolymis, vbi erat multitudo languentium, expectationem aquæ motum, adumbraret expectationem eorum, qui aduentum Christi sperarent. Hæc etiam Ambrosius lib. de Iis qui mysticis initiantur capit. Crede, quia non sunt vacuæ aquæ. Ideò tibi dictum est, quia Angelus Domini descendebat secundum tempus in natoriam, & movebatur aqua. Concludit tandem: Ita*

que ille paralyticus expectabat hominem. Quem, nisi illum
 Dominum Iesum natum ex MARIÆ Virgine, cuius ad-
 uentu non umbra sanaret singulos, sed veritas vniuersos?
 Iste est, qui expectabatur ut descenderet, de quo dixit
 Deus Pater ad Ioannem Baptistam: Super quem videris Ioan. 1, 33.
 Spiritum descendentem de celo, & manentem super eum,
 hic est qui baptizat in Spiritu sancto.

Expectet igitur anima, quæ in Spiritu sancto
 mundata est, & euadens immaculatæ MARIÆ si-
 milis, exclamet, prorumpatque in illas voces: O Sa-
 pientia, ô Adonai, ô radix Iesse, ô Oriens, & splendor
 lucis aeternæ, ô Rex gentium, ô Emmanuel, ô clavis Da-
 uid, & sceptrum domus Israël, qui aperis, & nemo clau-
 dit; claudis, & nemo aperit: veni, & educ vinculum de
 domo carceris, sedentem in tenebris, & umbra mortis. Ne
 timeas, Virgo, sed speres: ne timeas Christiana ani-
 ma. vbi Spiritus Domini, ibi libertas est. Ideò Chri-
 stus venit, vt dixerat antè Cyrillus, ne culpæ illius
 prioris timeamus detrimenta. Ergo Christum non se-
 cundum carnem, sed in spiritu concipe in te, vt partu-
 rias ex te, quemadmodum Sermone de Natiuitate
 monet Iustinianus.

Q3

AT-

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imaginem quam à Christo accepisti. *S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.*

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo à celo, celestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portamus imaginem terreni, portemus & imaginem celestis. *Paulus 1. Corinth. 15, 47.*

S. Augustinus lib. 3. de Symbolo ad Catechumenos cap. 10. postquam terreni Adami imaginem deposuisset, ac Christi effigiem recepisset, exclamat: *Omnia prorsus delet sanctum Baptisma, & originalia & propria dicta, facta, cogitata, cognita, incognita omnia dimittuntur. Innouat hominem, qui fecit hominem: donat delicta, quae non querit merita: praenit gratia etiam ipsam infantiam, ut sint liberi per Christum liberati, qui in Adam à diabolo tenebantur antè captiui. Innouatus es, veterem hominem exuens cum actibus suis, & induens nouum, qui secundum Deum creatus est, & te creauit. Accepisti Spiritum sanctum, qui est remissio & indulgentia omnium peccatorum. Praenit es gratia Baptismi.*

Baptismi, ut liber per Christum sis, qui eras ante captiuus, & pro libertate tua gemebas, & suspirabas, compos factus voti tui, poteris Christiane exclamare: *O misericordia!* & semel acclamare cum Apostolo: *Apparuit benignitas & humanitas Saluatoris nostri Dei, non ex operibus iustitiae quae fecimus, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit, per lauacrum regenerationis & renouationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per Iesum Christum, Saluatorem nostrum: ut iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem uitae aeternae.*

Excitamur in spem altam & sublimem aeternae uitae, renati in Spiritu sancto. Eapropter dicit renascens: *Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Accedit & orans Ecclesia, quae corda renatorum suorum inspiciens & introspiciens, Deum caelestem precatur: Omnipotens sempiternae Deus, respice propitius ad deuotionem populi renascentis, qui sicut ceruus aquarum tuarum expetit fontem: & concede propitius, ut fidei ipsius sitis, Baptismatis mysterio animam corpusque sanctificet.*

Im-

Impressa animæ figura immaculatæ
MARIE.

Sit in singulis renatis ex aqua & Spiritu sancto
anima immaculatæ MARIE, vt magnificet
Dominum, in quo sita est spes & expectatio om-
nium Christianorum. Sit in anima spiritus Maria-
nus, vt dum Christum concipit, & effudit virtute
sacri Baptismi, nihil timens, sed in Deo su-
cumbens, & simul triumphans de doloribus partus, lu-
lum parturiam.

MATER DEI.

Sit in Tabula cordis imago Purificationis immu-
culatæ MARIE Matris Dei, de multiplicatione
fetuū triumphantis, exemplar Ecclesiæ, & animæ
fetuū vnum enitens virtute sacri Baptismi.

Respice, & fac secundum exemplar septimi Fe-
sti & triumphi Mariani,



R



IMAGO DEGIMAQVARTA
EXPLICATA.

DIUES & opulenta Eua, redacta ad inopiam est. Vbi primùm lapsus fecit, eò inopia, eò paupertatis deuenit, vt vestes quas indueret non haberet, & necessitate compulsa, laceris se foliis contegeret. Cùm esset in statu indigentia, dixit Dominus Deus Eua: *Multiplicabo erummas tuas, & fetus tuos.* Hinc profectum est, vt pauperulae feminae plurimas edant proles, quas vnde alant non habent, & multiplicatis fetibus, erumnæ parentum magis & magis augeantur. Soluunt itaque filia Eua meritas violatae legis poenas. Legem non infregit, non violauit immaculata. **MARIA**, quæ cùm pauper ita esset, vnum solum peperit filium, vnicum Filium Dei enixa est.

Mater Dei est, quæ post partum venit ad templum, vt immaculatam se ostenderet, ostenderetque se legi supra id quod lex petebat, obsequi velle, sicut & ipsa Birgittæ exposuit lib. 6. cap. 57. *Filia mea, scias quòd ego non indigebam purificatione sicut alie femine, quia filius meus, qui natus est ex me, ipse mundauit me, nec ego aliquam quantumcumque minimam maculam*

R 2 con-

Prima in
sua Puri-
ficatione
Maria so-
lem. et.
triumphum
agit de
multiplici
miseria
prolium.
Gen. 3, 16.

contraxi, quæ filium mundissimum sine aliqua immunditia
 generavi. Addit deinde: Tali etiam die, sicut hodie, do-
 lor meus augmentatus fuit. Nam licet sciebam filium meum
 Luc. 2, 35. ex inspiratione divina passurum, tamen ex verbis Simeo-
 nis, quibus dixit, gladium pertransiturum animam meam,
 & filium meum positum in signum, ut contradiceretur,
 gravius perforabat cor meum dolor iste, qui usque dum de-
 sumpta sui corpore & anima in celum, numquam de-
 à corde meo, quamquam ex consolatione Spiritus Dei ter-
 peraretur. Hoc diuini Spiritus munimento, & par-
 ter ornamento procedit MARIA in templum, filium
 filium coram Patre, unicam Dei Patris unicam fili-
 Mat. 1, 16. met ipsius prolem, De qua natus est Jesus, qui vocatur
 Christus: ipsa Virgo est, & MATER DEI, typus
 sanctæ Matris Ecclesiæ, forma nostræ regenerationis
 Iudith 15, 10. nris, honorificentia populi nostri. Rectè igitur purifica-
 tio Baptismus repræsentat, cum hic (vt S. Diony-
 sius Ecclesiast. Hierarch. cap. 2. Parte 3, §. 1. testatur
 diuina institutione satis probet accedentis, quam sancti
 operatur, vitæ integritatem, & per vitam probam ac di-
 uinam, vniuersa simul malitiæ perpurpationem, naturæ
 emundatione aqua, corporaliter ipsi denuntiet.

ADORATIO.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in Ioan. 4, 24.
spiritu & veritate oportet adorare.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pl. 94, 6.

Nos autem populus eius,

in similitudinem immaculatæ Purificationis.

Qualis Dei Mater, talis & Ecclesia Dei, quam Mystica
 lib. de Symbolo tract. 2. describens Augusti- Maria Ec-
 nus ait: *sancta Ecclesia, in qua omnis Sacramenti fetuum* clesia dum
triumphat auctoritas, mater & virgo, prole secunda, spon- abluit &
sa Christi, piè nutrit filios, quos Deo Patri dignos assigna- abluitur,
re contendit. Format & conformat filios in similitu- triumphat
dinem immaculatæ MARIÆ, quæ propterea in de numero
templum venit, de vnici Filij sui manifestatione iucunda,
atque de gentium vocatione deuota, sicuti adstruit Iusti-
nianus Sermone de Purificat. Coniunguntur in festo
Purificationis MARIÆ vnici Filij Dei manifestatio,
& vocatione populi Gentium. Nos autem populus eius.
Nobiscum igitur illuminatis, purificatis, & bapti-
zatis agit Apostolus cap. 8. ad Romanos vers. 9. Vos
autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen spiritus
Dei habitat in vobis. Si quis autem Spiritum Christi non
 R 3 *habet,*

habet, hic non est eius. Christianus non est, quem non mundauerit prius & purgauerit lustrali aqua Spiritus Christi.

Benè Ambrōsius lib. de Iis qui mysteriis initiatur, cap. 4. *Hoc est illud magnum mysterium, quod oculus non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit. Aquas video, quas quotidie videbam, ista me habent mundare. In aquas saepe descendi, & numquam mundatus sum. Hinc cognosco, quod aqua non mundat sine spiritu.* Hoc illud magnum mysterium, in quo Dei Mater & mater Ecclesia conueniunt, sicut adstruit Augustinus Apoc. 12, 4 lib. 4. de Symbol. cap. 1. *In Apocalypsi Ioannis Apostoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspectu mulieris quae paritura erat, ut dum peperisset, natum eius conderet. Draconem diabolum esse, nullus vestrum ignorat. mulierem illam virginem MARIAM significasse, quae uirginitatem nostram integra integrum peperit; quae etiam ipsa figuram in se sanctae Ecclesiae demonstrauit: ut quomodo filium pariens uirgo permansit, ita & haec omni temporum membrum eius pariat, & uirginitatem non amittat. Multi sunt membra fidelium, quae unum Christum contempnunt, ac proinde nec in Ecclesiam primae illa cadit Gen. 3, 16 sententia, Multiplicabo arumnas tuas, & fetus tuos.*

Magnum hoc mysterium est, in quo sibi conueniat Mater Dei, & aqua sancta lustralis, quam Spiritus

ritus sanctus fecundat. Confirmat diuus Ambrosius Serm. I. de Epiphan. Sicut post partum glorificata est MARIAE castificatio, ita post Baptismum aqua est comprobata purificatio, nisi quòd pænè maiore munere, quàm MARIA, vnda ditata est: illa enim tantum sibi meruit castitatem, ista sanctificationem nobis contulit. Illa meruit ne peccaret, ista vt peccata purgaret. Benè clamat & exclamat Bonauentura de Stimulo amoris, p. 3. O beatus, qui de tam nobili matre latatur, ipsam corde amplectitur, opere imitatur! O felix, qui Matri Dei secundum posse suum nititur conformari. Hic est certè, qui omni creatura contempta, soli Deo singulari amore inhaeret.

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de caelo, caelestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. Paulus 1. Corinth. 15, 47.

Portasti imaginem terreni Adami, hominis quidem

dem impuri & perditum, quam in Christo baptizatum reiecisti, & similis purificatae MARIAE comparasti. Hoc ipsum exigebat Apostolus, ut monet Ambrosius de Mysterio Pasch. cap. 4. *Sicut portauimus imaginem terreni, id est vetusti hominis in crimine, & portemus imaginem caelestis, id est suscepti, redempti, & parati, ac purificati hominis, teneamus in Christo.* Et quod idem vetus homo per totum hominem pertinet, ut illum inficeret; pertineat & Christus, ut totum hominem abstergat & mundet. Quod pertinet sententia illa Bernardi Serm. 6. de Aduentu Domini. *Sicut fuit vetus Adam, effusus per totum hominem, & totum occupauit; ita totum obtineat Christus, qui totum creauit, totum redemit & glorificauit, quique totum hominem saluum fecit in Sabbato.*

Idem ipse est, qui seruum suum Simeonem, cum totus senex esset, purificauit, innouauit ac renouauit, qui illuminationem Gentium, & illustrationem Sacramenti Baptismi praedixit, dum cecinit.

Luc. 2. 32. *Nunc dimittis seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum, quoniam paraisti ante faciem omnium populorum, lumen ad reuelationem Gentium, & gloriam plebis tuae Israel.* Lumen Gentium nunc temporis Christus est, cum aquam lustralem impertit, ut animam corpusque purificet.

cet, unde & Baptismus *illuminatio* appellatur, *eo quod*
 (vt S. Dionysius Ecclesiast. Hierarch. cap. 3. Parte 1. ait)
primam lucem conferat, omniumque diuinarum illustratio-
num principium existat. Congruenter, igitur pro illu-
 minatis, ac simul purificatis, in peruigilio Paschatis
 Oratio illa recitanda proponitur ac recitatur: *Deus,*
qui Ecclesiam tuam semper Gentium uocatione multipli-
cas: concede propitius, ut quos aqua Baptismatis abluis,
continua protectione tuearis.

Impressa animæ figura immaculatæ

M A R I Æ.

SIt in singulis renatis animæ immaculatæ M A-
 R I Æ, vt magnificet Dominum, qui tantam
 contulit vim sacrosancto suo Baptismo, vt omnium
 animas & corpora purificaret, & congregaret, vt
 mysticum Christum vnum componant, in vnum
 Christum confluent & conueniant. Sit in singulis
 spiritus purus sacratissimæ M A R I Æ, vt exultet in
 Deo, & in sancta Matre Ecclesia, cuius fetus Chri-
 stus mysticus, solus & vnus est, & in eo de erum-
 nosa prolium multiplicatione triumphat. Vnus Deus
 est, & vnâ generat prolem: vna Virgo est, &
 vnum producit filium: vnum Baptisma est, &

S vnum

vnus gignit & edit fetum. Hic autem fetus Christus est, vnus instar omnium prolium, quem datus Spiritu & eius donis anima Christiana, profertur in se, & ex se efficit, cum tota mundata & purificata, deriuat in se MARIAM immaculatam, virginalemque eius Purificationis particeps beneficio diuinæ gratiæ redditur & efficitur.

ORA PRO NOBIS PECCATORIBVS.

Sit in Tabula cordis imago Assumptionis immaculatæ MARIÆ Mæris Dei, de exilio Adæ triumphantis, exemplar nouæ creaturæ, ex exilio seruocæ, atque triumphantis.

Respice, & fac secundum exemplar octauæ Feste & triumphæ Mariani.



IMAGO DECIMA QUINTA
EXPLICATA.

SIMILIS mortuo est, qui in exilium re-
legatur. Et quidem Adam relegatus est.
Et emisit eum Dominus Deus de paradiso vo-
luptatis, ut operaretur terram, de qua sum-
ptus est. Eiecitque Adam: & collocavit ante paradisum
voluptatis Cherubin, & flammeum gladium atque versa-
tilem, ad custodiendam viam ligni vite. Pulchrè hoc
describit S. Dionysius de Ecclesiast. Hierarchia cap. 3.
Parte 9. §. II. dicens: Naturam humanam, ab initio di-
vinis bonis imprudentia sua spoliata, vita passionibus ob-
noxia, & tetra mortis exitus excepit; quippe perniciofa
ista veri boni desertio, sacraeque in paradiso legis praevari-
catio, eum qui blandè mulcentibus, & infestis aduersarij
fraudibus illectus, vitale iugum excusserat, propensionibus
suis, quae diuinis bonis aduersantur, dimisit, vnde mi-
serè eternitatem cum mortalitate commutavit: & qui ori-
ginem à corruptibili generatione acceperat, ad interitum
origini suae consentaneum iure merito properavit; nec non
à vita diuina, quae ipsum ad supera erigebat, dilapsus, &
ad extrema contraria iam praeceptus datus, variis perturba-
tionibus obnoxiam nactus est immutationem. Communis

S 3 hac

Prima in
sua Assum-
ptione Ma-
ria agit so-
lenniter de
exilio pri-
mo trium-
phum.
Gen. 3, 23.

hæc cūlpa attulit exilij pœnam, quā patimur pro-
 les Eſæ. Immunis ab vtraque fit immaculata MA-
 RIA, cui fores cœlestes patent, cūm assumitur in
 cælum, v̄t triumphum victrix, agat. Assumitur in
 paradifum voluptatis, vbi deliciis affluat. Assumit
 eam columba diuini Spiritus sibi similem, similem
 puritate, similem virginitate, quam prouocat se-
 cant. 2, 15. cum ad volandum, cūm dicit: *Surge, amica mea, speciosa mea; & veni: columba mea in foraminibus petrae, in cauerna maceria, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora.*

Clausæ portæ erant in ciuitate Bethulæ, clonca
 Iuditha caput Holofernis abscinderet: abscidit, &
 simul portas ciuitatis aperuit. Accidit hoc cœlesti
 Ierūsalem, cuius ianuæ omnes obseratæ erant, do-
 nec immaculata MARIA serpentem capite truncum
 redderet, in cælum assumeretur, & eius portas refe-
 raret. Factum puta, cūm in eius Assumptione Ec-
 clesia canat, & plaudat: *Paradisi portæ per te nobis
 apertæ sunt, quæ hodie gloriosa cum Angelis triumphat.*
 Triumphat cum Angelis Dei MARIA, procedens
 cum magna gloria, de qua Serm. 6. huius diei ab-
 serit Augustinus: *Mulier puritate transcendit naturam
 calorum, & quæ supra calos sunt. Hodie penetrat Sancta
 sanctorum.*

sanctorum. Iô triumphæ, MARIA, cui fores celo-
rum patent, & per quam nobis portæ paradisi aper-
tæ sunt!

O gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit paruulum,
Lactante nutris ubere:
Quod Eva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine,
Intrent ut astra flebiles,
Celi recludis cardines.

ORA PRO NOBIS PECCATORIBVS, forma
nostræ redemptionis & regenerationis, honorificentia Iudith 15,
10.
populi nostri.

ADORATIO.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in Ioan. 4, 24.
spiritu & veritate oportet adorare.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Psal. 94, 6.

Nos autem populus eius,
in similitudinem immaculatæ Assumptionis.

Regina cæli gloriosa, quæ virtute Spiritus san- Anima per
gratiâ sacri
Baptismi
de exilio
per triumphat.
cti in cælum euehitur, aperit & ostendit viam,

per quam renati ex Spiritu sancto in caelestem requiem veniunt. Regrediuntur in paradysum, nec inveniunt Cherubinum, qui redeunt ab ingressu iam deterreat; Angelos potius obuios sibi inveniunt, sibi sumunt, in quorum manibus animas deferendas praesentandasque Deo tradant. Nihil est quod possis timere, Christiane, si post susceptionem Baptismi è viuis discedas, cum omnem periculum timorem, & securitatem omnem afferat definitio Concilij Tridentini sess. 5. *In renatis nihil odit Deus quia nihil est damnationis iis, qui verè consepulti sunt cum Christo per Baptisma in mortem: qui non secundum carnem ambulant, sed veterem hominem exuentes, & novum qui secundum Deum creatus est, induentes, innocentes, immaculati, puri, innoxij, & Deo dilecti effecti sunt, heredes quidem Dei, coheredes autem Christi, ita ut non prorsus eos ab ingressu caeli remoretur.* Haud dubie caeli tutum sacrum Lauacrum est, ut agens de Baptismo Basilus asseuerat. Hinc efficitur, ut quod Trimegistus de Vnitatis imagine dixit, cadat in effigiem MARIÆ, quæ una columba est; & in formam sacri Lauacri, quod unum Baptisma creditur. *Hac tibi pro viribus imago Dei subscripta sit: quam si diligenter consideraueris, oculisque internis prænoueris, eris mihi filia, ascensum ad excelsa comperies, quin etiam*

Cant. 6, 8.

Ephes. 4, 5.

ipsa te perducet. Non habet cur timeat anima, quæ innocens, immaculata, pura, innoxia, Deo dilecta, & ut vno verbo dicam, similis MARIÆ assumitur. Propter peccatum primi hominis, de paradiso eiectionis sumus, sed per gratiam Dei ad paradysum nos peruenire credimus. Hæc Bernardus de Modo benè viuendi, Serm. 3. Nihil hominem ab ingressu paradisi remouetur, cum fuerit baptizatus. Confirmat hoc ipsum Ambrosius in Psalm. 118. litt. 3. v. 1. *Est Baptismus in paradisi vestibulo, qui antè non erat; sed postquam peccator exclusus est, cæpit esse rhomphaea ignea, quam posuit Deus, quæ antea non erat. Culpa cæpit, & Baptismus cæpit, quo purificantur qui in paradysum redire cupiebant, ut regressi dicerent: Transiuimus per ignem & aquam.* Pf. 65, 12. Facile transit per ignem, qui sacra tingitur aqua: transitus iste mors est; & quæ sequitur Baptismum, tota Mariana est, cui & resurrectio debetur. Rursus Ambrosius lib. 2. de Sacramentis cap. 6. *Remedium datum est, ut homo moreretur & resurgeret. Quare? Ut illud quod antea damnationis loco cesserat, loco cederet beneficii. Quid illud est, nisi mors? Subiungit: Quid est aqua, nisi de terra? Satisfit ergo sententiæ celesti sine mortis stupore. Quod mergeris, soluitur sententia illa, Ter- Gen. 3, 20. ra es, & in terram ibis. Impeta sententia, locus est beneficio, remedioque celesti. Ergo aqua de terra, possibilitas*

T
autem

autem *vita nostra non admittebat ut terra operiretur
& de terra resurgeremus. Deinde non terra lauat, sed
qua lauat: ideo fons quasi sepultura est.*

Ex hoc fit, ut renati ex Spiritu sancto, constiterint
in mortis agone, non ut criminis rei puniantur, sed
ut Christiani milites excitentur ad pugnam, in qua
cum morbo & morte pro gloria luctentur, & ipsam
mortis auctorem more Christi & immaculatae MARIAE
prosterant ac vincant. Huc pertinet quod
ait Augustinus lib. de Symbolo: *Redditur novitas per
Baptismum, vetustate decedente; deoneratur anima san-
ctis peccatorum, ut libertate novae vitae induta, adversus
diabolum cum adiutorio divino valeat fortiter dimicare.*
Dimicemus, ut regnemus, imitatores MARIAE
in morte, sepultura, resurrectione, & Assumptione.
Siquidem aqua tincti morimur, sepelimur, resurgimus,
& in caelum assumimur. Baptismus enim est
ianua per quam Ecclesiam ingredimur, & ab Ecclesia
transimus ad regnum, & ad paradysum regnum
dimur. Est ars non solum bene vivendi, sed etiam
moriendi, secundum quam & MARIAE & animae
Christiana in caelum evehuntur.

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. *S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.*

Primus homo àe terra, terrenus: secundus homo de caelo, caelestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes. Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. Paulus 1. Corinth. 15, 47.

Dele imaginem terreni Adami, serua effigiem, quam renatus ex Spiritu sancto in te efformasti, & depinxisti: illa terrena erat, hæc caelestis & sublimis, quam secum Virgo in Ciuitatem Dei infert. Benè monet S. Ambrosius agens de secunda Interpellatione Dauid: *Si benè egerimus, manet in nobis ista imago caelestis: si malè quis agit, deletur in illo hæc imago, illius utique qui descendit de caelo; & est in eo imago terreni. vnde Apostolus dicit: Sicut portauimus imaginem illius terreni, portemus & imaginem caelestis. Bonorum ergo imagines perseverant, & in illa ciuitate resplendent. Benè agamus, vt præfata imaginem introducamus. Portemus & imaginem caelestis hominis, interim corde, &*

moribus atque digna operatione, postea verò in resurrectione mortuorum. Hæc Anselmus.

Cùm prima viuens & moriens hæc omnia præfiterit immaculata MARIA, prima omnium Christianorum resurrexit, & imaginem Christi uiam in cælum induxit, & reduxit ad Deum, qui creauit in creatione: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Rediit ad principium suum, unde & orta est, imago immaculatæ MARIE, sedeat & nostra innouata & restaurata virtute sacri Baptismatis, cuius effectum in Vigilia Resurrectionis declarat Oratio illa: *Deus incommutabilis & lumen æternum respice propitius ad totius Ecclesie tuæ mirabile sacramentum, & opus salutis humane, perpetua dispositionis effectum tranquillius operare: totus mundus experiatur & videat, deiecta erigi, inueterata renouari, & per ipsum redire omnia in integrum, à quo sumpsere principium.*

Impressa animæ figura immaculatæ
MARIE.

Sit in singulis renatis ex aqua & Spiritu sancto anima immaculatæ MARIE, ut magnificet Dominum, qui virtute sacri Baptismi ab exilio liberat

berat Eux filios. Sic in singulis spiritus Marianus, ut exultet in Deo intra adyta caelestia, vbi solemniter immaculatae Virginis nostrae triumphus de poena mortis vltima, quam inuexit prima culpa, absoluitur & perficitur. Absoluitur festo S. MARIAE AD NIVES, perficitur EUCCHARISTIA. Sacra Eucharistia est, in quam desinit sollemnis Christi triumphus, quem egit patiens, resurgens, & in caelum ascendens, de peccato, & eius poenis; & eiusdem sanctae Eucharistiae mysterio terminatur victoria Mariana atque Christiana, ac proinde victrix iam anima vocatur & inuitatur ad epulum & conuiuium triumphale, ut adyta Ecclesiae ingressus illud communicet atque participet.

Adyta & abdita Ecclesiae omnino caelestia sunt, quae Dauid Christianus, nitidus ac fulgidus candore niuium ingreditur, ut nuptiali veste indutus post susceptionem Baptismi, regali assistat conuiuio, conuiuia gloriosi Regis, socius immaculatae MARIAE. Huc pertinet quod ait S. Ambrosius cap. 7. de his qui mysteriis inicianur: *His abluta plebs diues insignibus, ad Christi contendit altare, dicens: Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui laetificat iuuentutem meam. Depositis enim inueterati erroris exuviis, renouata in aquila iuuentutem, caeleste illud festinat adire conuiuium.* Et

quidem tinctus lustrali aqua Augustinus, festinus
ad conuiuium venit, & intuenit sacras in Eucharistia
nives. Exclamat ille lib. de Contemplat. Iesu Christi
cap. 12. *O charitas Deus, mel dulce, & lac niuem! colas
es grandium, fac me crescere in te o dulcedo amoris, &
amor dulcedinis! Comedat te venter meus, & neclare
amoris repleantur viscera mea, vt eructet mens mea vo-
bum bonum.*

NUNC, ET IN HORA MORTIS NOSTRÆ
AMEN.

Sit in Tabula cordis imago sanctæ, immortalis
& gloriosæ MARIÆ AD NIVES de morte
mortalitate triumphantis, exemplar nouæ creaturæ
æternam sibi vitam acquirentis, & gloriosa immor-
talitate fruētis.

Respice, & fac secundum exemplar noni Petri
& triumpho Mariani.



atque
Mina
NIVES
VII
S



IMAGO DECIMASEXTA.
EXPLICATA.

EXILIVM & mortem intulit prima culpa: sub pœna capitis præceptum est, ne primus homo prohibitum fructum gustaret. *Præcepitque ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. In quocumque enim die comederis ex eo, morieris. Violavit ille mandatum, & violatorem Deus mortalitati simul & morti addixit, & dixit: Pulvis es, & in pulverem reuertèris. Cùm ad graue mortis supplicium damnati iam essent Adamus & Eua, fecit Dominus Deus Adæ & uxori eius tunicas pelliceas, & induit eos, vt vel habitu ipso monerentur, se ad locum mortis deduci: mortalis quippe vita certa via ad mortem est. Occurrit damnatis immaculata MARIA, occurrit cœlestis Regina, & nos omnes vitâ donat. Benè Epiphanius lib. 3. contra Hæreses: Sed & illud de his cogitare mirabile est, de Eua inquam & MARIA. Eua mortis causa facta est hominibus, per illam ingressa est mors in mundum; MARIA verò causa vitæ, per quam genita est nobis vita. Accedit & Damascenus: O Deo digna filia, primigena matris Eua*

V

COR-

Prima creatura qua agit de morte & mortaliitate triumphum solennem in festo ad Nines, Maria est.
Gen. 2, 17.
Gen. 3, 19.
Gen. 3, 22.

correctio! Quamuis enim prima Eua à Dei mandato recesserit, & per illam aduersum primum parentem, serpentem operam nauantem, mors aditum inuenerit; MARIA tamen diuinæ voluntati obsecuta, deceptorem serpentem fraudem induxit, ac mundo immortalitatem inuexit.

Hanc immortalitatem suis niuibus niuea Spiritus sancti columba inclusa MARIA mysticè signat. Nix, teste Augustino Sermone de Transfiguratione candorem niueum habet, & calorem omnino non recipit sic electi, cum peruenerunt ad claritatem Dei, obtinent munditiæ candorem, & nullum sentient aliquando de terrenis corruptione calorem. Erunt similes intemperatae MARIAE, cuius niueus candor nullum sentit corruptionis calorem, nullum peccati æstum, virtutis diuinæ & niueæ Spiritus sancti columbæ. Niuea ipsa columba est, mater incorruptæ vitæ.

Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.

Plaudite, & pete:

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

Vitam presta puram,
Inter para tutum

nunc & in hora mortis nostræ, immaculata M A R I A,
 forma nostræ regenerationis & candoris: tu gloria Ie- Iudith 15.
 rusalem, tu latitia Israël, tu honorificentia populi nostri. 10.

A D O R A T I O.

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in Iohan. 4, 24.
 spiritu & veritate oportet adorare.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pl. 94, 6.

Nos autem populus eius,
 in similitudinem gloriosæ & immortalis
 S. MARIÆ AD NIVES.

Q Vi sumus candidati æternitatis, sacro Bapti- Anima ve-
 smo dealbati, prouoluamur ad pedes Regis & nata ex
 Regina cælorum, more Regum & Pastorum, qui spiritu
 cum essent populi Christiani primores, inuenerunt sancto, de
 mortali-
 te trium-
 phat.
 puerum cum M A R I A matre eius, & procidentes adora-
 uerunt eum. Cum Regibus & Pastoribus vnus & idem
 populus sumus: sequamur & nos, & similem cultum
 exhibentes, procidamus ante Deum & purissimam
 M A R I A M, induti puro, candido & niueo habitu,
 quem in Baptismo suscepimus. Occurrit Christiano
 Dauidi, vitæ æternæ candidato, S. Cyrillus lib. 1. in
 Genes. prope finem: Sicut primi hominis imago impres-
 sionem

sione in nobis fecit, adeo ut omnino nos mori oportet corruptionisque laqueo capi; ita post eum secundum nostrum principium, id est Christus, & ad eum per Spiritum similitudo, immortalitatem nobis imprimit. Occurrit quoque S. Ambrosius libro de Iis qui mysteriis innotantur, cap. 7. Accepisti post hæc vestimenta candida, quod esset indicium, quod exueris inuolucrum peccatorum, indueris innocentie castæ velamina, de quibus dicit Prophetas Pf. 50, 9. *Asperges me Domine hyssopo, & mundabor; lauabis me, & super niuem dealbabor. Vnde & per Isaiam I. 1, 19. Si fuerint peccata vestra sicut phemicum, & niuem dealbabo. Hæc vestimenta habens Ecclesia per uacrum regenerationis assumpta, dicit in Cantico 8, 3. sum, & decora, filia Ierusalem. Nigra per fragilitatem conditionis humanæ, decora per gratiam: nigra, quia ex peccatoribus; decora, fidei Sacramento. Hæc vestimenta uidentes filie Ierusalem, stupefactæ dicunt: Quæ est hæc quæ ascendit dealbata? Hæc erat nigra, unde nunc ascendit dealbata?*

Afferit secum niues niuea sancti Spiritus columba, quæ à Patre Filioque procedit ac mittitur, ut in regeneratione fungatur. Functus est legatione sua, cum lucis æternæ candorem ex niuea Virgine protulit, & illum ipsum per candorem Baptismi in anima generat, legati munus exercens. Vnde & dicere

et, quod dixit in Prouerbiis Salomon: *Sicut frigus Prou. 25.*
niuis in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, a-^{13.}
nimam ipsius requiescere facit. Canat igitur Ecclesia,
renata ex Spiritu sancto, de diuina ista columba:
Consolator optime, dulcis hospes anime, dulce refrigerium.
In labore requies, in aestu temperies. Canat sibi & tibi
Dauid: Per diem sol non vret te, neque luna per noctem. Ps. 129. 6.
Dominus custodit te ab omni malo, custodiat animam
tuam Dominus. Dominus custodiat introitum tuum, &
exitum tuum, ex hoc nunc, & usque in seculum.
 NUNC, ET IN HORA MORTIS NOSTRAE.
 AMEN.

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende tibi, hoc est imagini quam à Christo accepisti. *S. Ambrosius lib. 3. de Viduis, p. 3.*

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de caelo, caelestis. *Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes.* Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. Paulus 1. Corinth. 15, 47.

Accepisti sacram eius imaginem, qui splendidus

V 3 ac

Mat. 17, 2. ac niueus in monte sancto comparuit. Resplendit
 facies eius sicut sol, vestimenta autem eius facta sunt alba
 sicut nix. Resplenduit, qui nos illuminat in sacro
 Baptismatis fonte: refulsit niuibus, qui nos virtutum
 lauacri caelestis niueos & candidos reddit ad sui exem-
 plar, & ad exemplar Matris immaculatae MARI-
 RIÆ, quæ & à niuibus nomen habet. Cùm Christus
 stus Petrum, Iacobum & Ioannem assumpsisset
 transfiguratus est ante eos, vt discerent qualis esset bo-
 minis caelestis imago, & illam in se ipsis efformar-
 rent, efformandamque in ceteris Christianis con-
 rent. Quod summi beneficii loco habentes, proce-
 derunt in faciem suam. Audiendus Ambrosius libro
 de Spiritu sancto, cap. 12. Nempe hanc claritatem re-
 derunt Apostoli, & in faciem prociderunt. Putasse
 vel cùm prociderunt adorasse, cùm fulgorem diuini lami-
 nis corporalibus oculis continere non possent, & splendor
 lucis aeternæ aciem visus mortalis obduceret? Aut quid
 aliud dixerunt illi videntes gloriam eius, nisi, Venite ad-
 remus, & procidamus ante Deum. Nos autem populus
 eius, & oues pascuæ eius.

Idem Sermon. 14. in Psalm. 118. Bona pascua diuina
 sacramenta sunt. Carpis illic nouum florem, qui bonum odorem
 dedit resurrectionis. Carpis lilium, in quo sit splendor eter-
 nitatis. Carpis rosam, hoc est Domini Corporis sanguinem
 Sancti

Sanctus Augustinus Tract. 4. ac Feria 6. *Tu anima Christiana, quæ ascensura es ex sacro fonte, rubore atque odore perfusa, nimis speciosa & nimis candida, serua decorem tuum. Agnosce quid fueris, & quid eris. Vide ne deseras mensam sponsi tui. Ut pulchra permaneas, carnem eius quotidie manducabis: ut vitam æternam habeas, Sanguinem eius potabis. Vide ne deseras hanc mensam.* Prædidit Deus pro terreno Adamo de Christo, pro serpente de columba, pro Eua de immaculata MARIÀ, pro fructu arboris de EYCHARISTIA, quam intra auream Spiritus sancti columbam nostri maiores incluserunt. Quærit itaque Augustinus lib. de Agone Christiano cap. 22. *Quare ergo Spiritus sanctus non est natus de columba, quemadmodum Christus de femina? Illa causa est, quia in columba liberare non venerat Spiritus sanctus, sed hominibus significare innocentiam & amorem spiritualem, quod in columba specie visibiliter figuratum est. Christus autem qui venerat ad homines liberandos, in quibus mares & feminae pertinent ad salutem, nec mares fastidiuit, quia marem suscepit; nec feminas, quia de femina natus est.*

Cum igitur columba Spiritus sancti index innocentia fuerit hætenus in MARIÀ, eadem ipsa index est amoris in Eucharistia, quam Christus instituens, cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem Ioan. 13, 2. dilexit

dilexit eos. Tanti huius mysterij rationem reddit
 tis appositam & pulchram S. Cyrillus Alexandrinus
 lib. II. in Ioan. cap. 26. Sicut virtus sacratissima Christi
 carnis, Unum corpus facit participantes, eodem arbitrio
 pacto, in quibus inuisibilis Dei Spiritus habitavit, eos om-
 nes ad unitatem spiritalem conducit. Ideo Paulus

Epl. I. 3. scribit: Supportantes inuicem in charitate, solliciti ser-
 re unitatem Spiritus in vinculo pacis. Vnum corpus
 vnus Spiritus, sicut & vocati estis, in vna spe vocati
 vestra. Unus Dominus, vna fides, vnum Baptisma,
 Deus, & Pater omnium, qui super omnes & per omnes
 & in omnibus nobis. Cum enim vnus in nobis habitat Spi-
 ritus, vnus verus & Pater omnium per Filium suum
 nobis habitat, ad inuicem, & secum sui participes spiri-
 tu vnians. Quod autem Spiritui sancto sic vniamur, etiam
 hac ratione modo quodam percipitur. Nam si animalium
 tam contempsimus, & legi nos spiritali subiecimus, nos
 Dominum in omnibus Spiritum facientes, per spicimus
 ad aliam quasi naturam nos transformari, cum vnus
 animacitatis nostrae modum fugientes, conformationem
 bitantis in nobis Spiritus mirabilem susceperimus, non
 lum homines, verum etiam Dei filij, caelestesque homines
 participatione diuinae naturae vnum effecti. Ergo in Patre
 Filio, & Spiritu omnes sursum, vnum. Vnum autem
 habitudine atque affectu, vt incipientes dicebamus, vnus

pietatis consensu, vnum sancta Christi carnis commudione,
vnum sancti Spiritus participatione.

Prima omnium cum esset in paradiso, commu-
nicauit immaculata M A R I A, & quidem sola; so-
la enim ieiuna à prohibito cibo deprehensa est: ve-
nit Christus in mundum, induxit Baptismum, &
inuexit simul ieiunium, vnde & Ecclesia vtrumque
in solemnibus suis precibus iungit: *Per Baptismum
& sanctum ieiunium tuum.* Induxit Baptismum, cu-
ius virtute macula hereditaria tolleretur; intulit &
ieiunium, cuius præparatione anima ad sumendam
Communionem aptaretur. Quale autem hoc debeat
esse ieiunium, quod Baptismus secum ducit, decla-
rat S. Augustinus Serm. 172. de Tempore: *Ieiunia
Christianorum spiritualiter, priusquam carnaliter, exer-
cenda sunt: vnde à peccatis principaliter ieiunemus.* Hoc
est primum & principale ieiunium immaculatæ
M A R I A E, Christianique Dauidis, accedentis ad
E V C H A R I S T I A M, cuius vox & assertio supplex
esto: *Et ero immaculatus cum ed, & obseruabo me ab ini-* PG. 1. 24.
quitate mea.

Impressa animæ figura immaculatæ
MARIÆ.

SIt in singulis MARIÆ anima tæta pura & immaculata, sit in singulis spiritus Marianus, & fulgidus vitæ cælestis candor vlla labe & lue in posterum inficiatur, sed ab omni potius illæsus iniquitate, nitescat & effulgeat candidatus æternitatis, quam acquirat & possideat. Hæc est perfecta victoria cælestis & gloriosa, Mariana & Christiana, hæc triumphus.

Oratio Ecclesiæ.

Presta, quæsumus omnipotens Deus, vt claritatis tuæ super nos splendor effulgeat, & lux tuæ lucis coram eorum, qui per gratiam tuam renati sunt, sancti Spiritus illustratione confirmet. Amen.

Gratiarum actio, ex sancto Leone, Homilia
de Natiuitate.

Agamus ergo, dilectissimi, gratias Deo Patri per Filium eius in Spiritu sancto, qui propter multam claritatem suam, qua dilexit nos, misertus est nostri: & cum essemus mortui peccatis, conuincit nos Christo, vt essemus in ipso noua creatura, nouumque figmentum. Depe
nanti

namus ergo veterem hominem cum actibus suis; & adepti participationem generationis Christi, carnis renuntiemus operibus. Agnosce o Christiane dignitatem tuam: & diuina consors factus naturæ, noli in veterem vilitatem degeneri conuersatione redire.

Hæc quoque gratiarum actio debetur immaculatae MARIÆ, de qua Cant. 6, 8. scriptum est: *Vna est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitrici suæ.* Hac sacrosancta columba Deus est usus, ut nos caperet & traheret in lumen sacri Baptismi, in sui potestatem & regnum. *Ar's quædam est aucupandi columbas,* ut ait Basilius Epist. 175. *videlicet talis: Ubi unam ceperunt qui capiendis his student, cicurem illam reddunt, & ad humanum conuictum assuefaciunt: deinde unguento alas illius perungunt, sinuntque coniungi agrestibus.* Illa verò per unguenti fragrantiam agrestem illum ac liberum pastus gregem, ad potestatem transfert eius, cuius ipsa est domestica. Benè olentes namque sequuntur & reliquæ, atque ita in potestatem columbarij veniunt. Prima columba capta, prima vncta Spiritu sancto, prima Christiana proles, MARIA immaculata est, quæ ceteras alias traxit, & in potestatem Dei transfudit.

Trabe me post te, curremus in odorem unguentorum Cant. 1, 3.

ASSIDVITAS ~~ET~~ CONSTANTIA
IN CVLTV ET VENERATIONE DEI
ET IMMACVLATÆ MARIÆ.

I.

Constantia
in diuino
cultu.



CVLTVS importat secum frequens & con-
stans obsequium : proinde qui cultores
Creatoris, in eius obsequio sit constans
& perseverans. Præluceat nobis exemplum
PRIMOGENITA Dei filia, quæ cum sit prima
ac primaria creatura, prima ac primaria est in cul-
tus Dei exhibitione, & eius frequentatione. Hæc est
Prou. 8, 22. illa PRIMOGENITA, quæ dixit antè de se, De-
minus possedit me in initio viarum suarum, & gloriatur
quòd post sui ipsius electionem adstiterit electori
Prou. 8, 30. creatori, vt eum diebus singulis reuereretur. Et de-
lectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore,
ludens in orbe terrarum. Nullus ita affectus ludo, &
studia erat cultus diuini MARIA : nullus ita in-
tentus lucro, ac dedita diuino erat obsequio. Singu-
lis illa diebus Deo suo obsequebatur & mirum in
modum delectabatur, cum grato animo reuolueret
se esse PRIMOGENITAM filiam Dei. Præluce-
bat illa exemplo, quæ nos imitatores sui cupiens
statu

statim nobiscum loquitur: *Nunc ergo filij audite me.* Prou. 8, 32.
 Filios Dei nos esse monet, & beatos nos esse statuit, si vestigia eius sectemur, & quotidie, quod præstitit ipsa, præstemus. *Beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam, & estote sapientes, & nolite abiicere eam. Beatus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei.* Beatus igitur, vir Christianus, qui ad fores & postes sacri Mariani Oratorij positus, quotidie recognoscit se creaturam Dei, & Creatori suo debitum exhibet cultum; debitam præstat reuerentiam.

II.

Quamuis filia Dei **MARIA** plurima beneficia recognoscat diuinitus accepisse, in primis Deum suum honorat & adorat, quòd antiquam immaculatæ suæ Conceptionis curam & prouidentiam habuerit. *Ab aeterno, inquit, ordinata sum, & ex anti-* Prou. 8, 23.
quis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes graui mole constiterant: ante colles ego parturiebar. Quod Deus iam decernit fieri, factum putauit & Virgo, quæ omnem transcendens generationem humanam, in Deo se deprehendit, tutam quidem & securam à labe, lue, & macula, quæ cunctis mortalibus communis futura erat. Hæc gra-

ti aſſimi nōbilis conditio eſt, vt non ſolūm collatoris beneficium attendat, ſed & præuiam collatoris voluntatem, vt pro illa gratiarum actionem rependat. Pendit immaculata MARIA, dum concipitur a Anna, grata nō modò propter beneficium ſanctitatis acceptum, ſed etiam propter decretum quod præceſſerat, ne hereditaria culpa cum poſteris Adam inuolueretur. Hæc forma gratias agendi Deoſta Mariana eſt, & totus Marianus ille, qui tranſcendens humanam generationem, nec in Adam & eius progenie MARIAM frequenter quaerit, ſed in Deo genitore, cuius PRIMOGENITA eſt, cui firmiter ac fideliter adhæſit.

III.

*Sympathia
inter gene-
rationem
Chriſti &
Concep-
tionem Ma-
ria.*

FORMA generationis immaculatæ MARIÆ, generatio Filij Dei eſt; idcirco ſancta mater Eccleſia, cum Feſtum immaculatæ Conceptionis agit, recitat Euangelium Matthæi: *Liber generationis Ieſu Chriſti.* Habet hæc generatio Chriſti, vt Chriſtianus eius cultor non ſolūm in ſancta Incarnatione, ſed etiam in reliquis ſolemnitatibus Verbi incarnati, generationis œconomiam celebret, ac teneatur celebrare, vt dignus accepti beneficij æſtimator, & perpetuus collatoris Dei cultor exiſtat. Naſcitur Chriſtus ex genitrice MARIA; & vt Eccleſia ſancta

sancta

sanctam eius colat Natiuitatem, canit: *Verbum caro* Ioan. 1, 14.
factum est, vt sacra eius Natalitia commemoratione
anteactæ generationis festiua reddantur. Natiuitati
Christi accedit & succedit Circumcisio, & in ea
vocatum est nomen eius Iesus, quod vocatum est ab An- Luc. 2, 22.
gelo, priusquam in utero conciperetur. Sacri nominis im-
positio allicit & vocat nos ad generationem Christi,
cuius Paronymus dixit Virgini: *Vocabis nomen eius*
Iesum. Circumcisionem Christi regalis secuta Epi-
phania est, in qua tres regionum Orientalium Prin-
cipes inuenerunt puerum cum MARIA matre eius, ob- Mat. 2, 11.
tulerunt munera thuris, auri, & myrrhæ, quibus
non solum genitum ex Patre Deum, sed etiam ho-
minem generatum ex Virgine religiosè coluerunt.
Agitur Festum gloriosæ Transfigurationis, & in eo
incarnati Verbi mysterium in Præfatione sua mater Ec-
clesia decantat, sicut etiam in Corporis Christi Fe-
sto, pro cuius maiori celebritate, & gloria suæ in-
carnationis Christus ait: *Sicut misit me viuens Pater,* Ioan. 6, 58.
& ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, &
ipse viuet propter me. Solemnis Christi Resurrectio,
quid nisi triumphalis eius regeneratio est? *Assumptus* Marc. 16,
est in caelum, & sedet à dextris Dei, vt in gloriosa
Ascensione assumptæ prius humanitatis nostræ ho-
norifica mentio fiat. Nescit prorsus, nescit cultor
esse

esse Christi generationis, quisquis in omnibus eius
Festis eam non religiosa veneratione prosequitur
cultor Marianus est, qui sanctioribus MARIÆ
immaculatae diebus puritatem eius Conceptionis
non agnoscit, ac simul recognoscit.

I V.

*Christi-
anus cultor
Conceptionis
immacu-
latae.*

Conceptio immaculatae MARIÆ adeo de-
uota est, ut ex ea tamquam ex perenni fonte
deuotio per omnes eius solemnitates diffundatur.
Confirmat hoc ipsum in suo Sermone Anselmus:
*enim est Festiuitas huic proponenda, per quam omnium
festiuitatum est exorta deuotio? Natiuitas gloriosae Virginis
Presentatio, Annuntiatio, Expectatio, Visitatio, Purificatio,
Assumptio, & Festum eius ad Nives, ex immaculata
Conceptione magna ex parte deuotionem sibi de-
uuant. Renascimur ad gratiam in similitudinem im-
maculatae MARIÆ, & cum in eius formam regenerati
simus, renascimur cum eo debito, ut eius sanctitatis
& ac purae Conceptionis cultores perpetui simus.*

V.

*Cultor Na-
tiuitatis
immacu-
latae.*

Cultor Natiuitatis Marianae, cultor est etiam
immaculatae Conceptionis, cum dixerit S. Iulianus
de sonus lib. de Virginit. & parturit. MARIÆ: *Natiuitas
in utero sanctificata esset, n. in ipse eius Natiuitas colenda
esset: nunc autem quia ex auctoritate totius Ecclesiae
natae.*

neratur, constat etiam ab originali peccato fuisse immunem. Rursus: Dies, quando inchoata est *MARIAE* Natiuitas beata, colitur, & religiosè satis. Quòd si in peccato esset, tunc maledicta diceretur, & gemèunda potius quàm benedicta, quando nuntiatum est patri eius, quòd nata esset in seculo. Et quidem S. Laurentius Iustinianus Sermon. de *MARIAE* Natiuit. ita coluit eius ortum, vt meminèrit eius conceptus. *Quae enim sanctificata in utero, ac ab omni culpa originalis fuerat liberata contagio, gratiae plenitudinem, quam mente perceperat, protendebat exterius.* Illam profectò adhuc in materno utero decubantem adamauit Verbum, sibi que in genitricem elegit, utpote superabundanti iam benedictione praeventam, iamque sancti Spiritus magisterio deputatam. Ipsam idem Spiritus custodiuit à carnis colluione immunem, à libidinis delectatione expertem, à seculi amore auer-
 nam, atque ab vniuersorum criminum contagione immaculatam. Tota pulchra absque delicto, sine mentis & corporis deformitate, Deo & hominibus amabilis videbatur. Tota amabilis hominibus est, renatis in Spiritu sancto, qui in sua regeneratione referunt immaculatam infangulam, cuius plenitudo gratiae exterius refulgebat, & pulchris eam fasciis adornabat. Hæ sunt Spiritus sancti fasciæ, quibus anima Christiana componitur & vestitur, cum aqua tingitur.

*Cultor
Præsentationis
immaculatae.*

Cultor Marianæ Præsentationis, cultor est etiam immaculatæ Conceptionis. Cùm ducta MARIÆ in templum de fuga Adami triumphans venit ad sacram ædem tamquàm ad Spiritus sancti scholam: in hac quippe Festiuitate legitur canonicum quædam mulierum quæ Euangelium, in quo exclamat quædam mulier *Luc. II, 27* *Beatus venter, qui te portauit, & vbera, quæ susceperunt te, & custodiunt illud.* Hæc Adami, hæc posterorum eius felicitas & beatitudo fuisset, si quædam mulier verbum Dei audierant custodissent. Seruauit illud MARIÆ, & ideo beata est. Consonant itaque sibi Virginalis Conceptio & Præsentatio, cuius cultum Iustinianus dixerat paulò antè: *Illam profecto aduocant in matris utero decubantem adamauit Verbum, sibi que genitricem elegit, utpote superabundanti iam benedictionum præuentam, iamque sancti Spiritus magisterio deputatam. Ipsam idem Spiritus custodiuit à carnis colluione immunditatem, à libidinis delectatione expertem, à sæculi amore detinendam.* Edocta Spiritus sancti magisterio, mundanarum pompis renuntiauit, vt esset antesignana Christianarum animarum, quæ post ipsam vitam religiosè professæ, nomini, cultui, & deuotioni immaculatæ eius Conceptionis dicandæ ac consecrandæ erant.

VII.

Cultor Angelicæ Annuntiationis, cultor etiam ^{Cultor Annuntiationis i. immaculatæ.} est immaculatæ Conceptionis, cum vel ipse Archangelus Gabriel eam creatam & generatam sine vlla labe, & ab omni macula immunem saluta-
uerit. *Aue*, inquit, *gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.* Agnoscit Ecclesia sancta, omnis maledictionis expertem salutatam MARIAM fuisse, quæ nihil cum Eua commune haberet, orat-
que propterea, & canit:

*Sumens illud Aue
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Eua nomen.*

Cultor Annuntiationis Augustinus, extitit etiam venerator purissimæ Conceptionis, audiensque Angelicam Salutationem, Sermone i. totus gaudens & exultans ait: *Audiuimus gaudij nuntia, libertatis indicia, lætitiæ vocem, exilij reuocationem, seruitutis redemptionem. Ecce Angelus cum Virgine loquitur, ut no. deinceps mulieri serpens sermocinetur.* Et expendens benedictionem præ ceteris MARIÆ impertitam, Sermone de Assumpt. dicit: *Benedicta per ipsam omnes mulieres: iam ultra in maledictione femina non erit: curatur enim Eua.* Cum idem profus assumptum mul-
tis

tis firmasset ac confirmasset in sua Concione S. Athanasius, concludit: *Quid mirum? Conceptionem Domini-
nicae matris colere, Christi generationem est commemorare.
Celebramus ergo hodie dignis officiis utramque Concep-
tionem eius, spiritualem scilicet & humanam, ut ipsius me-
ritis & precibus à secularibus curis, & à cunctis tribulationibus
mereamur eripi, & ad aeterna gaudia paradisi pervenire.*
Celebramus tam Filij quàm Matris generationem. *Renati de Spiritu sancto in unum omnes Christi-
anæ, & eius Matris cultum aspirantes, vultus
pendet tota religio Christiana.*

VIII.

*Cultor Vi-
sitationis
immacu-
latae.*

Luc. 1, 42.

Cultor Visitationis Marianæ, cultor est etiam
Immaculatae Conceptionis. Comprobat hoc
testimonio suo Elisabetha, dum prolem cum ma-
tre, fructum cum arbore benedicit: *Benedicta tu
inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui.* Terra
quæ talem producit fructum, diuersa fatis ab illa
quæ spinas & tribulos gignit. Confirmat hoc ipsius
Ioannès, qui virtute salutationis MARIÆ totus liber
à culpa originaria in materno ventre exultavit
& in sacra Visitatione purissimam MARIÆ Con-
ceptionem celebrauit, docuitque ab iis celebra-
dam, qui summis donis, beneficiis ac favoribus
vellent ab immaculata visitari. Ioannes ipse, qui
milia

missus à Deo est, ut generationem Christi testaretur, quemadmodum testatus est, *Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes, ut testimonium perhiberet de lumine.* Testis quoque est puritatis Mariæ, & deuotus simul cultor Ioannes, manu ac lingua locutus, *Ecce Agnus Dei.* Indicans Agnum Dei immaculatum, idem ipse indicat Agnam ab omni macula immunem. Hic idem ipse primus Baptismi imaginem in Iordane contemplatus similem MARIÆ, nouit, quem in utero matris inclusus iam prænouerat.

IX.

Cultor Expectationis partus, cultor immaculatae Conceptionis. Recognoscit nihil esse quod possit timere MARIA, cum omni labe caruerit. Cultor tanti Festi S. Augustinus est, qui expendens verba salutationis Angelicæ Serm. II. de Natiuitate, *Facta est, inquit, MARIA restauratio seminarum, quia per eam à ruina primæ maledictionis probantur esse subtractæ. Tria denique mala Eue à tribus MARIÆ bonis probantur exclusæ. Nam Eue dictum est, In doloribus & tristitia paries, & ad virum conuersio tua erit, & ipse dominabitur tibi. Tribus ergo iis malis subiugantur femine, quæ MARIAM non sequuntur. Sed è contrario, quàm præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta. Sic*

Y 3

enim

Luc. 1, 28. enim Angelus eam legitur salutasse: Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu inter mulieres. Cum dixit, Ave salutationem illi caelestem exhibuit. Cum dixit, GRATIA PLENA, ostendit ex integro iram exclusam prima sententia, & primam benedictionis gratiam restitutam. Cum dixit, BENEDICTA TU INTER MULIERES, virginis benedictum fructum ventris expressit, ut ex eo benedictus dicatur inter omnes mulieres. Maledicta Eva fuerat, quae nunc per MARIAM ad benedictionis gratiam revocata cognoscimus. Venite ergo omnes mulieres ad MARIAM & letamini. Expellite tristitiam concipientis, & gemas parturientis abiucite, proiucite dolores, quos Eva per serpentem accepit, & quas per Angelum MARIA suscepit honores, assume. Hoc decus, hic honor Expectationis Marianae est: quique illum non exhibet, proferat indignum se adventu Servatoris reddit. Ita sentit, & censuit in Concione sua Anselmus: Quisquis parvum pendendum putat huius Virginis celebrare Conceptionem, nec meretur esse cum fidelibus, nec postea cognoscere Servatoris adventum. Christianus procedit ex utero matris Ecclesiae, quae fetus suos sine doloribus parit, & ipsam referat in se MARIAM, & sic renatus totus Christianus, totusque Marianus existat.

X.

Cultor Marianæ Purificationis, quantus cultor
 esse debeat immaculatæ Conceptionis, vel ex
 ipso Euangelio satis innotescit. *Postquam impleti sunt*
 dies purgationis MARIÆ, secundum legem Moysi, tu-
 lerunt Iesum in Jerusalem ut sisterent eum Domino,
 sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculi-
 num adaperiens vnuam, sanctum Domino vocabitur. Et
 ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Do-
 mini, par turturum, aut duos pullos columbarum. Suo de-
 clarat munere qualis MARIA sit, cuius Purifica-
 tionis cultor S. Laurentius Iustinianus in hodierna
 Concione ait: Hoc immaculata Virgo perfecit. Venit illa
 ad templum, ut Purificationis mysteria celebraret. Nequa-
 quam in hac parte tenebatur sub lege, quippe quæ non ex
 virili semine, sed de Spiritu sancto conceperat prolem. Sic
 namque præceptum fuerat in lege. Si mulier suscepto semi-
 ne conceperit filiam, septem diebus immunda erit. Nequa-
 quam semen suscepit Virgo, sed Spiritu secunda con-
 ceperat Redemptorem, ideo purificatione non eguit, quæ
 purificantem hominum sordes genuit. Hæc tota pura &
 munda, de vnica prole gaudens, in ea de numero
 prolium triumphans, venit ad templum, Et secum,
 quem genuit, gestavit infan-tem, de vnici filij sui manife-
 statione incunda, atque de gentium vocatione deuota. Qua-
 lis

Cultor Pu-
 rificationis
 immacu-
 lata.
 Luc. 2, 22.

Leuit. 12, 3

Leuit. 12, 2

lis illā in tēplo comparuit? *Erat profectō ipsa talis & tanta, vt illi minimē reperiretur similis. Erat, inquam, corpore virgo, carne incorrupta, prole secunda, virtute perfecta, moribus conspicua, sanctitate redimita, honestate conspicua, mentē pura, corde ignita, animo suspensa, gratia plena, sapientia perfusa, Deo coniuncta, Verbo propria, mysteriis diuinis imbuta, Angelorum consortio condita, à Spiritu sancto absque temporis interuallo possedita.* O honor femina! o excellentia MARIAE! Quam sanctus Spiritus possedit, idem ille Spiritus, qui in sacro Baptismatis fonte, lauat, mundat, ac purificat omnes, vt omnes simus Christiani, omnes etiam Mariani.

XI.

Cultor Assumptio- nis immacu- late.

Cultor Assumptionis Marianæ, cultor ac venerator est immaculatæ Conceptionis, & idcirco initio Concionis Assumptæ Virginis S. Augustinus hinc assumit exordium. *Hodierna festiuitas, de Dignitatis genitricis MARIAE dormitione toto orbe venerabilis & Angelorum & hominum communis est solemnitas. Quis quis dignus sufficiat tam venerabilia narrare miracula que per eam mirabiliter sunt patrata? Lex enim naturalis per eam abolita est. Amara mortis damnatio Eua peccati rationi illata, per eam soluta est. In hac eadem Concione Christum cum matre loquentem introducit*

& simul ad caelestem requiem inuitantem, qui & concludit: *Veni igitur cum fiducia, aperiam tibi Paradisi ianuam, quam Eua parens tua clauserat.* Hinc Ecclesia tota clamat, & acclamat triumphanti de exilio Reginae gloriosae. *Per te paradisi porta nobis aperta sunt, quae hodie gloriosa cum Angelis triumphas.* Apparuit libera à labe & lue culpae hereditariae, quae obiit sine dolore. Sic obeuntem, siue potius abeuntem considerat Iustinianus, & ait Serm. de Assumptione B. MARIAE: *Quamobrem resolutionis carnis imminente articulo, sicut ab omni mentis & corporis corruptione extitit libera, ita & à mortis dolore aliena. Nequaquam habuit quod metueret. Non adfuit, qui se illi opponeret, inimicus, nullusque terreni amoris impulsus, qui Virginis egredientem animam retardaret.* Ex quo fit, ut cum in singulis sacro fonte lustratis anima Mariana, & eadem immaculata existat, & si tunc temporis mundanum exilium deferat, nihil opponi, nihil obiici queat, quod eam ab ingressu caeli remoretur. Digna hac pro celebritate Assumptionis consideratio est, qua recreat animos Christianorum sancta mater Ecclesia, idcirco habitam in Assumptionis festiuitate concionem Iustinianus exorditur in haec verba: *In hoc labenti discriminosoque peregrinantes saeculo Ecclesia sancta materno nos semper fouet affectu, quippe quae spon-*

Z so

so suo immortalis per regenerationis nos genuit lacrumque
acceptabilem fecit populū bonorum operum sectatorem.

XII.

Cultor sancta
Maria
ad Nives,
cultor Con-
ceptionis.

Cultor sancta MARIÆ ad Nives, cultor
Immaculatæ Conceptionis. Recognoscit,
Virgine intemerata tempore summi æstus summa
temperiem Spiritus sancti fuisse. Summus æstus
cū generat cūque generatur homo: & cū ge-
neret ac gigneretur MARIA Spiritus sanctus
fuit, ut omnem temperaret ardorem, ne offensa
immaculatam. Hæc Virgo gloriosa cū genitrix
Luc. 1, 33. Dei annuntiaretur, ab æstu se tutans, ait: *Quomodo
fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus sanctus
qui in æstu temperies est, superueniet in te, & virtus
Altissimi obumbrabit tibi, ideoque & quod nascetur
te sanctum, vocabitur Filius Dei.* Nec solum dum Vir-
go generaret Filium Dei, ab ardore concupiscentiæ
carnis fuit omnino illæsa & libera, sed etiam cū
ipsa gigneretur, afflauit in eius conceptu Spiritus
sancti aura, cuius causâ & plenam gratia, & summa
Luc. 1, 28. afflatam Spiritu sancto eam salutat Angelus: *Et
gratia plena, Dominus tecum.* Nescit æstum, quæ Spi-
ritu sancto afflatur: afflatur & anima, quæ renata
aqua & Spiritu sancto, vel in ipsa morte, & ceteris
præuiis sudoribus magnum sentit refrigerium, &

ius cupidus noster David dicit Deo: *Remitte mihi*, Pl. 38, 14.
ut refrigerer priusquam abeam, & amplius non ero. Hoc
 est illud refrigerium, quod in morte iustus inuenit,
 de quo Sapiens: *Iustus si morte praecipitatus fuerit, in* Sap. 4, 3.
refrigerio erit. Errarunt ergo, & turpiter errarunt im-
 pij. *Dixerunt enim cogitantes apud se non recte: Exi-* Sap. 2, 1.
guum, & cum tadio est tempus vitae nostrae, & non est
refrigerium in fine hominis. Erit homini refrigerium,
 qui sanctam MARIAM etiam in sua purissima Con-
 ceptione vocauerit, & inuocauerit; dixeritque, *San-*
cta MARIA, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc,
& in hora mortis nostrae. Amen

Rite ac recte Gabriel à temperie Spiritus sancti, Flatus Spi-
 ritus san-
 cti in Con-
 ceptione
 Mariae.
 quam in puro sui conceptu virgo MARIA habuit,
 gradum fecit ad suauem, mitem & dulcem auram
 quam experta est in Conceptione incarnati Verbi.
 praeiungit enim: *Aue gratia plena, Dominus tecum.* sub-Luc. 1, 28.
 iunxit deinde: *Spiritus sanctus superueniet in te, &*
virtus Altissimi obumbrabit tibi. Respondent sibi pu-
 ritas Conceptionis, & mundities virginis; haec
 posterior ab illa priore dependet. Experimento di-
 dicit & probauit gloriosissima MARIA, & expe-
 riuntur ij qui carnis ignes & aestus cultu & deuotio-
 ne immaculatae Conceptionis non mitigant modò,
 sed etiam illos extinguunt. Cùm Seraphicus Fran-
 ciscus

ciscus carnis caloribus aestuaret; confugit ad niues quibus totus candidatus candorem castitatis conseruauit. Habet & sacras niues in sua Conceptione immaculata MARIA, cuius uirtute mirabiliter incendia corporis sopiuntur. In cuius rei confirmationem dignum relatu miraculum est, quod D. Anselmus in Epist. ad Episcopos Angliæ commemorat.

Confirmatio.

Tempore Caroli Regis Francorum illustrissimi, Anselmus ait, Clericus quidam ordine, Hungariæ Regis generus, Matrem IESU toto corde diligens, eius Horas sollicitè decantabat. Parentum autem suorum consilio nuptiarum uolens cum quadam adolescentula valde pulchra, accepta Presbytero nuptiali benedictione, quadam die etiam celebrata recordatus, quòd eiusdem beatissimæ Virginis Horas illa die iuxta morem solitum non cantauerat, sponsam ad domum mittens, omnes ab Ecclesia exire coegit, & in iuxta altare Virginis solus remansit. Cumque Horas Domini matris decantaret, & hanc Antiphonam, Pulchra es, & decora filia Ierusalem, diceret, subito apparuit Virgo MARIA cum duobus Angelis, dexteram eius sinistramque & leuam tenentibus, dicens ei: Si ego sum pulchra & decora, quid est quòd dimittis me, & sponsam aliam accipis? Numquid ego sum optimè formosa? numquid sum pulchrior illa? ubi uidisti tam pulchram? Cui ille stupefactus ait: Domina mea dulcissima, claritudo tua

nem mundi pulchritudinem excellit & clarificat, quoniam tu es super omnes choros Angelorum exaltata, & super caelos calorum eleuata. Quid vis Domina vt faciam? Ait illa: Si sponsam carnalem, cui adherere vis, amore mei dimiseris, me sponsam in caelesti regno habebis: & si Conceptionis meae Festum annuatim sexto Idus Decembris solemniter celebraueris, & celebrandum praedicaueris, mecum in regno Filij mei laureatus eris. His dictis B. Virgo disparuit. Clericus vero domum adire renuit, & absque parentum suorum consilio ad Abbatiam quamdam extra patriam illam perrexit, & ibidem monachali habitu decoratus est, & post tempus exiguum meritis beatae Mariae Virginis, Aquileiae Episcopus Patriarcha factus, Festum Conceptionis beatae Uirginis die praefato, quamdiu vixit, annuatim cum propriis Octauis celebrauit, & vbique celebrandum praedicauit. Habes exemplum, habes miraculum, in quo dilucide apparet, aestibus carnis sacris decoraminiibus immaculatam MARIAM dominari. Aestuato, aestuat mare: praevalet vtrique, quae ex generali vniuersae carnis diluuiio penitus libera & immunis euasit, sibi que propterea dominatum etiam in mari acquisiuit.

XIII.

Dominatur in aestuati mari, & simul in ho-
mine periclitante, & praepiculo extremo
iam^{80.}

Z 3

iam æstuanți, immaculata MARIA, in cuius purissimæ Conceptionis honorem duo alia miracula eadem Epistola refert Anselmus. Accipe primum.

Confirmatio prima.

Tempore illo, quo diuina placuit pietati Anglorum gratiam de malis suis corrigere, suæque seruitutis officium etiam adstringere, gloriosissimo Normanorum Duci eam patriam debellandum subegit. Qui videlicet Guillelmus tunc temporis Anglorum, Dei virtute, & industria suæ pietatis Ecclesie dignitatis honores in melius reformauit. Cuius pie intentionis operibus inuidens ille bonorum omnium inimicus diabolus, tum familiarium fraudibus, tum externorum incuris multoties conatus est eius obfistere successibus. Sed Domino protegente, & timentem se Regem glorificante, ad nihilum deductus est malignus. Audientes autem Dacii Angliam esse subiectam Normanis, grauiter sunt indignati, & quasi suo hereditario iure priuati, arma parant, classem aptant, ut eos aduantes à data sibi uinitus patria expellant. Hoc comperto, prudentissimus Guillelmus Helsum quemdam religiosum Abbatem Remensis cœnobij accersuit, & in Daciam direxit, ut cognosceret huius rei veritatem. At ille, ut vir admodum sagacis ingenij, strenuè Regis negotium exequitur. Quo factis peractis, ad Angliam reuerti cupiens, mare ingreditur. Cum maximam partem maris prospero cursu transisset, subito densis surgentibus undique ventis, horrida tempesta

pestas mare commouit & undas. Fatigatis igitur nautis, nec ultra iam obruti valentibus, fractis remis, funibusque ruptis, cadentibus velis, spes salutis amittitur, & nihil sibi nisi submergionis exitus miserabiliter expectatur. Cumque de salute corporum essent desperati, animarum solummodo magnis clamoribus salutem Creatori suo commendabant, & beatissimam Virginem MARIAM Dei genitricem, miserorum refugium, & desperatorum spem, deuotissime reclamabant. Et ecce subito suspiciunt quemdam venerandæ habitudinis virum Pontificali insula decoratum, quasi inter medias undas nauis proximum. Qui vocans ad se Helsingum Abbatem, his verbis alloquitur eum: Vis, inquit, periculum maris euadere? Vis in patriam tuam sanus redire? Cumque cum fletu id toto corde desiderare, & hoc solum expectare responderet; sic ille: Scias me ad te à Domina nostra Dei genitrice MARIA directum esse, ad quam dulciter reclamasti: & si dictis meis obtemperare volueris, sanus cum comitibus tuis euades imminens periculum maris. Ille verò illicò respondet, se ei in omnibus obtemperaturum, si hoc euadat naufragium. Promitte, inquit ille, Deo & mihi, quòd diem Conceptionis & Creationis Matris Domini nostri IESU CHRISTI solemniter celebrabis, & celebrandum predicabis. At ille ut prudentissimus vir ait: Et quis dies in hoc festo celebrandus erit? Sexto, ait, Idus Decembris hoc festum solemniter

lemnizandum tenebis. Et quo, inquit Abbas, Officio vestramur in Ecclesiastico obsequio? Omne, inquit, Officium, quod dicitur in Natiuitate eius, dicitur in eius Conceptione, excepto, quod non in Natiuitatis mutabis in nomen Conceptionis. His dictis ille disparuit, & citò sedata tempestate Abbas incolumis concito flatu applicuit littoribus maris Anglicani, & quod viderat & audierat, quibus potest notificauit. Statuit autem idem festum in Rhemensis concilio celebrari, & ipse quamdiu vixit, deuotis obsequiis celebravit. Silent venti, mare quiescit in obsequium immaculatae MARIÆ, & simul in eius purissimam Conceptionis testimonium, & ad maiorem eiusdem veritatis comprobationem secundum miraculorum litteris iam relatis Anselmus recenset.

Secunda.

Aliud etiam miraculum huius festiuitatis alibi dicitur inspirante gratia à nobis declaratur. In pelago Gallico Conuenticus quidam, ordine Sacerdos, solitus Horas beate MARIÆ Virginis decantare, à villa quadam, ubi cum vxore alterius fornicatus fuerat, rediens ad oppidum quo morabatur, & pelagus Sequana transmeare cupiens, solus nauim ingressus, Dominica matris Horas canendo canere cœpit. Cumque Inuitatorium, Ave MARIÆ, gratia plena, Dominus tecum, diceret, & iam in medio flumine esset, ecce turba magna demonum in profundo pelagi vnà cum eius nauicula eum precipitauit, &

animam rapuit ad tormenta. Die autem tertia ad locum, quo eum demones tormentis afficiebant, venit Mater IESU cum magna Angelorum societate, dicens eis: Ut quid animam famuli nostri ita iniuste affligitis? Cui illi: Nos eam debemus habere, & merito, quia in nostris operibus capta est. Quibus Mater IESU: Si illius deberet esse cuius opera faciebat, ergo nostra debet esse, quoniam Matutinas nostras, dum vos eum peremistis, decantabat. Unde magis rei estis, qui iniquè erga me egistis. His dictis, demones huc illuc dispersi fugerunt, & B. MARIA animam reduxit ad corpus, & hominem ab utroque funere resuscitatum per brachium arripiens, aquam à dextris & à sinistris quasi murum stare iubens, de profundo pelagi ad portum incolumem reduxit. At ille gaudens, pedibus B. Virginis prostratus, ait: Charissima mea Domina, & Virgo speciosa, Christo gratissima, quid tibi retribuam pro tantis beneficiis, quæ mihi fecisti? Liberasti me de ore leonis, & de tormentis inferni gravissimis animam meam. Cui Mater IESU ait: Precor te, ne de cetero in adulterij peccatum cadas, ne fiat tibi nouissimus error peior priore. Precor iterum, ut de cetero Festum Conceptionis meæ deuotè celebres annuatim sexto Idus Decembris, & ubique celebrandum prædices. Mox ut ea dixit B. Virgo MARIA, eo cernente calos ascendit, & ipse eremiticam vitam ducens, quod sibi acciderat cunctis audire volentibus narravit:

& postea quamdiu vixit, illud Festum Conceptionis solenniter & deuotè celebrauit, & celebrandum predicauit.

Pl. 70. 11. Hæc mutatio dexteræ Excelsi, & immaculatæ MARIÆ, quæ naufrago peccatori, vt è profunda bysso, quam intrarat, euaderet, pœnitentiam suggessit, quæ est secunda tabula post naufragium. Ad hanc recurrit in naufragio suo Dauid, qui similes nos esse volens, ait: *Venite adoremus, & prostridamus ante Deum.* & monet iam, vt secundam Partem sacri Oratorij colentes & recolentes, secum pœnitentiæ Deum conueniamus, & præueniamus faciem eius in CONFSSIONE.

Tibi dicitur, anigmata, tibi dicitur virgo filia Spiritus sancti & MARIÆ, nouam artem benè viuendi professæ, & heu! rclapsæ: post lapsum audi, quod in simili casu ad Virginem lapsam scribit Ambrosius: *Accipe, & quit, lamentum; & primùm quidem nullo die quinquagesimus Psalmus intermittatur, quia in negotio tali cantatus est.* Cantatus est à Dauide pœnitente, & rursum canetur à nouo Dauide in secunda Parte Oratorij cui accedens, quemadmodum hortatur Ambrosius: *Tu quæ iam ingressa es agonem pœnitentiæ, insiste fortiter, inhære tamquam naufragus tabulæ, sperans ipsam te de profundo criminum liberari.*